

Helsingin kaupunginvaltuusto

14 — 2024

Kokousaika: 25.9.2024 klo 18.00 – 22.19

Kokouspaikka: Vanha Raatihuone, Aleksanterinkatu 20

Keskustelupöytäkirjaan on kirjattu vain ne kaupunginvaltuuston esityslistan asiakohdat, joissa on käytetty puheenvuoro.

Helsingin kaupunginvaltuusto
keskustelupöytäkirja

Helsingfors stadsfullmäktige
diskussionsprotokoll

25.9.2024
2 / 128

Helsingfors stadsfullmäktige

14 — 2024

Mötestid: 25.9.2024 kl 18.00 – 22.19

Mötesplats: Gamla Rådhuset, Alexandersgatan 20

I diskussionsprotokollet har antecknats bara de ärenden på stadsfullmäktiges föredragningslista i vilka någon har yttrat sig.

Postiosoite

PL 1

00099 HELSINGIN KAUPUNKI

helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13

Helsinki 17

<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

Sisällysluettelo _Toc178853898

189 §	7
<i>Esityslistan asia nro 7</i>	7
<i>Kumpulanmäen asemakaava ja asemakaavan muutos (nro 12744, sis. liikennesuunnitelman)</i>	7
Valtuutettu Elina Kauppila	7
Valtuutettu Sami Muttilainen	8
Valtuutettu Otto Meri	9
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	10
Valtuutettu Risto Rautava	11
Valtuutettu Laura Korpinen	11
Valtuutettu Otto Meri	12
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	13
Valtuutettu Mari Holopainen	13
Valtuutettu Sami Muttilainen	14
Valtuutettu Laura Korpinen	15
Apulaispormestari Daniel Sazonov	16
Ledamoten Björn Månsson	17
Valtuutettu Mika Ebeling	17
Valtuutettu Atte Harjanne	18
Valtuutettu Otso Kivekäs	18
Valtuutettu Laura Kolbe	19
Valtuutettu Atte Kaleva	20
Valtuutettu Laura Kolehmainen	22
Ledamoten Björn Månsson	22
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	22
Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)	23
Valtuutettu Amanda Pasanen	24
Valtuutettu Sami Muttilainen	25
191 §	26
<i>Esityslistan asia nro 9</i>	26
<i>Pohjoismaisen yhtenäiskoulun perusparannuksen ja laajennuksen hankesuunnitelma</i>	26
Apulaispormestari Paavo Arhinmäki	26
Ledamoten Nora Grotenfelt	26
Valtuutettu Pia Pakarinen	27
Valtuutettu Ilkka Taipale	27
Valtuutettu Laura Kolbe	28
Ledamoten Björn Månsson (replik)	30
Valtuutettu Laura Kolbe (vastauspuheenvuoro)	30
Ledamoten Björn Månsson (replik)	31
Valtuutettu Mari Holopainen	31
Valtuutettu Mirita Saxberg	32
Ledamoten Mia Haglund	32
Ledamoten Björn Månsson (replik)	33
Valtuutettu Mari Holopainen	33
Ledamoten Björn Månsson (replik)	34
Valtuutettu Ilkka Taipale	34
Valtuutettu Mari Holopainen	35

192 §	37
<i>Esityslistan asia nro 10 .....</i>	<i>37</i>
<i>Koskelan ala-asteen ja päiväkotiherttuan perusparannuksen ja laajennuksen hankesuunnitelma .....</i>	<i>37</i>
Valtuutettu Timo Harakka	37
Valtuutettu Timo Harakka	38
Valtuutettu Mirita Saxberg (vastauspuheenvuoro)	38
193 §	40
<i>Esityslistan asia nro 11 .....</i>	<i>40</i>
<i>Vihreän valtuustoryhmän ryhmäaloite keskustan elävöittämisestä lapsille, nuorille ja perheille .....</i>	<i>40</i>
Valtuutettu Amanda Pasonen	40
Ledamoten Silja Borgarsdóttir Sandelin	41
Valtuutettu Suvi Pulkkinen	41
Valtuutettu Nina Miettinen	42
Valtuutettu Laura Korpinen	43
Valtuutettu Katri Penttinen	44
Ledamoten Nora Grotenfelt	45
Valtuutettu Laura Kolbe	45
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)	46
Valtuutettu Sami Muttilainen	47
Valtuutettu Shawn Huff	47
Valtuutettu Marko Kettunen	48
Valtuutettu Terhi Peltokorpi	49
Valtuutettu Timo Harakka	50
Apulaispormestari Paavo Arhinmäki	51
Valtuutettu Suvi Pulkkinen	52
Valtuutettu Sami Muttilainen	53
Valtuutettu Laura Kolbe	53
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara	54
194 §	55
<i>Esityslistan asia nro 12 .....</i>	<i>55</i>
<i>Valtuutettu Oula Silvennoisen aloite paremmasta virkakielestä ja kuntademokratiasta .....</i>	<i>55</i>
Valtuutettu Oula Silvennoinen	55
Valtuutettu Seida Sohrabi	56
Valtuutettu Laura Kolbe	57
Valtuutettu Mika Ebeling	58
Valtuutettu Oula Silvennoinen (vastauspuheenvuoro)	58
Valtuutettu Pentti Arajärvi	59
195 §	60
<i>Esityslistan asia nro 13 .....</i>	<i>60</i>
<i>Valtuutettu Mirita Saxbergin aloite painotetun opetuksen luokkien lisäämiseksi lähikouluihin .....</i>	<i>60</i>
Valtuutettu Mirita Saxberg	60
Valtuutettu Mika Ebeling	61
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma (vastauspuheenvuoro)	63
Valtuutettu Mari Holopainen (vastauspuheenvuoro)	64
Valtuutettu Suvi Pulkkinen (vastauspuheenvuoro)	64
Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro)	65
Valtuutettu Ted Apter (vastauspuheenvuoro)	65
Apulaispormestari Daniel Sazonov	66
Nuorisoneuvoston edustaja Emma Rautaoja	66

Valtuutettu Mirita Saxberg (vastauspuheenvuoro).....	67
Ledamoten Mia Haglund	68
Valtuutettu Juhani Strandén (vastauspuheenvuoro).....	69
Valtuutettu Suvi Pulkkinen (vastauspuheenvuoro).....	69
Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro)	70
Valtuutettu Ted Apter (vastauspuheenvuoro)	70
Valtuutettu Mari Holopainen (vastauspuheenvuoro).....	71
Valtuutettu Petra Malin	71
Valtuutettu Eveliina Heinäluoma	72
Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara.....	73
Valtuutettu Marika Koski.....	74
Valtuutettu Mika Ebeling.....	75
Apulaispormestari Paavo Arhinmäki	76
Valtuutettu Seida Sohrabi.....	78
Valtuutettu Ajak Majok.....	79
Valtuutettu Sandra Hagman	80
Valtuutettu Marko Kettunen	81
Valtuutettu Anna Vuorjoki.....	82
Valtuutettu Mika Ebeling.....	83
Valtuutettu Mirita Saxberg	84
Valtuutettu Ozan Yanar	85
Valtuutettu Shawn Huff.....	86
Valtuutettu Mari Holopainen	87
Valtuutettu Ajak Majok.....	88
Valtuutettu Mika Ebeling.....	89
Valtuutettu Hilikka Ahde	89
196 §	91
<i>Esityslistan asia nro 14 .....</i>	<i>91</i>
<i>Valtuutettu Sandra Hagmanin ja valtuutettu Seida Sohrabin aloitteet lasten kännyköiden käytöstä ja ruutuajasta .....</i>	<i>91</i>
Valtuutettu Sandra Hagman	91
Valtuutettu Seida Sohrabi.....	93
Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro).....	95
Valtuutettu Laura Korpinen.....	95
Valtuutettu Seida Sohrabi (vastauspuheenvuoro).....	96
Valtuutettu Mari Holopainen	97
Valtuutettu Jenni Pajunen	99
Nuorisoneuvoston edustaja Ehan Wadud	100
Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro).....	102
Valtuutettu Marko Kettunen (vastauspuheenvuoro).....	102
Valtuutettu Laura Korpinen (vastauspuheenvuoro).....	103
Valtuutettu Veli-Pekka Dufva.....	103
Valtuutettu Pia Pakarinen.....	104
Valtuutettu Ted Apter	104
Valtuutettu Mari Holopainen (vastauspuheenvuoro).....	105
Apulaispormestari Daniel Sazonov	105
Valtuutettu Timo Harakka	107
Valtuutettu Ajak Majok (vastauspuheenvuoro).....	109
Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro).....	109
Valtuutettu Sandra Hagman	110
Valtuutettu Timo Harakka (vastauspuheenvuoro).....	111
Valtuutettu Mika Ebeling.....	111
Valtuutettu Terhi Peltokorpi	112
Valtuutettu Laura Korpinen (vastauspuheenvuoro).....	114

25.9.2024

6 / 128

Valtuutettu Terhi Peltokorpi (vastauspuheenvuoro)	114
Valtuutettu Timo Harakka (vastauspuheenvuoro)	114
Valtuutettu Nita Austero	115
Valtuutettu Seida Sohrabi	116
Valtuutettu Shawn Huff	117
Valtuutettu Marika Koski	117
Ledamoten Nora Grotenfelt	118
Valtuutettu Terhi Peltokorpi	119
Valtuutettu Pentti Arajärvi	120
Valtuutettu Mari Holopainen	121
Valtuutettu Hilikka Ahde	122
Valtuutettu Sandra Hagman	123
Nuorisoneuvoston edustaja Ehan Wadud	124
Nuorisoneuvoston edustaja Emma Rautaoja	124
Valtuutettu Seida Sohrabi	125
Valtuutettu Ilkka Taipale	126
197 §	127
<i>Esityslistan asia nro 15</i>	127
<i>Valtuutettu Nora Grotenfeltin aloite varhaiskasvatuksen vuosityöaikapilotiksi</i>	127
Ledamoten Nora Grotenfelt	127
Valtuutettu Jenni Hjelt	127

189 §

Esityslistan asia nro 7

Kumpulanmäen asemakaava ja asemakaavan muutos (nro 12744, sis. liikennesuunnitelman)

Valtuutettu Elina Kauppila

Kiitos, puheenjohtaja.

Kumpulanmäen vaahterametsä on Suomen suurimpia vaahterametsiä. Tämä esitettävä kaava hävittää suuren osan siitä. Siitä käytetään kaavaesityksessä osittain sanaa puisto, mutta kyseessä on metsä, jalopuumetsikkö. Tämän metsän kaatamisen perusteluna on käytetty muun muassa sitä, että sen puisto ei ole vanhaa. Vaikuttaa olevan aiheellista pysähtyä miettimään sitä, miten metsästä tulee vanhaa. Jos me nimittäin säästämme vain vanhat metsät, ei meillä synny uusia vanhoja metsiä lainkaan.

Tosiasiasa tämä vaahterametsä on jo nyt arvokasta. Osa asiantuntijoista onkin sitä mieltä, että koko vaahterametsä täyttää luonnonsuojelulain 64. §:n kriteerit ja on luonnontilaiseen verrattavaa jalopuumetsikköä. Huomion arvoista on, että toisin kuin pohjaesitys antaa ymmärtää, asiantuntijat eivät ole aluetta tutkiessaan huomanneet, että siellä erottuisi kaksi erilaista metsätyyppiä: suojeltavaa jalopuumetsää, joka säästetään ja toista vaahterametsää, jonka päälle nyt rakennettaisiin tässä esityksessä.

Vaikkei vielä tämäkään saisi suojelemaan tätä metsää, on mun mielestä aiheellista kuulla kaupunkilaisia, jotka haluaa tämän alueen säästää. Jokainen täällä, joka kutsuu tämän kaavan vastustamista nimbyilyksi, voisi miettiä, miksei suhtaudu ihan jokaiseen kaupungin luontoaluetta koskevaan kaavaan ihan niin kuin se tapahtuisi omalla takapihalla. Mun mielestä se olisi nimittäin viisasta, koska luonto on kaikkialla arvokasta, itseisarvoista, ja ekokriisin aikakaudella meillä on velvollisuus ottaa sen arvo vakavasti.

Me ollaan myös kirjattu omiin tavoitteisiimme, luontokadon pysäyttämisen, lähiluonnon varjelun ja meidän strategiaan monimuotoisen luonnon suojelun. Juuri nyt meillä on päätöksenteossa konkreettisesti yksi ihan oikea paikka, jossa voi tulevaisuudessa olla joko vanha monimuotoinen vaahterametsä tai kerrostaloalue.

Mä olen tehnyt järjestelmään palautusehdotuksen, jolle mä toivon kannatusta. Siinä mä esitän, että kaava palautetaan valmisteluun sillä tavalla, että rakentaminen suunnitellaan kokonaisuudessaan jo rakennetulle tai päällystetylle alueelle ja vaahterametsä ja viheralueet säästetään ja lisäksi koko vaahterametsä suojellaan.

Kiitos.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Näin alkuun kannatan valtuutettu Kauppilan palautusesitystä.

Kumpulanmäkeä on tässä niitetty vuosi toisensa jälkeen pala palalta. Jotenkin ironista, että tänään olisi lähdössä loput ja vastapäätä on luonnontiedelukio. On perusteltu, että tämä voidaan sen takia pistää puimurilla matalaksi, koska tämä on hyvien kulkuyhteyksien päässä. Tällä logiikalla pitäisi pistää kaikki Stadin puut matalaksi, missä on vähänkään metsää. Tässä on puhuttu, että tämä ei olisi kovinkaan vanhaa metsää. Valtuutettu Kauppila otti hyvin esiin sen, että milloin metsästä tulee vanhaa, jos ei sen anneta kasvaa. Ei tämä kuitenkaan mikään ihan koirankusetuspusikko myöskään ole, mikäli olette tutkineet asiaa.

Tähän ei tosiaan tarvi rakentaa koko laajuudessaan. Vähempikin riittäisi. Sen takia on perusteltua tätä palautusta tänään kannattaa jokaisen meistä. Tälle alueelle tullaan kumminkin rakentamaan myös Sofianlehdonkadun

loppupäähän. Siellä on kaavamuuotos menossa. Kätilöopisto tulee muuttumaan asuinrakentamiseen. Siinä mielessä tämä alue kyllä vastaa jo kaupungin kasvuun. Meillä on myös paljon alueita kaupungissa, mitkä on jo kaavoitettu, mutta niissä ei tapahdu vielä mitään. Siellä on lähinnä soraomonttuja, vaikka sinne olisi lyöty jo grynderin puolesta lippu pystyyn. Pitäisikö lähteä niistä ja jättää se metsä rakentamatta?

Sen sijaan me rakennetaan kaupunkia rantoja myöten, ja niissä ei ole mitään vihreätä. Ehkä pari vihreää äänestäjää, jos sitäkään. Vetoan nyt teihin myös vihreät tässä kaavassa. Olisi hyvä, että tämä olisi tasapainoinen palveluiden suhteen niin myös, mitä tulee tämän kaupungin vehreyteen, katsotaan sitten itään, länteen tai etelään tai pohjoiseen.

Kiitos.

Valtuutettu Otto Meri

Kiitos, puheenjohtaja.

En missään tapauksessa voi kannattaa tätä palautusta. Tämä on erinomainen kaava. Tässä on huomioitu se alue, ne luontoarvot. Kaavaselosteessa hyvin käy ilmi, että tämä kaavaratkaisu ei vaikuta alueen uhanalaisiin luontotyyppeihin tai alueen muihin tunnistettuihin luontoarvoihin. Sen sijaan on tunnustettua, että tiivis rakentaminen täällä säästää luontoa muualla. Tämä on erinomainen paikka, jossa voidaan ottaa huomioon se rinne ja se alueen luonto, hyvät joukkoliikenneyhteydet.

Tämä on erinomainen kaava, enkä voi missään tapauksessa kannattaa tämän palauttamista uudelleen valmisteluun. Sen sijaan toivoisin, että tällä alueella laajemminkin kaavoitettaisiin. Siinä vieressä oleva Vallilan siirtolapuutarha on edelleen kaavoittamatta. Se on hyvin tehottomalla vajaalla käytöllä. Sinne sopisi vallan mainiosti uudenlainen... Etenkin kun siinäkin

joukkoliikenneyhteydet on merkittävästi parantunut tässä viimeisen vuoden sisällä. Kannattaisin, että tämän erinomaisen kaavan jatkoksi alettaisiin valmistella Vallilan siirtolapuutarhan kaavoittamista. Siihen sopisi ehkä vähän tiiviimpää ja korkeampaakin rakentamista sen jatkoksi.

Mutta tämä kaava ensin ja sitten seuraavien pariin.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Kiitos, puheenjohtaja.

Ymmärrän erittäin hyvin tämän luontoarvokeskustelun. Mehän käydään valtaosassa näitä kaavoja tätä samaa tasapainon hakemista, jossa halutaan turvata toisaalta ihmisille tärkeät luontokohteet ja lähiluonto ja myös koskematon luonto, johon ei rakenneta virkistysyhteyksiä, vaan jotka on kaikkien kaupunkilaisten, mutta varsinkin lähialueella asuvien nautittavissa ja lasten leikkipaikkoja. Mutta samaan aikaan tietenkin meidän täytyy pitää kiinni siitä, mitä me tehdään tämän meidän joukkoliikenneverkoston rakentamisen suhteen.

Tähän Kumpulanmäen alueellehan on tulossa tulevaisuudessa raideyhteys, ja jotta tämä raideyhteys ja sitä kautta autoliikenteen päästöjen vähentäminen on mahdollista, se edellyttää myös tätä rakentamista tämän raideverkoston lähetyville. Tämähän on tätä tasapainon hakemista, mitä me joudutaan tekemään joka puolella kaupunkia tällä hetkellä. Toisaalta edistetään tätä joukkoliikenneyhteyksien kehittämistä, ja sitten halutaan varmistaa, että jokaisella helsinkiläisellä ja tänne muuttavalla on mahdollisuus asua täällä kohtuuhintaisesti.

Tässä kyseisessä kohteessahan se on tarkoittanut tosi vaikeata kipuilua ja tasapainon hakemista tämän metsäalueen kanssa. Mutta koen kuitenkin, että tässä on pyritty hakemaan kestävä ratkaisu, jossa lähialueella turvataan myös

näitä luontoarvoja ja metsän säilymistä. Ja toisaalta rakennetaan päiväkotia meidän tuleville helsinkiläisille ja esimerkiksi tämä siirtolapuutarha-alue myöskin turvataan tulevaisuudessa, vaikka se nyt ei kuulu tietenkään tähän kaavaan.

Valtuutettu Risto Rautava

Arvoisa puheenjohtaja.

En missään tapauksessa kannata tämän kaavan palauttamista.

Ensinnäkin se on huolella valmisteltu, ja muistan lautakuntakäsittelystä, että siellä käytiin hyvä keskustelu tästä kokonaisuudesta. Totean myös sen, että tästä tulee asunnot 1 200 ihmiselle ja lautakunta teki lähes yksimielisesti päätöksen tästä, että tämä pannaan eteenpäin ja hyväksyi sen. Siinä esimerkiksi jokaisesta puolueesta oli hyväksyntä mukana. Käsittääkseni myös kaupunginhallituksessa hyväksyttiin yksimielisesti tämä kaava. Ymmärrän sen hyvin, koska onhan tämä kaupungin strategian mukainen.

Eli tällä tavalla on hyvä, että päästään eteenpäin.

Valtuutettu Laura Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitän valtuutettu Kauppilaa erinomaisesta palautusehdotuksesta ja kannatan toki itsekin sitä.

Meidänhän perussuomalaisten Marleena Isomaa oli jo kaupunkiympäristölautakunnassa tehnyt käsiteltävän kaavan osalta oivallisen palautusehdotuksen, joka siellä silloin raukesi kannatuksen puutteessa. Hän totesi hyvin sen, että kyseessä on asemakaavamuutosehdotus, jolla hävitettäisi

vanha vaahterainen lehtometsä ihan opiskelijakampuksen vieressä. Ja tämä on vastoin sitä kaupunkien rakentamisstrategiaa, jota noudatetaan tällä hetkellä kaikissa valveutuneissa EU-maissa. Toivoisin toki, että Suomi ja Helsingin olisi tällainen valveutunut maa, joka arvostaisi metsämaata.

Mä kävin siellä tänään itse. Siellä on useita selvästikin ainakin satavuotiaita puita, koska ne on semmoisia kokonaisen sylin läpimitaltaan olevia vaahteroita. Sellainen vaatii todella kauan kasvaakseen. On tosi perverssi olo, kun on näitä metsänkaatokaavoja ja samaan aikaan tullaan selittämään, että halutaan jotain puita ja pensaita Kaivokadulle, että se pitää sulkea liikenteeltä. Jotenkin tuntuu, että tämä on täysin nurinkurinen maailma, missä me eletään. Puhutaan yhtä ja tehdään toista.

Kiitos.

Valtuutettu Otto Meri

Kiitos, puheenjohtaja.

Tuli vielä tähän liittyen nyt, kun uusia kommentteja tuli. Tässä nyt on taas vaarana se, että nyt se Kalasatama–Nihti-ratikka, joka on rakennettu, nyt uudet Kustaa Vaasan tien bulevardisointisuunnitelmat, tulevat ratikat, on taas riskinä, että me rakennetaan ratikoita metsään. Tällä hetkellä Kruunuvuorenrannan osalta se pelko on aiheellinen, kun siellä kaavoja kaatuu yhtenäen melkein. Ja tässä nyt vähän sama. Tehdään kalliita infrainvestointeja. Kun katsoo sen linjan 13 reittiä HSL:n kartasta, siinä on valtava tyhjä vihreä alue, jossa nyt on siirtolapuutarha tietenkin suurin syyllinen, mutta muutenkin. Ja nyt tässä taas ikään kuin yksi esimerkki siitä, että yritetään kaava kaataa. Tämä on täysin järjetöntä ja tehotonta veronmaksajien rahojen käyttöä. Kannatan investointeja, mutta totta kai ne edellyttää sen, että niitä asukkaitakin on.

Sinänsä ja lopuksi: Vähän nyt olen huolestunut, kun tässä kaavaselostuksessa todetaan, että alueella ei ole uhanalaisia luontotyyppisiä tai muita tunnistettuja luontoarvoja. Mutta jos valtuutettu Korpinen on mennyt halaamaan puuta ja se on tosiaan sata vuotta vanha, olisi varmaan syytä ainakin ne Tanja Karpelan koirat hankkia sinne paikalle selvittää lisää niitä luontoarvoja, koska tässä nyt on selvästi ristiriitaa.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Minä en kannata myöskään palautusta.

Valitettavasti vaahteroita joudutaan uhraamaan, mutta näin tapahtuu hirveän monessa muussakin kohdassa, missä kaupunkia rakennetaan. Mutta se, että siirtolapuutarhaan ruvettaisiin rakentamaan nopeasti rakennuksia, sitä mä nyt vielä toistaiseksi vastustan, koska olen intohimoinen siirtolapuutarha- ja kaupunkiviljelijä. Meillä on liian vähän siirtolapuutarhoita muutenkin tässä kaupungissa. Suhtaudutaan niihin hyvin varovasti.

Valtuutettu Mari Holopainen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä paikka on yksi sellaisia, jotka tuli hyvin tutuksi Helsingissä, kun 25 vuotta sitten suunnilleen muutin ja tuli liikuttua siellä paljon. Onhan tämä vaahterametsä todella upea luontokohde Helsingissä. Onneksi saatiin myös ympäristöstä säästettyä Vallilanlaaksoa silloin, kun täällä taisteltiin siitä, että tuleeko siihen bussikatu vai pelkkä ratikka. Onneksi ratikka sinne saatiin ainoastaan ja tätä puistoa ei siltä osin pilattu.

En toivo, kuten jotkut kokoomuksesta, että tätä laaksoa ja siirtolapuutarhaa siellä rakennettaisiin myöskään. Itse arvostan myös Helsingin kohteita, jotka on jollain tavalla erityislaatuisia joko niiden kulttuuriarvojen tai luontoarvojen

kannalta. Tässä ongelmana on se, että tätä vaahterametsää syödään liikaa. Tämä olisi ollut varmasti yhteensovittavissa niin, että säästettävän metsän läheisempiä alueita olisi säästetty laajemmin.

Yksi taustalla oleva tekijä on päiväkotirakentaminen. Ei tietenkään tässä ratkaiseva, mutta kyllähän meillä on myös toinen ongelma. Helsinkiläiset rakastavat lähiluontoa, ja myöskin aika iso keskustelu on käyty siitä, että kannattaako kaikkia meidän varhaiskasvatuksen yksiköitä keskittää isompiin yksiköihin. Varmasti päiväkodille kyllä alueelta löytyy muitakin paikkoja, jos hyväksymme jatkossakin, että nämä päiväkodit voivat olla keskikokoisia tai myös pieniä päiväkoteja. Tuntuu, että tässä on hieman myös tarpeettomia tekijöitä täällä taustalla. Meillä on mahdollisuuksia rakentaa sinne muunkinlaisia päiväkoteja. Silloin yksi osa tässä kaavassa olisi ollut helpommin toteuttavissa, mutta kannatan tätä palautusta.

Kiitos.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

En ole sisäisesti ristiriidassa itseni kanssa. Sen verran vastaisin kuitenkin valtuutettu Merelle, joka oli huolissaan tämän raitiolinjan tehokkuudesta. Kyllä mä näkisin, että tämä kyseinen skuru skujaa kuitenkin Länsi-Bölestä Sompikseen. Siihen mahtuu aika paljon asutusta siihen välille ja tulee rakentumaan edelleen. Nousee Kyläsaaren alue, ja on Kalasatamaa, on Suvilahtea, on Vallilaa ja on tosiaan Itä-Pasilaa.

Jos haluaa tehostaa tätä tehokkuutta vielä lisää, käy [epäselvää] mun aloite. Siellä on aloite siitä, että sinne voisi lisätä yhden pysäkin Vallilanlaaksoon. Silloin tämä palvelisi myös Kumpulän ja Vallilan asukkaita paremmin ja myös

tämän Kämpän kampuksen käyttäjiä. Silloin saataisi tosiaan hyötyä irti. Olet sikäli ihan oikealla jäljillä, jos haluat asiaan vaikuttaa.

Kiitos.

Valtuutettu Laura Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Tosiaankin tästä raitiolinjasta. Ei raitiotiet voi olla sellainen pyhä lehmä, että niitä ikään kuin perustellaan luontosyillä ja sitten me uhrataan tämä meidän kaupunkiluonto niiden eteen. Eihän se näin voi olla.

Tämä metsänpeitto tai latvapeitto on tosi tärkeää kaupungissa yleisen viihtyvyyden ja kesällä viilentämisen vuoksi. Erityisesti tässä tapauksessa, kun se on opiskelijakampuksen vieressä tämä metsä, mikä viesti me annetaan näille opiskelijoille, kun heidän näköpiiristään hävitetään tämä metsä. Täällä muutoinkin jo nuoret käpristelee mielenterveysongelmien kanssa, niin ei se varmaan sitä ainakaan vahvista, että me päätetään täällä näistä luonnon hävittämistoimista.

Mä tiedän, että täällä valtuustossa on tosi paljon luonnon ystäviä myöskin vihreiden puolueessa ja toivoisin, että te näyttäisitte teidän äänestyskäyttäytymisellä, että te oikeasti välitätte tästä meidän kaupunkiluonnosta ja että se on teille tärkeä. Tämä on kuitenkin se päättämisen paikka täällä, ja jokaisella teillä on oikeus päättää ihan niin kuin te sydämässänne tunnette. Toivoisin, että se näkyisi täällä, kun äänestetään.

Kiitos.

Apulaispormestari Daniel Sazonov

Kiitos, puheenjohtaja.

Tänään apulaispormestari Sinnemäen, jonka vastuualueelle tämä kokonaisuus kuuluu, sijaisena muutama huomio. Osa niistä tässä on noussut esiinkin.

Ilman muuta on niin, niin kuin valtuutettu Heinäluoma totesi, että tässäkin kaavakohteessa niin kuin käytännössä lähes aina nykyisin joitakin täydennysrakentamis- ja konvertiokohteita lukuun ottamatta joudutaan tekemään se yhteensovitus luontoarvojen ja rakentamisen välillä. Tässä sitä tasapainoa on haettu. Uskon, että siitä tasapainon löytymisestä kertoo myös se, että tämä esitys on edennyt kaupunginhallituksesta yksimielisesti tänne valtuustoon. Siellä on perusteellisesti käyty läpi. Toki lautakuntavaiheessa tätä on käsitelty, mutta myös kaupunginhallitusvaiheessa tätä kokonaisuutta on katsottu ja arvioitu, että tämä tasapainoisesti sen täyttää.

Nyt jos katsoo sitä kaava-aineistoa ja sitä materiaalia, siellä ilman muuta myöskin kaava-alueen ihan vieressä ja nimenomaan kaava-alueen ulkopuolelle on jätetty tämä uhanalainen Kumpulan vaahteralehto, joka on selkeästi sellainen rajautuva alue. Uhanalaisuuden takia sitä on haluttu vaalia. Sitten se osuus, jonne nyt tätä rakentamista sijoittuu, se on sen tyyppistä, jossa on ollut aiemminkin asuinrakennuksia sodan jälkeen, parakkeja, jotka on 80-luvulla purettu. Eli se on huomattavasti nuorempaa kuin se säästetty lehto. Se sieltä aineistostakin näkyy karttakuvien kautta. Onneksi siitäkin on pystytty eteläisillä osilla säästämään asioita.

Hyvä tämän koko alueen osalta myöskin huomioida, että viheralueet ja metsät säilytetään yhtenäisempinä alueina Vallilanlaakson puolella. Se on aina osa kokonaisuutta, vaikka tässä kaavassa nyt tälle kohdalle kohdistetaan rakentamista.

Täällä viitattiinkin siihen, että tämä kytkeytyy tietenkin näihin infrainvestointeihin, joita tälle alueelle on tehty. Sinne on rakennettu erittäin hyvät joukkoliikenneyhteydet. Niin kuin tässä todettu, ne vahvistuvat entisestään. Meidän peruslinjan mukaisesti niiden varteen on myöskin asumista ja muuta toimitilaa, palveluita suunniteltu.

Kun katsoo konkreettista palautusesitystä, jossa todetaan, että rakentaminen pitäisi kohdentaa jo rakennetulle alueelle, on tietenkin selkeää todeta, että ei ole realistista näitä asukasmääriä, palvelumääriä, toimitilamääriä tuolla alueella sellaiselle alueelle kohdentaa kuin tässä palautuksessa esitetään. Uskon, että senkin takia ja juuri sen takia tämä kaava on tänne yksimielisesti edennyt ja näemme, että se on syytä tulla hyväksytyksi.

Ledamoten Björn Månsson

Kiitos.

Ihan vaan sen verran, että minähän muistan hyvin, että varmaan salissa ainoana olin kriittinen tätä Vallilanlaakson ratikkalinjausta kohtaan. No, se on ehkä osoittautunut paremman näköiseksi kuin mitä pelättiin ja mieluummin ratikka kuin bussit sen laakson läpi, mutta tässä nyt on tulos. Elikä ensin rakennetaan ratikkalinja ja sen jälkeen perustellaan muuta rakentamista sillä, että nyt meillä on se ratikkalinja. Mutta tämä nyt on mennyt niin pitkälle, että en minä sitä palauttamistakaan halua tukea.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Olen varsin samassa asemassa kuin valtuutettu Månsson. En kannata palautusta, mutta suhtauduin kriittisesti tähän ratikkalinjaukseen silloin aikanaan, mutta hävisimme sen silloin ja todellakin tässä on tulos.

Kiitos.

Valtuutettu Atte Harjanne

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä edellä käytiinkin jo keskustelua kaavan luonteesta ja siitä tärkeästä tasapainoilusta, mitä tämäkin edustaa. Yksi osa sitä on se, että rakentamisvaiheessa ja myös siinä lopullisessa toteutuksessa tasapainoillaan mahdollisimman hyvin. Käsittääkseni tässä vieressä on valtuutettu Kolbe tekemässä hyvä aloitetta tähän liittyen näihin luontoarvoihin liittyen.

Olen tekemässä ponsiesitystä. Oma ponteni koskee kävely-yhteyttä tuolta kampukselta sinne Kustaa Vaasan tien bussipysäkille, joka nykyään kulkee sitä hengenvaarallista ränniä pitkin. On erittäin tärkeää, että se on myös koko rakentamisvaiheen ajan se kävely-yhteys fiksusti siinä olemassa ja nykyistä parempi. Sitten kun jotain joskus rakennetaan, se on huomattavasti parempi. Tältä pohjalta esitän seuraavanlaista pontta hyväksyttäväksi:

Kaupunginvaltuusto edellyttää selvitetävän mahdollisuutta varmistaa sujuva kävely-yhteys kampusalueelta Kustaa Vaasan tien bussipysäkille koko rakentamisvaiheen ajan.

Valtuutettu Otso Kivekäs

Arvoisa puheenjohtaja.

Tämä rinne on minulle erittäin tuttu paikka. Asun siinä lähellä. Sitä ennen opiskelin tuolla mäellä ja kiipesin rinteeseen silloista mutaista ja talvella jäistä polkua ylös useimpina päivinä bussipysäkillä. Nykytilanne on onneksi jo parempi. Omat lapseni kulkevat siitä päivittäin ja minäkin usein, mutta ehdottomasti kannatan valtuutettu Harjanteen pontta. Tässä siihen saadaan parempi yhteys, turvalliset kunnolla talvikunnossapidetyt portaat, mutta se on tärkeä pitää myös työmaan aikana.

Ratikkaanhan tämä ei liity sillä tavoin, että siis Kalasatama–Pasila-ratikkaa ei ole missään vaiheessa perusteltu tällä, eikä tämä ole perustelu sille. Se tehtiin, jotta Kalasatamasta on kaikista osista sujuvat yhteydet paikoista, joihin ollaan rakentamassa entisille satamakentille ja sieltä pääsee Pasilaan. Myöskään Viikin Malmin -ratikassa tämä ei ole se syy, miksi sitä tehdään. Tässä on jo nyt hyvät yhteydet. Sitä tehdään, jotta Viikistä ja Malmilta olisi hyvät yhteydet.

Mutta tämä sikäli liittyy Vallilanlaakson ratikkaan, että tämä valtuusto vuonna, luullakseni, 2012 päätti tasaäänin puheenjohtajan äänellä, että Vallilanlaaksoon ei tehty bussikatua. Silloin esitimme siihen ratikkaa, joka sittemmin rakennettiin, mutta tähän liittyi vaihe, jossa suunniteltiin katuja, joka olisi mennyt ylös Kumpulanmäelle. Se katu on edelleen siellä kaavassa Kättilöopiston vierestä ylös Yliopistonmäelle. Tässä kaavassa tuo katuvaraus poistetaan. Eli samalla viimein se ajatus, joka oli vaihtoehtona ratikalle, katoaa nyt lopullisesti. Sikäli tämä kaava liittyy kyllä Vallilanlaakson ratikkaankin.

Valtuutettu Laura Kolbe

Kunnioitettu puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Tämä prosessi, niin kuin kaikki nämä meidän kaavoihin liittyvät prosessit, avaa tietysti toistuvasti kysymyksen asukasosallisuuden ja asukkaiden kuulemisen merkityksestä. Tässä on paljon parannettavaa Helsingin kaupungilla, koska

tunteet, jotka kietoutuvat näihin prosesseihin, ovat tärkeitä. Ja me emme voi suhtautua halveksivasti ihmisten kiintymiseen oman lähiympäristönsä edustamiin arvoihin.

Siksi tässä tulikin mieleen, kun nyt kaavaperusteluissa todetaan monia tärkeitä ja kauniita asioita, kuten tapana on: Liitetään tulevaan alue osaksi kehittyvää ja täydentyvää kaupunkirakennetta, ja täydennysrakentaminen omaleimaisuuksineen kommunikoi alueen historiaan sekä ilmentää kestävästä rakentamistapaa, ja samalla toivotaan kaupunkivihreän säilyttämistä. Tämähän on tätä dream-osastoa ja usein reality on se, että Caterpillarit saapuvat paikalle ja kaikki olemassa oleva puusto raivataan suhteellisen kovakouraisesti. Kaikki Aasiassa käyneet, erityisesti Japanissa käyneet, näkevät, miten puihin suhtaudutaan kunnioittavasti ja tarpeen vaatiessa niitä ollaan valmiita säilyttämään hyvin järeilläkin keinoilla. Usein mietin, että miksi meillä ei näin tehdä. Onko se näin, että meillä puusto on jotenkin niin itsestään selvä osa suomalaista identiteettiä, että emme osaa vaalia sitä ja puuston erityisluonnetta.

Tämä on kuitenkin vanhaa kartanoaluetta, kulttuurimaisema, ja ne lehtipuut, jotka sillä alueella ovat, ansaitsevat paremman kohtalon, varsinkin kun näkyy tässä ehdotuksessa, miten siihen tulee joku kansi, johon pannaan istutuksia.

Näin ehdotankin pontta, jossa edellytetään selvitetävän mahdollisuutta säilyttää mahdollisimman moni arvopuu osana kestävästä rakennustapaa.

Kiitos.

Valtuutettu Atte Kaleva

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos, valtuutettu Kolbe tästä erittäin hyvästä ponnesta ja erittäin hyvästä puheenvuorosta, jonka piditte täällä salissa.

Kyllähän nyt on niin, että Helsingissä kun kilpailee se, että säilytetäänkö lähiluontoa, kaupunkivehreää, puita vai rakennetaanko asuntoja ja muuta betonirakentamista, niin valitettavan usein on tehty niin, että kaikki puut on ensin kaadettu tältä tontilta. Ja sitten vasta sen jälkeen kun sinne on rakennettu jotakin on katsottu, että voisiko vaikka istuttaa jonnekin jotakin uudestaan. Ajatelkaa, että me tässä salissa jouduttiin päättämään siitä, että näin ei enää toimittaisi. Ettei lähtökohtaisesti parturoida koko aluetta ensimmäisenä paljaaksi. Sitten vasta katsota sen jälkeen, että mitä voidaan säästää, vaan että puita säästettäisiin.

Tässä on tietenkin se kaupungin tiivistyminen, kaupunkirakenteen muutos ja sitten tämä lähiluonnon säilyttäminen. Nehän on aina tässä, jota täytyy vertailla. Tässä salissa sitä kokonaisvertailua tehdään, niin kuin tänään on tehty. Mutta on kyllä ihan selvää, että Helsingin kaupungissa on vallinnut tällainen piittaamattomuus näihin puihin, joka nyt nähdään tässäkin kaavassa. Totta kai siellä säästetään näitä arvokkaimpia metsäalueita kyllä, mutta kyllä täytyy tunnustaa se, että kyllä tässä aika paljon puita myös kaadetaan. Sen takia on minusta erittäin hyvä tämä ponsi, minkä valtuutettu Kolbe... Itse asiassa kävin sanomassa Kolbella, että olisin mielelläni itse tehnyt tämän, mutta huomasin, että hän ehti ensin. Mielelläni kannatan tätä pontta. Jos on mahdollista näitä puita vielä hiukan lisää säilyttää, kun se rakentaminen siitä etenee ja tämä suunnittelu, että se voitaisiin tehdä. Ettei mennä siihen, että ensimmäisenä kaadetaan kaikki puut.

Täällä valtuutettu Meri ehdotti, että pyydetään Tanja Karpelan koirat haistelemaan, onko siellä liito-oravan papanoita. Niitä on aikaisemminkin täällä pyydetty, mutta se ei ole kyllä vaikuttanut yhtään mihinkään. Puut on vedetty

sileäksi liito-oravista huolimatta. Eli kannatan lämpimästi valtuutettu Kolben pontta. Kannatan myös valtuutettu Harjanteen pontta, joka sek in on hyvä.

Kiitos.

Valtuutettu Laura Kolehmainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Ajattelin, että selitän vielä tätä kieltämättä erikoista äänestyskäyttäytymistäni. En äänestänyt jaa, en enkä tyhjää, vaan jätin kokonaan äänestämättä. Liittyy siihen, että toimin työssäni Suomen luonnonsuojeluliiton juristina ja pidän todennäköisenä, että tästä kaavasta valitetaan ja joudun tekemisiin tämän kaava-asian kanssa myöhemmin tästä syystä. Vaikka valtuutettuna olisin saanut äänestää, päätin pidättäytyä.

Ledamoten Björn Månsson

Kiitos, puheenjohtaja.

Kun pyysin puheenvuoron, oli tarkoitus kannattaa valtuutettu Harjanteen erinomaista pontta. Se on jo tehty. Sitten päätin, että no, minä kannatan Laura Kolben pontta. Sekin on jo tehty. Elikkä minä vain ilmoitan, että molemmat ponnet ovat erittäin paikallaan.

Kiitos.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Kivekäs tässä muisteli omia kokemuksiaan tältä alueelta. Itsellä ei ole näin henkilökohtaista tarinaa, mutta oma vanha luonnontiedelukioni on siirtynyt tänne. Siitä olen tietysti iloinen, että tämä lukio saa arvoisensa ympäristön osana tätä laajempaa luonnontieteisiin liittyvää kampusaluetta. On hienoa, että siellä opiskelijat pääsevät keskenään perehtymään näihin luonnontiedeasioihin entistä enemmän.

Mutta vielä ehkä tästä kokonaisuudesta täytyy se sanoa, että vaikka Kivekäs tässä edellä toisaalta, toisaalta -pallotteli tätä raideratkaisua, niin kyllähän se on todettava, että eihän me rakenneta näitä raiteita vain päästäksemme loppupäästä jostain Viikin päästä Kalasatamaan tai Kalasatamasta johonkin toiseen päähän. Vaan mehän rakennetaan niitä koko sen reitin varrelle. Nämä raideinvestoinnit ovat kalliita investointeja, ja niiden kannattavuuden varmistamiseksi sen reitin varrelle täytyy tulla riittävästi myös asuntorakentamista, jolla rahoitetaan sitten nämä tärkeät raideinvestoinnit.

Tässähän päättäjän näkökulmasta joutuu tasapainoilemaan sen kanssa, että toisaalta me halutaan turvata se meidän erittäin kunnianhimoinen hiilineutraaliustavoite. Eli että me saadaan näitä autoliikenteen päästöjä vähennettyä ja vähennettyä autoliikennettä Helsingissä. Se edellyttää entistä enemmän joukkoliikenneyhteyksiä. Tässä tasapainoilussa me joudutaan tekemään Helsingissä näitä vaikeita ratkaisuja, jossa sitten myös joudutaan rakentamaan näille asukkaille tärkeille luontoalueille. Se ei ole helppoa punnintaa, mutta päätöksentekijänä ajattelen, että tässä on kuitenkin pyritty tekemään tasapainoinen ratkaisu, jossa näitä eri näkökulmia on pyritty yhteensovittamaan.

Valtuutettu Otso Kivekäs (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitän valtuutettu Heinäluomaa hyvästä puheenvuorosta. Huomaan itse aiemmin puhuneeni hieman epäselvästi. Tarkoitukseni ei missään tapauksessa ollut toisaalta, toisaalta -vaiheilla raideratkaisujen kanssa. Kannatan kaikkia tässä keskustelussa mainittuja raideyhteyksiä lämpimästi ja pidän niitä hyvinä.

Omasta näkökulmastani ehkä tarkentaisin sen, että emme rakenna asuntoja, jotta saisimme raideyhteydestä kannattavan. Rakennamme asuntoja, jotta ihmiset voisivat asua niissä. Raideyhteydet rakennetaan, jotta he voisivat liikkua. Tässäkin tapauksessa se, mitä joudumme punnitsemaan, on 1 200 asukasta, heille asunnot hyvällä paikalla aivan kampuksen vieressä monille opiskelijoille, todennäköisesti työntekijöille ja muille ihmisille, jotka asuvat mielellään siinä hyvällä paikalla, missä tulee olemaan erittäin hieno uusi alue.

Valtuutettu Amanda Pasanen

Kiitos, puheenjohtaja.

Tämä mun puheenvuoro olisi ehkä sopinut paremmin vastauspuheenvuoroksi. Koskee tätä Kolben sinänsä hyvää pontta, jota kannatan, ja tätä keskustelua puiden säästämisestä. Tähän keskusteluun halusin tuoda vielä mukaan sen, että mehän ollaan viime vuonna hyväksytty uusi rakennusjärjestys Helsingille, jossa puiden kaato rakennettavalta tontilta ilman lupaa on kielletty. Jatkossa siis tarvitaan rakennusvalvonnalta lupa ihan jokaisen puun kaatamiseen. Puiden ja kasvillisuuden säilyttäminen on ilmasto- ja luontotavoitteiden kannalta aina parempi ratkaisu kuin se, että kaadetaan ja istutetaan uusia puita.

Lisäksi rakennusjärjestyksessä on kirjattu myös se, että puiden lisäksi muut istutukset ja pihamaa tulee jatkossa säilyttää luonnonmukaisena ja säästää muutakin olemassa olevaa kasvillisuutta niin pitkälle kuin se on mahdollista. Eli meillä on jo kaupungin puolelta aika tiukat määritelmät sille, että kun

rakennetaan, miten me saadaan säilytettyä mahdollisimman paljon olemassa
olemaa vihreää ja puita näillä alueilla.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Oikeastaan lisäisin tuohon sen, että mikäli puita haluaa säilyttää tai metsää,
silloin voi äänestää palautuksen puolesta ja huolehtia siitä asiasta.

191 §

Esityslistan asia nro 9

Pohjoismaisen yhtenäiskoulun perusparannuksen ja laajennuksen hankesuunnitelma

Apulaispormestari Paavo Arhinmäki

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Tikulla silmään sitä, joka vanhoja muistelee, mutta onneksi minulla on silmälasit, niin tikku pysähtyy lasiin. Olen ollut itse asiassa kaksi kertaa eri vaiheissa opetuslautakunnassa, ensin 90-luvun lopussa ja sitten 2000-luvun lopussa. Molemmilla kerroilla kun olen ollut, tämä yhtenäiskoulu on ollut lakkautettavien koulujen listalla sen vuoksi, että lasten ja nuorten määrä laskee alueella. No nyt olemme laajentamassa yhtenäiskoulua tällä päätöksellä siitäkin huolimatta, että muun muassa lukio on muuttanut Alppilan lukion yhteyteen täältä. Toki tähän on tullut nyt tämä pohjoismaiden ulottuvuus tähän kouluun.

Halusin nostaa vain esille sen, että kun me tehdään päätöksiä, pitää katsoa aina pidemmällekin tulevaisuuteen. Ja se, joka hetkellisesti voi näyttää siltä, että on lasten ja nuorten määrä vähenemässä niin, että kouluja pitäisi sulkea, voi olla, että suhteellisen nopeasti, mikä tämä aikajakso nyt 10–15 vuotta on ollut, tullaankin tilanteeseen, jossa itse asiassa alueella on pikemminkin pulaa koulutiloista kuin niin, että pitäisi kouluja lakkauttaa.

Ledamoten Nora Grotenfelt

Tack, ordförande.

Vi i SFP:s fullmäktige-grupp är väldigt glada över att den här Nordiska skolan har blivit verklighet och att vi nu tar beslut om utbyggnaden som krävs.

Intresset för att gå i den här skolan blev också glädjande stort. 25 elever av

cirka 40 sökande fick plats det här första året. Speciellt glada är vi över att skolans personal med rektor i spetsen har utvecklat den ursprungliga idén och förverkligat den helhjärtat. Vi har fått höra löften om att det nordiska ska få prägla hela skolan, inte bara den klass som nu specifikt får nordisk undervisning, och att man kommer att samarbeta med den snart närbelägna svenska grundskolan i Kottby. Det här är ett fint steg för ökad språklig mångfald i staden och för att öka Helsingfors internationella dragningskraft.

Tack.

Valtuutettu Pia Pakarinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Voisin ehkä sanoa samma på finska, minkä tuossa valtuutettu Grotenfelt. Eli minäkin iloitsen tästä Pohjoismaisesta yhtenäiskoulusta, jota olen ollut myöskin suunnittelemassa viime valtuustokaudella. Todellakin minusta hyvä, kun yleisesti ottaen meillä suomenkielinen ja ruotsinkielinen opetus on täysin erikseen, että meillä on myöskin mahdollisuus tällaisen todelliseen kaksikielisyyteen ja laajemminkin myöskin mahdollisesti muiden pohjoismaisten kielten oppimiseen.

Sen sijaan, että tähtäisimme vain siihen, että kaikki puhuvat englantia, myöskin se hyötyisimme tällaisesta elävästä kaksikielisyydestä. Levande tvåspråkighet. Erittäin tärkeä aihe ja ihanaa, että tässä päästään eteenpäin.

Kiitos.

Valtuutettu Ilkka Taipale

Arvoisa puheenjohtaja.

Kun olen ollut tämän yhtenäiskoulun historian ei ihan kaikissa vaiheissa mukana ja valtuutettu Arhinmäki muisteli aikaa, jolloin hän ei vielä ollut valtuustossa. Aikanaan valtuusto päätti, että viidestä ruotsinkielisestä lukiosta lakkautetaan kolme. Yhtenäiskoulu oli myös lakkautuslistalla lukionsa osalta. Ehdotimme silloin, että ruotsinkielisiin kouluihin pitäisi tehdä kaksikielisiä järjestelmiä, että suomenkieliset lähettäisivät lapsensa sinne. Se ei toiminut. Nyt se tuli onneksi.

Se johtuu tietysti siitä, että me ollaan Naton jäseniä, ja perussuomalaisetkaan eivät arvostele ruotsin kieltä samassa mittakaavassa kuin aikaisemmin. Ja totean vielä, mitä tapahtui: Olen edelleen sosdem puolueen jäsen, ja riippumatta sen linjasta, nykyään vähän huonommastakin, aion olla loppuun asti, mutta silloin jos lukio olisi lopetettu, olisin jäänyt pois puolueesta. Ilmoitin tämän puheenjohtaja Lipposelle, joka päätti, että sitä ei lopeteta. Hän oli sosdem piirin puheenjohtaja. Lisäksi oli toinen mielenkiintoinen asia: Ari Alho, puoluetoverini, jota tuin aikanaan, kun hän tuli kansanedustajaksi, kaikkein voimakkaimmin. Hän oli lakkauttamassa sitä, ja meillä oli kyltit: ”Arjalainen kansa nousee suurkouluista.” ”Hei Ari” ja siinä oli yksi kokoomuslainen myöskin. Ja se jatkui: ”Hei Ceaușescu.”

Tällainen historia on tällä upealla koululla, ja nyt se pääsee kukoistukseen Pohjoismaisena kouluna. Tämäntapaisia kansainvälisiä kouluja tarvitsemme enemmänkin, ja suomalaisten pitää mennä niihin kouluihin oppimaan kaikkia maailman kieliä.

Valtuutettu Laura Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos valtuutettu Taipaleelle aina herkullisista muistelupalloista. Ilkka, sun pitää vaan nyt ne poliittiset muistelmasi kirjoittaa täältä Helsingin kaupungin näkökulmasta. Kaikkea hauskaa tapahtuu.

Itse en aio nyt puhua niinkään ehkä tämän Pohjoismaisen yhtenäiskoulun perusparannuksen ja laajennuksen hankesuunnitelmasta, vaan enemmän teemasta, joka on itseäni askarruttanut useita vuosia kaksikielisessä perheessä lapsia kasvattaneena. Lasten isä puhuu ruotsia, minä puhun suomea. Kun tuli kouluun jättämisen hetki, oli tehtävä valinta joko ruotsinkieliseen kouluun tai suomenkieliseen kouluun. Semmoista vaihtoehtoa, että meidän kaksikieliset lapset olisivat voineet käydä kaksikielisistä koulua, ei helsinkiläinen koulujärjestelmä tunne. Ja ratkaisu oli, kuten monessa perheessä, että lapsukaiset pantiin ruotsinkieliseen kouluun, jossa he toki puhuivat suomea keskenään ja saivat siitä opettajalta huomautuksen.

Nämä kielikysymykset ovat tavattoman sensitiivisiä ja kaikkea muuta kuin yksikielisiä Helsingin kaltaisessa pääkaupungissa, jossa jo historiallisista syistä johtuen perhemuodostukset kahdella kielellä ovat tavallisia puhumattakaan kansainvälisistä parisuhteista ja perhesuhteista. Näin ollen toivoisin, että jossakin vaiheessa me voitaisiin aloittaa ihan vakava keskustelu siitä, miten me kohtelemme kaksikielisiä perheitä. Itse en tietenkään näe sitä tilannetta, että laittaisin kaksikieliset lapseni Nordiska skolaniin, vaan toivoisin, että meillä olisi... en grundskola där man kan studera både på finska och på svenska, men förstår att det här är en politisk fråga som har många spänningar i sig och önskemål,

Mutta joka tapauksessa todellisuus ei aina vastaa sitä koulujärjestelmää, joka meillä nyt on. Eli lycka till tälle koululle ja... hoppas vi fortsätter diskussionen om de framtida behov i de tvåspråkiga familjerna.

Tack.

Ledamoten Björn Månsson (replik)

Tack, ordförande.

Bästa Laura Kolbe.

Det är nog just en sådan skola som nu har uppstått i Kottby, alltså där man kan studera på båda språken. Det kommer väl att bli vissa ämnen på svenska och vissa andra på finska. Jag kan inte låta bli att skryta med att när SFP i sitt utbildningspolitiska program först tänkte sig att föreslå en skola vid namn Svenska skolan så protesterade jag mot det här och sa: Vi har många svenska skolor i Helsingfors. Vi måste hitta på ett annat namn och ett lite annorlunda koncept, och därför detta Nordiska skolan, med ingredienser också från de andra nordiska länderna. Men den fyller nog precis den funktion Laura Kolbe efterlyste.

Valtuutettu Laura Kolbe (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Ymmärrän, että tämä asia ei kuulu nyt ehkä tähän hankesuunnitelmaan, mutta kun valtuutettu Taipale alkoi tästä monikielisyysmatematikasta keskustelun ja valtuutettu Månsson vastasi asiallisesti tähän kommenttiini. Ehkä sitten ongelma on tässä nimessä. Ehkä pohjoismaisuus identiteettinä ja koulun nimenä ei ole vastaus kaksikielisten helsinkiläisperheiden kielipoliittisiin toiveisiin.

Itse onneksi en ole enää siinä tilanteessa, että tätä päätöstä olisin joutunut tekemään, mutta olisin halunnut omien lasteni käyvän helsinkiläistä koulua eikä pohjoismaista koulua. Nämä on tietysti ehkä semanttista vääntöä, mutta totean, että tähän kaksikielisyysmatematiikkaan ja siihen rakentuviin identiteetteihin liittyy monia ulottuvuuksia. Ehkä pohjoismaisuus tuntuu pikkuisen kaukaiselta.

Kiitos.

Ledamoten Björn Månsson (replik)

En näe nyt noin asiaa, vaan ovathan Pohjoismaat myöskin vähintäänkin kaksikielisiä kokonaisuudessa nähtynä. Eli meillä on skandinaaviset kielet ja sitten on suomen kieli ja tietysti sitten vielä saamen kieli. Puhumattakaan kaikista uusista kielistä, jotka muunmaalaiset ovat tänne Pohjoismaihin tuoneet ja rikastuttaneet edelleen Pohjoismaita. Kyllä mun mielestä tämä Nordiska skolan, Pohjoismainen koulu nimenomaan kuvastaa tätä kaksikielisyyttä.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos.

Tämä on hieno hanke ja hyvä, että on toteutunut. Mielenkiintoinen tausta myös tämän yhtenäiskoulun lakkauttamisaikojen osalta aikoinaan. Aina ei esityksenkään aivan osu oikeaan, ja jotain viisautta täältä valtuustostakin löytyy ja ennen kaikkea toki sieltä asukkaiden näkökulmasta, jos heitä kuullaan.

Tässä on tietysti mielenkiintoinen kysymys, että miten me voidaan tarjota useammille helsinkiläisille lapsille mahdollisuus kaksikieliseen opetukseen. Tämä todella hieno hanke sitä tarjoaa. Tietysti varmasti perheet miettii, että mikä se etäisyys on, jolta kannattaa lähteä kouluun etenkin alakoulun kannalta. Tietysti tämä on aina hyvin myös paikallinen mahdollisuus jollakin säteellä. Meillä on edelleen todella isoja katvealueita paikallisesti Helsingissä, jossa ei ole juurikaan mahdollisuuksia opiskella kaksikielisesti. Eilenhän juuri suomenkielisessä jaostossa tehtiin päätös kaksikielisen opetuksen pääsykokeista, koskien kuusivuotiaita, joille ei enää jatkossa ole pääsykokeita.

Tietysti tässä päätöksessä, jota kannatin, on sellaisia ongelmia, että meillä on espanjankielisiä varhaiskasvatuksen yksiköitä, vaikka kaupunki ei niitä järjestä.

Silloin on mahdollista, että tämä lapsen kielipolku katkeaa, koska meillä on liian vähän kaksikielisen suomi-espanja opetuksen paikkoja esimerkiksi. Samoin suomi-englanti kaksikielisestä opetuksesta on erittäin suuri kysyntä, ja se sijoittuu myöskin hyvin epätasaisesti Helsinkiin.

Otan vielä toisen puheenvuoron tästä aiheesta.

Valtuutettu Mirita Saxberg

Puheenjohtaja.

Kiitos. Tässä on hyvää keskustelua kaksikielisyydestä, ja siihen en nyt mene. Itsellänikin, kuten valtuutettu Kolbella, on kaksikieliset lapset, ja ymmärrän hyvin sen tarpeen, joka meillä on tällaiselle monikielisyydelle ja pohjoismaiselle koululle. Tätä hanketta on suunniteltu ainakin kymmenen vuoden ajan siitä saakka, kun itse olen näissä kaupungin kasvatuksen ja koulutuspiireissä liikkunut joko suomen- tai ruotsinkielisellä puolella. Ja tämä on todellinen ilo, että vihdoinkin ollaan tässä tilanteessa, että saadaan myöskin Nordiska skolan - laajennus toimintaan.

Kannattaa muistaa myös tässä keskustelussa, että tämä kouluhan on painotetun opetuksen koulu. Sieltä löytyy kotitalous- ja liikuntapainotus näiden kielten lisäksi, ja onkin todella hienoa, että me saadaan kaupunkiin ajanmukaiset tilat liikunnan ja kotitalouden opettamista varten. Näistä on ollut pulaa.

Ledamoten Mia Haglund

Tack, ordförande.

Som en som arbetar till dagligt med nordiskt samarbete så är jag otroligt glad över att vi kommer att få en nordisk skola i Helsingfors, och förhoppningsvis så

kommer det här att vara ett exempel som också kommer att hämta med sig flera liknande försök runtom i Norden. För i tillägg till tvåspråkighet ser jag att vi har ett stort behov av både kultur- och språkförståelse inom hela Norden. Också Island, som Björn lämnade bort när han räknade upp olika språk som talas inom Norden. Så i framtiden så har vi förhoppningsvis flera generationer som också kanske kan ta en taltur på norsk, hvis de vill i den salen här.

Tack.

Ledamoten Björn Månsson (replik)

Meillä olisi täällä tarvittaessa todistaja Silja Borgarsdóttir Sandelin, joka on myöskin Islannin kansalainen ja hän voi todistaa, että kyllä islantikin on skandinaavinen kieli.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Todellakin näitä Nordiska skolaneita tarvittaisiin useampikin Helsinkiin. Ja jos ei se ole lähitulevaisuudessa mahdollista, silloin tietysti on mahdollista perustaa lisää kaksikielistä suomi–ruotsi-opetusta, jotta myös esimerkiksi Itä-Helsingissä sellainen olisi saavutettavissa. Me ollaan sen verran iso kaupunki, että varmasti tarvetta ja kysyntää löytyy. Suomi kaksikielinen maa on, mutta emme ole kuitenkaan onnistuneet tässä, että me riittävän aikaisin aloittaisimme ruotsin opiskelun, ja siksi kielitaito jää hyvin puutteelliseksi suurimmalla osalla suomalaisista. Hienoa, että näillä muutamalla sadalla oppilaalla nyt on mahdollisuus täällä koulussa, mutta kyllä kysyntää on todella paljon ruotsinkielisestä kielikylvystä ja myös näistä kaksikielisistä luokista ja lasten mahdollisuudet eri puolilla kaupunkia on hyvin erilaiset.

Eilen jaostossa hyväksyimme esitykseni yksimielisesti, että tavoittelemme sitä, että näitä kaksikielisiä luokkia olisi tulevaisuudessa enemmän ja saamme selvityksen tästä. Laitoimme sinne kunnianhimoisen tavoitteen siitä, millä edellytyksin voisimme kaksinkertaistaa kaksikieliset paikat 2030 mennessä. On tietysti niin, että on myös uusia alueita, joihin ei ole nyt riittävän aktiivisesti perustettu kaksikielistä opetusta, vaikka kysyntää olisi. Tietysti on kyse myös muista kielistä kuin ruotsista, mutta toivon, että myös englannin ohella tämä kielivalikoima säilyisi ja olisi jatkossa vielä laajempaa, koska englantia lapset oppivat varsin hyvin muutoinkin. Eli meillä varmasti olisi kysyntää myös monista muista kielistä.

Ledamoten Björn Månsson (replik)

Tack, ordförande.

Det är bara att göra som Laura Kolbe, och nu finns det en chans till språkbud på svenska, och sedan placerar man i Helsingfors sina tvåspråkiga barn i en svensk skola, för då har de större förutsättningar att lära sig båda språken.

I Närpes borde de kanske placeras i finsk skola i motsvarande situation, men här i Helsingfors har vi ett heltäckande nät av svenska skolor och det är bara att fortsätta i dem efter språkbud.

Valtuutettu Ilkka Taipale

Tämä on laajempi kysymys. Aikanaan ehdotin, että kahden kielen ohella jokainen lukiolainen oppisi jotain harvinaista kieltä yhden iltapäivän verran menemällä johonkin kouluun, jossa vain sitä opetetaan. Silloin meistä olisi tullut todellinen Foinikia, mutta todennäköisesti tietokoneet ja tämä IT-teknologia loi tilanteen, jossa kielten mahdollisuus tuli esille.

Mitä Närpiöön tulee, ei siellä tarvitse yhtään ruotsia osalta. Olin heidän lääkärinsä ja kuuntelin sitten mielenterveystoimistossa kolme varttia heidän puhetta ja sanoin, että juu jag förstår er. En mä ymmärtänyt heistä mitään, mutta ymmärsin heidän sielunmaisemaa. Yksinäisiä miehiä, jotka ei voineet lehmiä tappa isänsä ja äitinsä takia ja tulivat valittamaan. Ja he katsoivat, että paras lääkäri, mitä ne koskaan on nähneet. Eli ymmärrys on toinen asia kuin kielitaito.

Därför kan man tala ganska knagglig svenska också, och jag behöver att de svensktalande skulle tala svenska till mig och jag skulle tala finska till dem. Det är inte praktiken nuförtiden så mycket, så att jag kan tala bara så här knaggligt. Men det går nog ganska bra ändå.

Valtuutettu Mari Holopainen

Hyvä kielipoliittinen keskustelu, ja täällä paljon tukea on, paitsi tietysti tälle Nordiska skolanille selvästi, mutta muutenkin meidän kaksikieliselle opetukselle. Tietysti tässä kohtaa on myös meillä itse asiassa ristiriitainen esitys pöydällä, johon varmasti valtuustonkin on hyvä pohtia kantaansa. Jos kaikki valtuutetut eivät ole vielä asiaa huomanneet, niin meillä on esitys siitä, että kieliryhmien minimikoko muutettaisiin 12 oppilaasta 15 oppilaaseen, jolla on vaikutuksia etenkin tähän A2-kieleen. Nyt tiedetään, että englantia on jo erittäin suuresti valittu. Tämä kyllä uhkaa noin 15 % arvioiden mukaan supistaa tätä tarjontaa. Tietysti sillä on myös ruotsin kielen opiskelua A2-kielenä pienentävä vaikutus ja näitä muita kieliä, jotka tähän ryhmään osuu.

Tämä mun mielestä on asia, joka valtuuston tulisi harkita toivottavasti uudelleen. Tämä on ainoastaan säästöesitys tässä mielessä. Muuta hyötyä siitä ei ole. Toivoisin, että me voitaisiin enemmänkin luoda toimenpideohjelma, jossa me pohditaan, että me saadaan useammat lapset myöskin valitsemaan se A2-kieli, jota tarjotaan, jolloin näitä ryhmiä ei pitäisi lakkauttaa ja

minimikoista tehdä niin isoja, että ne ei kaikki toteudu. Vaan todellakin saataisiin lapset valitsemaan kieliä ja tämän hienon Nordiska skolanin ohella kielivalikoima pysyisi edelleen monipuolisena. Kielten opettajat ovat erittäin huolestuneita tästä esityksestä.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

192 §

Esityslistan asia nro 10

Koskelan ala-asteen ja päiväkoti Herttuan perusparannuksen ja laajennuksen hankesuunnitelma

Valtuutettu Timo Harakka

Arvoisa puheenjohtaja.

On aivan erinomainen asia, että Koskelan koulu ja päiväkoti saavat jatkossa parhaat mahdolliset tilat, varsinkin kun alueella on tiivistettyä rakentamista ja uusia asukkaita tulee paljon. Koskelan kouluhan on tähän astikin ollut aivan esimerkillinen ehkä pienen kokonsa takia siinä, miten se on integroinut myöskin monikansallista asuinyhteisöä aivan pienestä pitäen.

Nyt kuitenkin haasteena on se, että kun katsoo tilannetta, joka syntyy rakentamisaikana, tuo väistötila sijaitsee varsin kaukana tästä varsinaisesta alkuperäisestä kohteesta. Koskelan kouluhan kuuluu hallinnollisesti Käpylän kouluun, jonne omakin tyttäreni viitosluokkalaisena siirtyi, ja silloin se kahden kilometrin lisämatka ei tietenkään tunnu ylivoimaiselta. Ehkä jopa 1.–4.-luokkalaisillekin se onnistuu, vaikkakin Koskelantie ja Mäkelänkatu ovat tietenkin liikenteellisesti erittäin vaarallisia ja haasteellisia paikkoja pikkuisille.

Mutta toteaisin, että päiväkoti-ikäisten siirtäminen noin kauas siitä alkuperäisestä kohteesta ei ole kohtuullista. Se käytännössä tarkoittaa sitä varsinkin noilla liikenneyhteyksillä, että vanhemmat joutuvat mahdollisuuksien mukaan omalla autolla lapsia sinne kuskaamaan, kun eivät muuten uskalla.

Tilanne on sikäli erikoinen, että aivan siinä lähellä ja huomattavan turvallisessa liikenneympäristössä sijaitsi Onnenpuiston koulu, jonka kaupunki katsoi kuitenkin hiukan lyhytnäköisesti aiheelliseksi myydä.

Valtuutettu Timo Harakka

Tässä näkyy se, että meillä valitettavasti ei tässä kaupungissa ole kovin pitkäjänteistä tämä ajattelu silloin, kun pohditaan tällaisia siirtoja. Jos oli jo jonkun aikaa tiedossa se, että koulu käy pieneksi ja että se on rakennusteknisesti uusiutumisen tarpeessa, silloin ei voi kuin ihmetellä sitä, että ilmeisesti eri hallintokunnat ovat päätyneet hyvin erityyppisiin ratkaisuihin, kun siinä aivan lähistöllä oleva käyttökelpoinen rakennus on päätetty kuitenkin myydä gryndereille eteenpäin ja asunnoiksi. Vaikkakin, kuten ehkä muistetaan, lahjoittajan ja talkoolaisten tahto yksiselitteisesti oli Onnenpuistossa koulu pitää.

Tältä osin voisin harkita, jos kannatusta löytyy, sellaisen toivomusponnen sommittelua, joka liittyy siihen, että varsinkin päiväkotikäisten väistötilojen suunnittelussa tulisi ehkä pitkäjänteisemmin huomioida se, että ne uudet välimatkat eivät käy kohduttomiksi.

Kiitos.

Valtuutettu Mirita Saxberg (vastauspuheenvuoro)

Valtuutettu Harakalle kiitos hyvästä huomiosta näiden siirtojen ja väliaikaisten tilojen etäisyyksistä niihin varsinaisiin tiloihin nähden. Näistä ja monista muista näihin liittyvistä asioista on ollut paljon keskustelua tuolla meillä kasvatuksen ja koulutuksen lautakunnassa. Ja nyt toimenpiteitä, joita on tehty, on muun muassa parannettu yhteistyötä kaupunkiympäristön toimialan ja Kaskon kanssa, jotka yhteistyönä näitä tiloja ja lasten ja nuorten siirtoja joutuvat pohtimaan. Ensisijaisesti kaupunkiympäristö näitä tiloja osoittaa. Eli tässä on kenties nyt toimialarajojen ylittävä yhteistyö ollut ontuvaa aikaisemmin, mutta on kyllä ennustettavaa, että se tästä nyt näiden toimenpiteiden myötä paranee.

**Helsingin kaupunginvaltuusto
keskustelupöytäkirja**

**Helsingfors stadsfullmäktige
diskussionsprotokoll**

25.9.2024

39 / 128

Ja siinä olen aivan samaa mieltä kuin valtuutettu Harakka tuossa oli, että
tällaisia... Mä lopetan puheenvuoron ehkä tähän. Ei tämä parane enää tästä.

Postiosoite

PL 1

00099 HELSINGIN KAUPUNKI

helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13

Helsinki 17

<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

193 §

Esityslistan asia nro 11

Vihreän valtuustoryhmän ryhmäaloite keskustan elävöittämiseksi lapsille, nuorille ja perheille

Valtuutettu Amanda Pasonen

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Kun kysytään, että mitä kaupungin keskustan elinvoimaisuus oikeastaan tarkoittaa, useimmiten siihen aina vastataan, että se tarkoittaa lisää ihmisiä kaupungin keskustaan. Jos me halutaan eläväinen Helsingin keskusta, meidän pitää keksiä keinoja saada sinne lisää kävijöitä. Yksi keino houkuttaa Helsingin keskustaan lisää ihmisiä on tehdä sinne enemmän paikkoja, jonne eri-ikäiset ihmiset haluavat tulla viihtymään. Esitimme tässä vihreiden ryhmäaloitteessa, että Helsingin keskustaan tarvitaan laadukas ja vetovoimainen kohdeleikkipuisto. Leikkipuisto, jonne perheet tulevat viettämään aikaa kauempaa ja joka voi toimia myös kansainvälisesti kiinnostavana veto-naulana Helsingille.

Aloitevastauksessa todetaan nyt, että kaupunkiympäristön toimiala jatkaa työtään elämyksellisen leikkipuiston tai -paikan toteuttamiseksi keskustaan. Esimerkiksi Töölönlahden kesäpuistokokeilu ja leikkipaikka on ollut äärettömän suosittu perheiden parissa. Töölönlahdelle voisi toteuttaa myös pysyvästi jännittävän seikkailuhenkisen leikkipaikan ja sen yhteyteen lisää kahvilatoimintaa.

Tämän vihreiden ryhmäaloitteen myötä Helsingissä tullaan myös jatkossa koordinoimaan aiempaa enemmän sitä, että leikkialueet, ulkoliikuntapaikat, kahvilat, terassit ja myös muut aikuisille kiinnostavat aktiviteetit ja näihin liittyvät toiminnot voitaisiin suunnitella yhdessä. Se olisi tärkeää sen takia, että lapsilla ja heidän huoltajillaan on mahdollisuus viettää aikaa monipuolisesti ja kohdata Helsingin erilaisissa paikoissa.

Tämän lisäksi aloitevastauksessa todetaan myös, että Helsingissä edistetään käveltävää kaupunkitilaa, joka on paitsi turvallisempaa lapsille, se tuo myös viihtyisyyttä ja enemmän kävijöitä keskustaan. Kaivokadun muuttaminen joukkoliikennekaduksi ja viihtyisäksi kävelijöille varatuksi vehreäksi tilaksi tukee myös osaltaan sitä, että saamme Helsingin keskustaa elävöitettyä ja tehtyä kaupungistamme myös entistä turvallisempi paikka lapsille ja nuorille.

Ledamoten Silja Borgarsdóttir Sandelin

Ärade ordförande.

Kiitos vihreille tärkeän teeman nostamisesta. Helsingin keskusta elävöityy parhaiten, jos kaikki tuntevat, että keskusta on myös heille. Aloitevastaus on hyvä, mutta aika painottunut siihen, mitä kaupunki tekee, mikä sinänsä ei ehkä ole outoa, koska istutaan Helsingin kaupunginvaltuustossa. Uskon kuitenkin, että aloitteen tarkoitusta voisi vielä paremmin ja vahvemmin viedä eteenpäin, jos yhä useampi toimija yhteistyössä kaupungin kanssa haluaisi tehdä keskustasta kiinnostavan paikan myös lapsille.

Tein siksi ponnin, jossa edellytetään selvittävän mahdollisuutta syventää yhteistyötä keskustan eri toimijoiden, yritysten ja järjestöjen kanssa keskustan elävöittämiseksi lapsille, nuorille ja perheille.

Tack, ordförande.

Valtuutettu Suvi Pulkinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Väillä tuntuu tosiaan, että meillä Helsingissä unohtuu se potentiaali, joka lapsilla, nuorilla ja heidän perheillään tässä kaupungissa on. Perheet nimittäin

tuovat keskustaan juuri sitä eloa ja elämää, jota innostava ja kuhiseva kaupunki kaipaa.

Haluan antaa muutaman esimerkin lapsiperheiden potentiaalista. Viime syksynä oli Redissä Ryhmä Hau meet and greet -tilaisuus, jossa siis pääsi halaamaan Vainua ja Kajaa. That's it. Jono ulottui koko kerroksen ympäri. Se oli niin pitkä, että mekään emme koskaan päässeet sinne haleille asti. Mutta myös kauppakeskuksen kaikki ravintolat olivat aivan tupaten täynnä ja liikkeissä kävi innostunut kuhina. Puotilan Kartanon Halloweeks oli niin ikään todellinen menestys harmaassa syksyssä. Kun taas talven hittitapahtumaksi nousi Muumipeikon talvirieha, jossa lasten innokas jonotus meinasi jopa aiheutua Muumipeikolle vaaraksi.

Aina ei tietenkään tarvita erillistä tapahtumaa, vaan elämykselliset museot, leikkipaikat, pysyvät seikkailuradat ja niiden kylkeen luodut tapahtumat, palvelut, kahvilat ja putiikit luovat jo kylliksi tekemistä päivään. Tästä siis kantakaupunkiin lisää kokijoita, kävijöitä ja kuluttajia.

Keskustan kehittämistä lasten ehdoilla kannattaa tehdä myös matkailua ja Helsingin kansainvälistä vetovoimaa ja brändiä silmällä pitäen. Kiinnostavat leikkipuistot, lapsia asiakaskuntana miettineet ravintolat ja lasten kierroksia järjestävät museot ovat sitä parasta, mitä kaupunki voi pienille turisteille ja uusille helsinkiläisille tarjota. Juuri niistä kannattaa tehdä se vetonaula, jolla perheet saadaan valitsemaan Helsinki muiden pohjoismaisten kaupunkien joukosta ja viettämään täällä yksi tai kaksikin yötä pidempään.

Kiitos kaikille aloitteen tukijoille.

Valtuutettu Nina Miettinen

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Mihin leikkipuistoon te halusitte aina mennä pienenä? Minulla ja veljilläni se oli Launeen leikkipuisto Lahdessa, koska siellä oli parhaat ja pisimmät liukumäet sekä puusta rakennettu linna. Lähdimme siis usein tunnin matkan päähän kotoa leikkipuistoturisteiksi. Nyt kun miettii, on hassua, ettei Helsingissä tällaista vetonaulaa ole aiemmin ollut.

Elämyksellinen leikkipuisto Helsingin keskustassa voikin siis parhaimmillaan olla huippujuttu keskustan elävöittämiseksi. Olemme jo kesällä saaneet esimakua Töölönlahdelta vesileikkipisteineen ja juuri avatusta Ruoholahden tietokoneteemaisesta leikkipuistosta. Siellä missä on lapsia, on myös aikuisia. Siksi onkin hienoa, että vastauksessa tunnustetaan eri-ikäisten kannustaminen leikkiin sekä muiden palveluiden tuominen leikkipuistojen lähetyville. Innolla siis odotan jo seuraavia teemapuistoja, joita on siis tulossa ainakin kymmenen. Aiomme mennä lasten kanssa tutustumaan totta kai niihin kaikkiin.

Kun tuossa vastauksessa nyt mainitaan lapsivaikutusten arviointi, samalla haluan myös onnitella tämän viikon ilouutisista. Helsingille on siis ensimmäistä kertaa myönnetty UNICEFin Lapsiystävällinen kunta -tunnustus. Jatketaan siis entistä parempaa työtä lasten ja nuorten eteen.

Lopuksi vielä mainitsen, että olen lisännyt järjestelmään aloitteen varjopaikkojen lisäämisestä leikkipuistoihin ja toivonkin sille allekirjoituksia. Kun hellepäivät lisääntyvät, leikkipuistojen käytettävyyden kannalta riittävä varjo on olennaista myös innostavien leikkivälineiden lisäksi.

Valtuutettu Laura Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Olemme miettineet täällä näitä Helsingin keskustan elävöittämisongelmia, ja nyt sitten ehdotetaan ratkaisuksi leikkipuistoa. Todellisuudessa keskusta saadaan eläväksi sillä, että se on saavutettavissa ja siellä on yrittäjiä, jotka

pystyy siellä toimimaan ja tulemaan edes kohtuudella toimeen. Me perussuomalaiset tavattiin tällä viikolla Helsingin yrittäjiä. Heidän viestinsä oli myös selvä. Kaupungin liikennettä ei voi enää heikentää ilman, että yritystoiminta muuttuu mahdottomaksi.

Nykyään jopa kahviloilla ja ravintoloilla on hankaluuksia tavarantoimitusten kanssa. Osa tavarantoimittajista kieltäytyy toimittamasta tavaraa keskustan kahviloille ja ravintoloille. Eikä kyse ole vain siitä, että puuttuisi purkupaikkoja, vaan siitä, että ylipäätänsä tavarantoimittajalta se tulo keskustaan vie liikaa aikaa. Silloin sitten toimituksista kieltäydytään. Eli pitkässä juoksussa tämä kuristava liikennepolitiikka tulee johtaa myös kahviloiden ja ravintoloiden vähenemiseen.

Jos ajatellaan lapsiperheiden tarpeita, lähinnähän he tarvitsevat kotia lähellä olevia leikkipuistoja ja mielellään just vaikka niitä lähimetsiä, joka on se paras elämyspaikka pienelle lapselle. Lapsiperhe ylipäätänsä tarvii toimintoja, joihin koko perhe pääsee helposti, mutta Helsingin keskustaa valitettavasti ei ole tällainen kiitos tämän nykyisen liikennepolitiikan.

Kiitos.

Valtuutettu Katri Penttinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Ensinnäkin tässä yhteydessä käytän tilaisuutta hyväkseni ja kiitän sitä, että Töölönlahden rantaan on saatu hyvin elävä ja kaunis alue tämän kokeilun johdosta. Se on varmasti houkutelut sinne myös runsaasti lapsiperheitä ja on yksi osoitus siitä, että voimme kovin erilaisten toimenpiteiden kautta edistää sitä, että kaupungista tulee elävä. Täällä on ehkä annettu kuva siitä, että tarvitaan joku massiivinen joukko tai ryhmä tai elementti, millä sitä viihtyvyyttä

saadaan. Töölönlahti osoittaa mun mielestä sitä, että se ei tarvitse olla mikään kovin massiivinen. Eli kiitokset siitä.

Toisaalta nyt tässä on tullut monenlaisia näkökohtia esiin. Tartun tähän Silja Borgarsdóttir Sandelinin aloitteeseen. Minun mielestä se laajentaa hyvin tätä mahdollisuutta, millä tavalla kaupunkia voidaan elävöittää ja millä tavalla voidaan ottaa lapsia ja perheitä huomioon. Mieluusti kannatan sitä.

Kiitos.

Ledamoten Nora Grotenfelt

Tack, ordförande.

Kannatan myös minä valtuutettu Borgarsdóttir Sandelinin tekemää pontta.

Lasten ja nuorten ja perheiden hyvinvointiin kannattaa panostaa tietysti, jotta pystymme luomaan heihin tulevaisuuteen uskoa. Mielestäni tämä olisi hyvä lisäys tähän aloitteeseen ja sen vastaukseen.

Kiitos.

Valtuutettu Laura Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut ja hyvä vihreä valtuustoryhmä.

Tietysti tavattoman tärkeä teema ja asia ja meille kaikille rakas ja tärkeä asetelma, että miten ei vain Helsingin keskustaa ja kantakaupunkia elävöitetään, ja lisäksi vielä sanan kaunistetaan. Koska kysymys ei ole vain siitä, että sinne kaupunkiin rakennetaan joku leikkipläjäys, vaan se vaatii näkökulmaa koko kaupungin suunnitteluun, että me pidämme Helsingin attraktiivisena ja sellaisena, että nuori ihminen, istuupa hän sitten Roihuvuoren

kirsikkapuiden alla tai Esplanadin puiston penkillä tai Tuomiokirkon portailla, hän voi sanoa, että rakastan tätä kaupunkia ja olen ylpeä Helsingistä. Tällaisesta puhetta kuulee valitettavan vähän.

Meiltä siihen on varmaan omat syynsä, miksi aikakauden poliittinen henki suosii nyt joko kritiikkiä tai sen täydellistä vastakohtaa. Mutta suurin osa meistä kaipaa tilaa, jossa todella voi myös olla ilman tekemistä. Näin ollen palautan mieliin, että kaupungin keskeinen toiminta on flaneeraus, kävely, promenadit. Me tarvitaan toiminnallisen kaupunkitilan ohella myös tällaista lorvinnan, kävelyn tilaa, penkkejä ja paikkoja, joissa eri-ikäiset ihmiset rakastuneet voivat pitää toisiaan kädestä kiinni ja niin edelleen. Siihen kuuluu myös olennaisena osana kaupungin turvallisuus, joka on asia, jota emme aina tule ajatelleeksi. Jälleen kerran Kaisaniemen puisto on nyt nostettu esimerkkinä alueesta, joka ei ole turvallinen.

Eli hanke ja aloite on todella tärkeä, mutta keskustan elävöittäminen on muutakin kuin vain leikkipaikkojen rakentamista. Se on kokonaisvaltaista ymmärrystä kaupunkisuunnittelun esteettisistä ja toiminnallisista tavoitteista.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Minunkin mielestäni tämä on erinomainen aloite. Ensin kun luin tuon otsikon, luulin, että vihreät haluavat rakentaa tämän kaupungin vain nuorille ja lapsille. Mutta sitten kun luin tämän aloitteen, tässähän on erinomaisia asioita. Toivottavasti tämä HELY-ryhmä tulee toimimaan ja saadaan tällaisia uusia kohteita, mitkä tyydyttävät sekä meitä vanhoja että lapsia ja nuoria.

Kiitos.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Mä haluaisin tässä omassa puheenvuorossani esittää kiitoksen. Alueelliset kulttuurikeskukset tarjoaa tosi paljon monipuolista ohjelmaa lapsi-ikäisille, mikä on tämän aloitteen otsikko. On Annantaloa, Stoa, Kanneltaloa, Vuotaloa, Maunula-taloa ja Malmitaloa. Lisäksi meillä on aika kattava leikkipuistoverkko tässä kaupungissa, ja niitä tällä hetkellä peruskorjataan aika isollakin handulla, joka on myös hyvin tervetullut. Päivittää niitä tälle vuosituhannelle. Ja muistetaan ihmiset, ketä siellä on töissä.

Näkisin, että tämä on sikäli hyvin huomioitu tässä kaupungissa, ja löytyy paljon nimenomaan maksutonta ohjelmaa. Toki myös sitä maksullista voi tarjota lisäksi, mutta lähtisin siitä, että myös tämmöistä matalan kynnyksen kaikille avointa ohjelmaa ei ole koskaan liikaa. Tästähän me kaikki viisaat poliitikot päätetään sitten seuraavissa budjettineuvotteluissa, mitä lapsiin ja nuoriin tulee.

Valtuutettu Shawn Huff

Kiitos, puheenjohtaja.

Mä olen todella iloinen tästä vastauksesta, mikä ollaan saatu tähän aloitteeseen ja siitä, että kun tehdään leikkipuistoja, uskalletaan käyttää myös mielikuvitusta niiden kanssa. Kaikki vanhemmat tietää, jotka lastensa kanssa tai kummilasten kanssa tai lastenlasten kanssa on käynyt siinä lähileikkipuistossa, niin monesti se voi käydä vähän pitkästyttäväksi jossain ajassa. Niin on kiva, jos meiltä löytyy vähän enemmän tekemistä sieltä. Mä olen myös iloinen, että tässä on huomioitu myös vähän vanhempia ja sitä, mitä siinä leikkipuistojen vieressä on. Siinä voi olla esim. ulkokuntosaleja, missä voi

käydä vähän jumppaamassa itsekin samalla kun lapset jumppaa siellä leikkipuiston puolella.

Myös iloinen siitä, että kun mietitään näitä ulkoliikuntapaikkoja, harvassa paikassa yhdistyy kulttuuri samalla tavalla, kun DJ:t soittaa musiikkia ja pelaajat pelaa koripalloa kuin koriskentillä, mikä on todella tärkeää. Mä pääsin itse myös kokemaan tällaisen tapahtuman kesällä, missä mä pelasin ja DJ soitti musaa. Se on todella tärkeää, että me luodaan olosuhteet, missä tekijät voi järjestää semmoisia tapahtumia nuorille, mutta miksei myös kaikenikäisille, jotka pystyy elävöittämään sitä aluetta, missä ollaan.

Mä mietin tuossa olympialaisissa, kun mä katsoin ja siellä oli yksi pelaaja, joka voitti 3x3-pelissä olympiakultaa. Tämä samainen pelaaja lopetti aktiiviuransa mua vastaan ottelussa. Mietin, että olisi aika hienoa, jos tuohon Odin eteen saisi kunnollisen 3x3-kentän ja siinä voitaisiin joku päivä ratkaista Suomen mestaruus 3x3:sta. Mistä sitä ikinä tietää, ehkä mäkin kaivan ne tossut ja lähden pelaamaan, kun toinen kaveri pystyi voittaa olympiakultaa.

Kiitos.

Valtuutettu Marko Kettunen

Kiitos.

Eilispäivänä sattui semmoinen uutinen tuolta maailmalta. Helsinki oli jossain matkailualan lehdessä rankattu maailman kuudenneksi tylsimmäksi kaupungiksi. Se sillä lailla liittyy tähän keskusteluun ja ehkä tuohon tehtyyn ponteenkin, että itsestäni näyttää siltä, että mitä enemmän täällä poliitikot ja virkamiehet elävöittää, sitä tylsimmäksi paikat muuttuu. Tai ainakin semmoinen riski näyttäisi olevan. En mä nyt tiedä, kuinka tosissaan tätä rankkausta nyt pitää ottaa, mutta ehkä sitä kannattaa kuitenkin miettiä.

Mustu tuntuu, että Helsinki kaipaisi vähän enemmän semmoista vapaakaupunkimentaliteettia, että poliitikot ja virkamiehet vetäytyisivät pariaksi vuodeksi päättämästä yhtään mitään ja antaisivat yrittäjien ja kaupunkilaisten elävöittää tämä kaupunki omilla ehdoillaan.

Kiitos.

Valtuutettu Terhi Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kanssavaltuutetut.

Pari asiaa tähän keskusteluun haluan vielä lisätä. Ensimmäinen on tämä Suomen vuodenajat. Hirveän helposti kun me puhutaan vaikka kaupunkikeskustan elävöittämistä justiin ja miten huomioidaan lapsia ja perheitä, me ajatellaan tätä kaunista kesää ja kauniita kesäisiä ilmoja. Meillä on kuitenkin aika monenlaista vuodenaikaa, ja se aiheuttaa myös aikamoista haastetta siihen elämään ja olemiseen ja varsinkin tähän viihtyisyyden luomiseen. Musta meidän kannattaisi aktiivisesti miettiä, miten syksyn harmaissa sateissa ja kevään sateissa myös saataisiin keskustaan sitä viihtyvyyttä lisää.

Toki talven lumiset kelit on ehkä helpompia, mutta talven loskaiset kelit hieman haastavampia. Meidän pitäisi monipuolisemmin miettiä sitä, millaisia vahvuuksia me niistä eri vuodenaajoista löydettäisiin ja mahdollistettaisiin niissäkin se ulkona olo ja toiminnallisuus vielä nykyistä paremmin. Talveen toki luistinrata, joku sen tyyppinen ulkoilumahdollisuus muu, olisi todella hyvä. Esimerkiksi olisiko tuonne Töölönlahdellekin mahdollista saada luistelurataa, jossa olisi jopa ehkä luistinten vuokrausta ja muuta myös, että niillekin, joilla ei ole omia luistimia, se mahdollistaisi sitä harrastamista.

Sitten yksi asia, mistä aina jonkun verran tulee kaupunkilaisilta, varsinkin lapsiperheellisiltä palautetta, on vessat, miten vessoja löytyy. Pienten lasten

kanssa jos se vessamatka on kovin pitkä, se voi olla aika ikävä ja hankalakin juttu. Varsinkin ulkoillessa, kun innostutaan oikein touhuamaan, voi olla, että se tarve tuleekin yhtäkkiä. Sitten myös ne paikat, joissa voidaan vaihtaa vaippoja ja imettää pieniä lapsia. Varsinkin talviaikaan nämä on kysymyksiä, jotka on otettava myös huomioon, ja ne lisää huomattavasti alueitten viihtyisyyttä, kun nämä on otettu huomioon.

Oodi on toki yksi positiivinen ja mahdollistaja tässä, jos ajatellaan vaikka Töölönlahden aluetta, mutta kun tullaan tänne eteläisempään Helsinkiin, nämä onkin vähän vaikeampia kysymyksiä. Mutta nämäkin on ratkaistavissa, jos siihen on halua.

Valtuutettu Timo Harakka

Puheenjohtaja.

Yhdyn täydestä sydämestäni valtuutettu Huffin havainto on siitä, että koriskentät on kautta maailman ja ulkokoriskentät on kautta maailman hyvin huokeita ja yksinkertaisia toteutuksia, jotka jo itsessään on vetovoimaisia nuorille, pelasi ne tai ei. Suunnittelin tässä jo toivomusponnen tekemistä siltä osin, että sen avulla oltaisi voitu täällä kollektiivisesti toivoa, että Shawn Huff jatkaa uraansa koripallossa, mutta ehkä se ei sentään kuulu kaupunginvaltuuston toimivaltaan edes toivomuksen muodossa.

Sivumennen sanoen tietenkin olen erittäin iloinen siitä ajatuksesta, että lapsiperheille ja nuorille kaupungin keskusta olisi entistä elävämpi. Oma teini-ikäinen tyttäreni viihtyy kyllä Oodissa ihan läksyjenteossa ja yleisessä hengailussa, jota myös valtuutettu Kolbe tässä toivoi. Ehkä myös jatkossa romanttisissakin merkeissä. Hyvin on edistytty asiassa, mutta itse pitäisin Elielinaukion täysin tarpeetonta toimitila-, hotelli-, supermarketrakentamista

toivottavampana sitä, että siihen paikkaan keksittäisiin jotain turistien ja kaupunkilaisten nuorten ja vanhojen iloksi.

Apulaispormestari Paavo Arhinmäki

Arvoisa rouva puheenjohtaja.

Me yhdessä valtuuston päätöksellä olemme tuplanneet meidän liikuntapaikkainvestointien määrärahat, ja yksi paikka, jossa se konkreettisesti näkyy, on ulkokoripallokentät. Olemme viimeisen parin vuoden aikana laittaneet kenttiä kuntoon niin, että koreja on parannettu, pinnoite on uusittu ja tuotu myös aivan uusia kokeiltavaksi pinnoitteita, joita ei aikaisemmin ole ollut. Lauttasaassa, Kruunuvuorenrannassa muun muassa on sitä samaa alustaa, jota Pariisissa 3x3-koriksessa käytettiin. Valtuutettu Huff on käynyt testaamassa niitä ja hyväksi todennut.

Mutta samaan aikaan meidän pitää huomioida, että eri lajit tarvitsevat omanlaisensa alustansa. Esimerkiksi nyt kun tässä on puhetta tästä Oodin edustasta, siinähan periaatteessa on koripallokenttä. Siinä on koripallokorit, mutta kun kysymys on tästä monitoimiareenasta, niin käytännössä se tarkoittaa sitä, että se ei palvele oikeastaan mitään lajia. Me ollaan lautakunnassa moneen kertaan todettu, että on parempi, että tehdään eri lajeille omat kentät, jotka palvelee niitä. Jos yritetään palvella kaikkia lajeja, ei oikeastaan palvella mitään lajia. Tämä on hyvä huomioida, ja mun ymmärrys on se, että tätä paremmin tehdään jatkossa.

Toinen huomio on se, että tietysti meidän pitää elävöittää kaupungin keskustaa, mutta me tarvitaan lapsille ja nuorille kaikkialle Helsinkiin viihtyisiä, vetovoimaisia leikkipuistoja, mutta myös liikuntapaikkoja. Nythän kun me olemme yrittäneet saada lapsia liikkumaan, pelaamaan, tänä kesänähan kun ne penteleet menivät sitten liikkumaan ja heittelemään koripalloja ja

pomputtelemaan sitä, kaupungin ratkaisuhan oli hetkellisesti sulkea lukoilla koripallokorit. Tämä ei kuitenkaan voi olla se meidän linja, vaan nimenomaan kannustetaan. Meillä ei niin montaa viikkoa vuodessa ole sellaiset ilmat ja sellainen valoisuus iltaisin, että koripallon tai jonkun muun urheilulajin harrastaminen häiritsisi kohtuuttomasti. Mieluummin niin, että lapset ja nuoret liikkuu ja pelaa kuin että tekevät jotain muuta ehkä ei niin terveellistä ja kunnollista.

Valtuutettu Suvi Pulkkinen

Kiitos, arvon puheenjohtaja.

Mä haluaisin vielä tarttua tähän keskustelun siitä, että missä ne lapsiperheet haluaa viettää aikaa ja mitä heille kannattaa tässä kaupungissa tarjota ja rakentaa. Olen samaa mieltä, että perheen lähialue on hirveän tärkeä siinä arjessa toimimisen kannalta. Ei päiväkodin jälkeen helposti lähdetä mihinkään muualle kuin siihen lähileikkipuistoon tai lähimetsään. Siellä täytyy olla puitteet kunnossa. Mutta kyllä myös siitä arjesta irti oleva toiminta on hirveän tärkeää niin lapsen kokemusmaailman kannalta kuin vanhempien. Sitten kun ollaan 15 päivää oltu siellä lähimetsässä putkeen, voi tuntua ihan mukavalta mennä johonkin toisaalle kokemaan jotain uutta ja erilaista.

Juuri Helsingin keskusta volyyminsa takia on semmoinen, joka pystyy sitä kaikille helsinkiläisille perheille tarjoamaan. Se on aika hyvin saavutettava paikka, ja elämys jos mikä onkin lapsille, se kun pääsee vaikka ratikalla, bussilla ja metrolla sinne matkustamaan. Sitäkään ei kannata väheksyä, kuinka tärkeä julkinen liikenne on jo tällaisen elämyksellisyyden kannalta lapsiperheille.

Kiitos.

Valtuutettu Sami Muttilainen

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Mä mainitsin tuossa edellisessä puheenvuorossani alueellisen kulttuuritarjonnan, mutta voisi myös mainita sen monimuotoisuuden, mitä ainakin toistaiseksi tässä kaupungissa vielä on, minne pääsee skurulla, metrolla, stogella, dösällä, kenties kävellen. Se pitäisi se optio olla mahdollista vielä jatkossakin kokea se lähiluonto ja metsä. Täytyy sanoa, että puitteet on siinä vaiheessa kunnossa, kun siellä on linnustoa ja muuta eläimistöä ja puita kasvaa. Sillä ratkeaa myös se vessaongelma, mitä täällä peräänkuulutettiin.

Valtuutettu Laura Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

Tästä lähtikin liikkeelle hyvä ja tärkeä ja kiinnostava keskustelu. Itsellekin tuli mieleen sellainen asia tässä luonnon ja koripallon tiimellyksessä, että myös museot ovat erittäin merkittäviä lasten kannalta. Tulipa tässä mieleen esimerkiksi naapurikaupunkimme Tukholma puhumattakaan Tallinnasta, jossa yhtä ja toista on kehitetty. Mutta ennen kaikkea Tukholman Junibacken, aivan loistava kohde ja tietenkin Vasaskeppet, joka on aivan fantastinen, mielikuvitusta kiehtova, historiaa avaava, meren merkitystä korostava ja paljon muutakin, joka kiehtoo sekä aikuisia että lapsia samalla kertaa. Molemmat näkevät hieman erilaisia asioita.

Meillä tämä museosektorin kehittäminen, ja nyt kaikki kunnia nimenomaan Helsingin kaupunginmuseolle, joka on pienestä kohteesta huolimatta pystynyt kehittämään vetovoimaisen, Euroopan parhaimpiin kuuluvan kaupunginmuseon. Mutta älköön kehittäminen jää nyt siihen, vaan pohtikaamme, millä tavalla me saataisiin tätä Helsingin rikasta kulttuuriperintöä ja nimenomaan merenkäynnin, kaupan, laivanrakentamisen historiaa

paremmin esille. Esimerkiksi tämmöinen telakka-asetelma. Helsingin telakka olisi siis aivan fantastinen ja kiehtova kohde. Tämä Meyer Werft, joka toimii Turussa, heillähän on siellä Papenburgissa aivan fantastinen laivarankennuksen historiallinen museo. Tämänkaltaisia kohteita me tarvittaisiin.

Eli myös miettiä sitä elävöittämistä myös toiminnallisuuden, kulttuuriperinnön ja museaalisen aktiivisuuden kautta. Odotamme nyt Kansallismuseon uudisrakennusta kiinnostuksella ja tietenkin mitä Eteläsataman museosuunnitelmiin kuuluu, mutta älkäämme unohtako tätä ulottuvuutta kaupunkielämässä.

Kiitos.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Komppaan kovasti professori Kolbea siitä, että nostokurjet on todella fantastisen näköisiä. Nythän niitä korjataan. Niitä ei saisi yhtään hävittää, vaan säilyttää ne kaupunkikuvassa. Ne on todella upeita. Mutta mä varoittaisin siitä, mistä valtuutettu Peltokorpi muistaakseni sanoi, että meillä on niin vaikeat vuodenaajat, että semmoisia viherlaatikoita, mitä nyt kaksi vuotta on saatu ihailia Esplanadilla, ne on kyllä aika kauheita. Ne on ihan täynnä kuolleita kukkia, ja joskus 10.6. niissä on kukat, mutta sen jälkeen niitä ei enää ole. Eli ei enää liikaa kukkia ja laatikoita, vaan semmoista kunnollista ympäristöä, mikä säilyy eri vuodenaikoina.

194 §

Esityslistan asia nro 12

Valtuutettu Oula Silvennoisen aloite paremmasta virkakielestä ja kuntademokratiasta

Valtuutettu Oula Silvennoinen

Arvoisa puheenjohtaja, rakkaat kanssavaltuutetut.

Kieli on työkalu, jota käytämme joka päivä. Kaupungin toiminnassa kieli on se väistämätön rajapinta virkakunnan, kaupungin työntekijöiden, päätöksentekijöiden ja kaupunkilaisten välillä. Siksi kielellä on väliä. Kielellä asioita voidaan pimitää ja tahallisesti hämätä, ja joskus niin käy ihan vahingossakin. Hyvä kieli on siksi selkeää ja ymmärrettävää ja demokratian toteutumisen perusedellytyksiä.

Aloitteeni tähtäsi nykyistäkin aktiivisemmän kielenhuollon omaksumiseen. Keinoiksi ehdotin hyvän virkakielen ISO-standardin omaksumista ja kielenhuoltajan tehtävän perustamista. Kuten aloitevastauksessa todetaan, kaupungin hallinnossa käytettävään virkakieleen kohdistuu monenlaisia paineita. Sen on oltava täsmällistä, yksitulkintaista, lainmukaista. Kaikki me päätöksenteossa mukana olleet varmasti tunnistamme silti saman ilmiön. Selkeyden ja sujuvuuden tavoitteet jäävät joskus kakkossijalle. Kun asiat on monimutkaisia, tahtoo kielikin käydä sellaisiksi. Virkkeet venyvät pitkiksi ja kerroksellisiksi, ja tarkoitus karkaa jonnekin lukijan tavoittamattomiin. Sujuvuus ja ymmärrettävyys ovat silti arvoja, joita ei sovi jättää huomiota.

Vastaus aivan oikein painottaa jo nyt käytössä olevia kielenhuollollisia käytäntöjä, mutta enemmän voi silti tehdä. Kielenhuolto kun on työmaa, joka ei tule koskaan valmiiksi. Kysymys on myös kotimaisten kieltemme elinvoimaisuuden puolustamisesta ympäristössä, jota yhä enemmän hallitsevat ylijärjaisuus ja etenkin englannin kielen ilmausten ja rakenteiden tunkeutuminen

osaksi sekä puhe- että virallista kieltä. Pelkkä vanhoissa toimintatavoissa pitäytyminen ei tässä uudessa todellisuudessa riitä.

Olen tyytyväinen vastaukseen sisältyvään kaupunginhallituksen kantaan, jonka mukaan: ”Kaupunginkanslian tulee varmistaa, että aktiivinen kielenhuollon kehitys- ja koulutustyö kaupungin henkilöstön keskuudessa on selkeästi vastuutettu jollekulle organisaatiossa.” Näin jatkuva kielenhuoltotyö tuodaan toivon mukaan kiinteämmäksi ja pysyvämmäksi osaksi kaupungin toimintaa. Hallinnoikaamme itse itseämme rakkaudella vaalituilla hyvillä suomen ja ruotsin kielillä.

Kiitos.

Valtuutettu Seida Sohrabi

Kiitos, puheenjohtaja.

Ensinnäkin kiitos Oula Silvennoiselle hyvästä aloitteesta, jonka olen itsekin allekirjoittanut ja joka tuli meille tuonne noin helmikuussa tänä vuonna. Itse aika paljon taustaltani olen kirjoitellut muun muassa Ilta-Sanomissa kolumneja ja sitä ennen Vaasassa Pohjalaisessa ja kiinnostuin aikoinaan kirjoittamisesta. Mua kiinnostaa myös sanojen paikka, koska silläkin on merkitystä, mihin kohtaan jotain sanaa laittaa. Tämä on ehkä enemmän omaa uteliaisuutta ja kiinnostusta, mutta itse kielenhuoltoon ja virkakieleen ja siihen, että sitä tehostetaan ja siihen todella kiinnitetään huomiota eli siihen, miten kirjoitetaan ja kuinka puhutaan. Tänä päivänä tai oikeastaan aina sillä on ollut merkitystä.

Esimerkkinä muun muassa sana alvi. Muistan aikoinaan nuorena, kun aika monet puhuvat alvista ja mä muistan ajatelleeni, että mikä se alvi on. Varmaan googletin sanaa ja löysin, että sehän on arvonlisävero. Joten pointtina tähän liittyen on se, että on hyvä käyttää niitä sanoja kokonaisuudessaan eikä olettaa, että kaikki tietää, mitä jokin lyhenne tarkoittaa, oli se minkä tahansa

lainen lyhenne. Erityisesti kun puhutaan nuorista, myös ehkä maahanmuuttajista ja uusista tulokkaista Suomeen.

Kiitoksia.

Valtuutettu Laura Kolbe

Kiitos, puheenjohtaja.

Ja kiitos valtuutettu Silvennoiselle kiinnostavasta aloitteesta.

Hän tietysti historioitsijakollegana tietää ja tuntee näitä kerrostumia, joita suomalaiseen virkakieleen liittyy. Nehän ovat tavattoman kiinnostavia. Sehän ei liity vain siihen, että puhutaanko hyvää, kankeaa, kaunista, rumaa, notkeaa vai monimuotoista kieltä. Vaan se liittyy koko siihen hallintakulttuurin identiteettiin. Mä olen työkseni monta vuotta pohtinut, että miksi näin on, että meillä paikallishallinnossa ja nimenomaan Helsingissä on näin monimuotoinen kielikulttuuri.

Itse arvostan sitä, että mennään demokratian juuriin ja siihen ymmärrykseen, millä tavalla kunnallinen päätöksenteko syntyy, jonka kaikki täällä ovat sisäistäneet. Virkamiehet valmistelevat, ja poliitikot päättävät. Tämä paketti, joka on toistasataa vuotta vanha, on rakennettu jo oikeastaan siellä 1800-luvun lopulla, jolloin syntyi virkamieskieli ja -kulttuuri. Joskus olen kollegoille ehdottanut, että sitä pitäisi tutkia kielentutkimuksellisin menetelmin, koska sillä oli myös aikoinaan erittäin voimakas poliittinen tarve. Haluttiin betonoida kunnallinen itsehallinto. Rohkenen tässä nyt sanoa, kun elämme sellaisia aikoja kuin ne elämme, nimenomaan venäläistämistoimenpiteitä vastaan. Eli kunnallishallinnosta tehtiin se blokki, johon emovaltion poliittinen koura ei pystynyt.

Samalla terävöitettiin sitä työnjakoa, joka on helsinkiläisessä kunnallispolitiikassa todella tärkeä. Toistan: Virkamiehet valmistelevat, ja poliitikot päättävät. Tämä kuvio ei ole mennyt kovinkaan sekaisin pitkän historiamme aikana. Mutta se ei vie pois sitä, etteikö kielenhuoltoa voi tehdä ja kieltä parantaa. Olisi todella tärkeää, että me keskusteltaisiin tästäkin asiasta ihan kaikilla tasoilla alkaen lautakuntatyöskentelystä päättyen valtuustoon. Hyvä puoli on, että valtuusto sentään käyttää värikästä ja hauskaa kieltä, ja sillä tavalla tuomme tasapainoa tähän kokonaisuuteen.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan antaa hieman sivusta tukea valtuutettu Sohrabille. Vaikka en ajattele sitä, että pitäisi aina kaikki sanoa auki, niin mielestäni olisi joskus hyvä sanoa näitä auki sen takia, että ne, jotka eivät niitä ymmärrä, pääsisivät mukaan. Mielestäni se olisi ystävällistä, mutta ei niitä aina tarvitse sanoa kaikkia auki.

Valtuutettu Oula Silvennoinen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitän valtuutettuja Sohrabi, Kolbe ja Ebeling heidän omista punnituista puheenvuoroistaan.

Sallittakoon nyt tässä salissa otetuksi esiin sellainenkin detalji, josta tänä aamuna oikeastaan tulin tietoiseksi osallistuttuani päihdehuoltojärjestöjen järjestämään aamupäiväkoulutukseen nimenomaan päihdeiden käyttäjien kohtaamista vaikeuksista, josta yksi on kielellinen. He kerta kaikkiaan puhuvat sellaista kieltä, jota viranomaiset eivät ymmärrä, eivätkä ymmärrä

viranomaisten heille puhumia asioita. Nämä ovat kaikki esimerkkejä siitä, miten kieli rajoittaa, estää demokratian toteutumista, estää näitä ihmisiä ajamasta omaa asiaansa ja estää heitä saavuttamasta heille kuuluvia perusoikeuksia.

Kiitos.

Valtuutettu Pentti Arajärvi

Arvoisa puheenjohtaja.

Tuo Silvennoisen esimerkki on hyvä sillä lailla, että olen itse ollut kerran sellaisessa tilanteessa, jossa piti kuusamolaisen ja paraislaisen henkilön välillä tulkita suomen kieltä. Molemmat puhuivat suomea äidinkielineen. Eli saaristolainen ja Kainuun korvesta oleva henkilö eivät välttämättä ymmärtäneet toisiaan. Varmaan näissä alakulttuureissa se on vielä hankalampaa.

Sen sijaan yhdessä suhteessa suomen kielen käyttö on ehdottomasti parantunut. Näin juristina voi todeta, että vanhat kunnan oikeuksien päätökset ja myös hallinnon kieli, jossa saattoi olla kolme sivua pitkällä virke, ovat kyllä onneksi hävinneet. Mutta edelleen aina silloin tällöin ennen kaikkea vieraskielisistä teksteistä käännetyt käsitteet saattavat aiheetta ja tarpeettomasti kummitella näissä teksteissä. Se ehkä on yksi seikka, johon kannattaa kiinnittää huomiota, että käytetään kotimaista ilmaisua tavallisimmin englanninkielestä käännetyn asemasta. Slangi on erikseen. Se on oma kielensä.

195 §

Esityslistan asia nro 13

Valtuutettu Mirita Saxbergin aloite painotetun opetuksen luokkien lisäämiseksi lähikouluihin.

Valtuutettu Mirita Saxberg

Kiitos, puheenjohtaja.

Täällä jo valmistauduinkin hyvissä ajoin ennen kuin nimeä kuuluttelit. Nyt ollaan yhden lempiaiheistani parissa. Suurkiitos 24 valtuustokollegalle täällä, jotka allekirjoititte tämän aloitteen. Tässä aloitteessahan olennaista on painotetun luokkamutoisen opetuksen lisääminen Helsingin kouluissa, jotta jokaisella lapsella olisi nykyistä paremmat mahdollisuudet saada painotettua opetusta ja näin kehittää omia lahjakkuuksiaan ja kyvykkyyksiään.

Painotetulla opetuksella tarkoitetaan tehostettua ja syventävää opetusta oppiaineessa. Huomatkaa selkeä termien avaaminen tuohon edelliseen keskusteluun viitaten. Näitä oppiaineita, joissa painotettua opetusta Helsingissä tarjotaan, on muun muassa musiikki, matematiikka, kuvataiteet, luonto- ja tiedeaineet, liikunta, kielet. Viime vuonna Helsingissä vellonutta keskustelua painotetun luokkamutoisen opetuksen alasajosuunnitelmista kauhistui melko monet vanhemmat, opettajat ja painotetulla luokalla aiemmin opiskelleet jo aikuiset.

Tänään päätämme, että painotettua opetusta ei ajeta alas, vaan sitä päinvastoin lisätään. Lähikouluissa ympäri Helsinkiä tullaan toivottavasti entistä enemmän näkemään tämän päätöksen myötä tätä painotettua opetusta. Näin sitä kehitetään osana alueellisen eriytymisen ehkäisyn työkalupakkia ja tukena lasten ja nuorten oppimiseen sekä sosiaalisten taitojen kehitykseen.

Kiitos kaupunginhallitukselle erinomaisesta päätösesityksestä perusteluineen. Siinä poikkeuksellisen selkeästi todetaan, että kaikilla tulee olla mahdollisuus

hakea painotettuun opetukseen ja painotetun opetuksen tarjontaa lisätään tarpeen mukaan ja painotettua opetusta lisättäessä huomioidaan painotuksien jakautuminen tasaisesti eri puolille kaupunkia saavutettavaksi. Tavoite on, että painotetun opetuksen hakijamäärät kasvavat ja kaikissa kouluissa toteutuu niissä tarjottava painotettu opetus. Tämä aloitteen mukainen päätös lisää painotetun opetuksen saavutettavuutta entistä laajemmalle joukolle oppilaita ja huoltajia. Se myös lisää lähikoulujen vetovoimaa ja lieventää sitä ilmiötä, jossa ihmiset kokevat Helsingissä olevan hyviä alueita ja huonoja alueita tai hyvämaineisia kouluja ja huonomaineisia kouluja.

Helsingissä on ainoastaan hyviä kouluja, ja niissä jokaisella oppilaalla on mahdollisuus kehittää omaa osaamistaan.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Saxbergin aloite on erinomainen. Aloitteessa pyritään siihen, että jokaisella lapsella ja nuorella on mahdollisuus kehittää yksilöllisiä lahjakkuuksiaan esimerkiksi musiikki-, urheilu- ja kielipainotetun opetuksen saralla. Olen ilahtunut myös siitä, että opetusta pyritään tarjoamaan lahjakkuuden ei hyväosaisuuden perusteella. Kun näin toimitaan, saadaan koululaisille onnistumisen tunteita siinä aineessa, jossa oppilas on hyvä. Tämä kannustaa myös käyttämään lahjakkuuttaan täysimääräisesti. On yhteiskunnan kannalta hyvä, että kukin käyttää lahjakkuuttaan.

Valtuutettu Saxberg on myös tarkkanäköinen todetessaan aloitteessa: ”Kasvatuksen ja koulutuksen toimialalla on esitetty painotetun opetuksen luokkien alasajoa.” Aloite on tärkeä siksi, että kasvatuksen ja koulutuksen toimiala ajaa alas lahjakkaiden ihmisten mahdollisuuksia saada lahjakkuuttaan vastaavaa opetusta. Helsingillä on ollut huomattavan korkeatasoista opetusta

esimerkiksi suomi-englanti bilinguaal opetuksessa. Opetus oli niin hyvää, että kolmannella luokalla saatettiin käyttää viidennen luokan oppikirjoja. Sitten toimiala teki tietoisesti päätöksen, jolla se alensi opetuksen tasoa. Sanon tietoisesti, koska pitäisin sopimattomana arvella, ettei toimialalla ymmärretä päätöksien ilmeisiä seurauksia.

Tämä lasku saatiin aikaan sillä, että poistettiin pääsykokeista tarve osoittaa englannin kielen hallintaa. Tämä tarkoitti sitä, että opetukseen tulevien englannin kielen lähtötaso laski niin merkittävästi, että kun aiemmin kolmannella luokalla oli mahdollista käyttää viidennen luokan oppikirjoja, pitikin siirtyä kolmannen luokan oppikirjoihin eli samoihin oppikirjoihin, joita käytetään tavallisessa englannin opetuksessa.

Eilen kasvatuksen ja koulutuksen lautakunnan suomenkielinen jaosto päätti, että jatkossa valintakokeista luovutaan ja että oppilaat valitaan arvalla hakijoista. Lahjakkuudella ei siis jatkossa ole vaikutusta siihen, keitä valitaan. Tämä tarkoittaa sitä, että nyt ei ole laskettu ainoastaan lähtötasoa, vaan lasketaan myös valittavien keskimääräistä oppimiskykyä. Näin lahjakkuuden arvostus on nolattu. Jaoston kokouksessa olin ainoa, joka puolusti lahjakkaiden oikeutta saada lahjakkuutensa mukaista opetusta. Hyvin merkittävä osa bilinguaal opettajista oli käytännössä täysin samaa mieltä kanssani. Tämän opettajakunnan keskuudessa on jo 5–10 vuotta sitten liikkunut huhu, että silloinen opetusvirasto pyrki ajamaan bilinguaal opetuksen alas, eivätkä opettajat ymmärrä vieläkään miksi.

Kokoomus on tunnettu kykypuolueena. Tämä valtuutettu Saxbergin aloite sopii kykypuolueelle. Kysyn kuitenkin: Miksi teidän edustajanne olivat eilen kasvatuksen ja koulutuksen lautakunnan suomenkielisessä jaostossa viemässä lahjakkaiden ihmisten mahdollisuuksia saada lahjakkuutensa mukaista opetusta? Tämän hyvän aloitteenne allekirjoittajissa on myös valtuutettu Sohrabi. Eilen hän oli kuitenkin koko muun jaoston kanssa viemässä näitä

mahdollisuuksia. Asia oli pöydällä kolme kuukautta, joten kantanne tuskin oli harkitsematon. Jäin siis yksin, kun kaikki muut, mukaan lukien myös valtuutetut Holopainen, Yanar ja Hagman olivat viemässä lahjakkaimpien mahdollisuuksia.

Lopuksi haluan kysyä kokoomukselta: Kumpi on teidän linjanne? Tämä valtuutettu Saxbergin erinomaisen aloitteen mukainen vai se linja, mitä edustajanne ajavat toimialan poliittisissa elimissä? Ja kysyä sopii myös: Miten voi olla, että toimialan sekä virkamiesten että politikkojen keskeisin tavoite eivät ole hyvät oppimistulokset?

Kiitos.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Hieman kyllä kommentoin tätä valtuutettu Ebelingin puheenvuoroa, jossa hän viittasi tähän eiliseen jaostopäätökseen. Siellähän on käsittääkseni päätetty ensimmäisen luokan valintakokeista luopumisesta silloin, kun valitaan oppilaita opiskelemaan kaksikieliseen opetukseen. Siis puhutaan ensimmäisen luokan opiskelijoista, lapsista, jotka ovat vasta koulupolkunsa alussa. En voi millään tavalla hyväksyä sitä väitettä, että tässä suositaan lahjakkaita oppilaita, kun nimenomaan sillä, että luovutaan näistä pääsykokeista, annetaan tosiasiasa mahdollisuudet paljon laajemmalle joukolle lapsia saada tätä koulutusta ja päästä myös kehittämään niitä taitojaan.

Siis ensimmäisen luokan opiskelijat, oppilaat, lapset, joilla on vasta koko koulupolkunsa alussa, heistä puhutaan lahjakkaina tai ei-lahjakkaina. En voi tätä hyväksyä. Minusta heillä kaikilla on lahjoja, joita he alkavat vasta käyttämään tässä koulupolkunsa alussa.

Valtuutettu Mari Holopainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Tosiaan luovuimme eilisen jaostopäätöksen myötä muutamien koulujen pääsykokeista kuusivuotiaille lapsille, mutta ei ole niin, etteivätkö kaikki lapset voisi oppia kieliä. Kielten oppimisen herkkyyksikausi ajoittuu varhaislapsuuteen. Lapset alkavat kuulla kieliä jo ennen syntymäänsä. Kyllä kaikilla lapsilla on kyky oppia kieliä. Se, mikä lisää saavutettavuutta, on kyllä se, että niitä paikkoja lisätään ja alueellisesti tasapuolisemmin. Tästä teimme myöskin yhteisesti esityksen, jonka sinne tein, ja kaikki sen hyväksyivät.

Eli toivottavasti valtuusto sitoutuu siihen, että yhä useampi lapsi saa todella mahdollisuuden päästä kaksikieliseen opetukseen niin, että niitä paikkoja on enemmän ja niitä on alueellisesti tasapuolisemmin tarjolla. Mutta emme tarvitse kuusivuotiaille lapsille pääsykokeita.

Kiitos.

Valtuutettu Suvi Pulkkinen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Minusta tämän painotettu opetus on hirveän tärkeä ja hieno asia, ja parhaimmillaan voi tukea juuri kaikkien lasten, jolla on motivaatiota, intoa ja ahkeruutta, menestystä, pärjäämistä ja koulussa innostumista. Juuri se motivaatio on tärkeä. Sitten kun me puhutaan erityisesti vaikka näistä kuusivuotiaista lapsista, häiritsee kyllä, että jotenkin tehdään jakoa lahjakkaisiin ja ei-lahjakkaisiin. Kyllä se motivaatio ja oppimiskyky on tärkeintä.

Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Olin todella eilen tuossa kokouksessa ja haluan valtuutettu Ebelingille lausua muutaman sanan. Tämä näkökulma, mitä hän puheessaan esittää, kuvastaa juuri sitä keskeistä ongelmaa, joka liittyy tähän painotettuun opetukseen laajemminkin. Eli se, että näissä tietyissä perheissä ajatellaan, että ollaan lahjakkaampia, parempia, hakeudutaan näihin opintoihin sen takia. Eikä ymmärretä, että siellä taustalla tosiasiallisesti on erilaisia etuoikeuksia, jotka saa näyttämään, että oltaisiin jotenkin kuusivuotiaana lahjakkaampia kuin toiset. Eli tämä asetelma on tosi vääristynyt.

Tässä ajattelen, että nyt kun tätä pääsykoeasiaa meillä myös siellä kaksikieliseen opetukseen poistettiin, tätä samaa kannattaa kriittisesti tarkastella myös liittyen painotettuun opetukseen. Eli jos tätä halutaan edelleen kehittää ja jatkaa, silloin pitää miettiä, että sekään ei voi toimia tältä pääsykoeperiaatteelta, joka vain vahvistaa segregaatiota ja kiihdyttää eriytymistä.

Valtuutettu Ted Apter (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Valtuutettu Ebeling kysyi, että mikä on kokoomuksen linja. Se on olla se kykypuolue [epäselvää] mitä valtuutetut on tässä aikaisemmin sanoneet. Mä olen samaa mieltä siitä valtuutettu Heinäluoman kanssa, että kun me puhutaan kuusivuotiaista lapsista, totta kai kaikissa on potentiaalia. Ja meidän tehtävänä on mahdollistaa se, että kaikki pääsevät paikkoihin, missä he pystyy loistaa ja kasvaa ja kukoistaa. Sen takia itse koen henkilökohtaisesti, että eilen jaostossa tehdyt päätökset on oikeasuuntaisia. Ja mitä tulee paikkamääriin, valtuutettu Holopaisen läpimennyt esitys, joka on ollut yksimielinen, sekin kuulostaa

järkevältä, että nimenomaan niiden paikkojen määrää lisätään, jotta me voidaan vaikuttaa siihen, että eri taustoista tulevat pääsevät yhtä lailla noihin painotetun luokkien paikkoihin.

Apulaispormestari Daniel Sazonov

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä muutamien puheenvuorojen aikana jo nousi esiin sentyyppisiä väitteitä, että painotettua opetusta oltaisi jotenkin ajamassa alas. Ajattelen, että on selkeyden vuoksi hyvä yksiselitteisesti todeta, että painotettua opetusta ei olla lakkauttamassa. Sellaista valmistelua ei ole käynnissä. Sellaisista ei toimialalla suunnitella. Ja niin kuin valtuutettu Saxberg totesi ja niin kuin itse asiassa kaupunginhallituksen yksimielisessä aloitevastauksessa todetaan, päinvastoin nimenomaan sitä painotettua opetusta kehitetään. Ja se on aivan kiinteä osa helsinkiläistä koulujärjestelmää, ja sitä toteuttavat niin kaupungin omat koulut kuin meidän yksityiskoulut, jotka toimivat kaupungin kumppaneina. Tämä on hyvä pitää mielessä myös tämän keskustelun aikana, jotta ei perusteta tätä keskustelua sellaisiin ajatuksiin, jotka eivät perustu siihen työhön, jota kasvatuksen ja koulutuksen toimialalla tehdään.

Nuorisoneuvoston edustaja Emma Rautaoja

Arvoisat valtuutetut, puheenjohtaja ja muut läsnäolijat.

Painotettuja luokkia halutaan lisätä, ja minusta niitä todellakin pitäisi. Olen itse tanssin painotetulla luokalla ja käyn koulua, missä on myös musiikkipainotus. Painotukset tuovat motivoituneita ja samanhenkisiä nuoria yhteen. Minullakin on monia ystäviä ja tuttuja painotetuissa kouluissa. Erilaisia painotuksia pitäisi lisätä myös lähikouluihin, jottei nuorten tarvitsisi lähteä monien kilometrinä päähän samanhenkisten ihmisten seuraan.

Erilaiset painotukset lisäävät luovuutta ja samalla harrastuneisuutta. Kun itsensä ympäröi samanhenkisillä ja samoista asioista kiinnostuneilla, lisää se totta kai motivaatiota. Olen haastatellut useampaan ihmistä, jotka ovat kaikki asiasta samaa mieltä. Tämä ei kuitenkaan tarkoita, etteikö oppilaat, jotka ovat niin sanotusti normaaleissa kouluissa, voisi olla yhtä luovia. Kaikilla luovuus tai muut kiinnostuksen kohteet saattavat ilmetä esimerkiksi vasta peruskoulussa. Tämän takia myös painotetut lukiot ja muut toisen asteen oppilaitokset ovat hyvin tärkeitä.

Painotukset voivat myös auttaa tulevaisuudessa esimerkiksi työnhaussa ja muussa vapaa-ajan toiminnassa. Minä itse olen löytänyt koulustani paljon uusia kavereita, jotka ovat kiinnostuneet samoista asioista kanssani, kuten tanssista ja musiikista. Minusta on ihanaa pystyä jakamaan kiinnostukseni luokkalaisteni kanssa joka päivä. Olen kuitenkin myös kuullut, että on paljon ihmisiä, jotka haluavat poistaa painotukset kokonaan. Minusta se ei olisi yhtään järkevää. Painotukset lisäävät luovuutta ja auttavat oppilasta löytämään oman itsensä.

Mitä itse olen huomannut, painotuksista on vain hyötyä. Ne voivat auttaa nuorta paljonkin eri asioiden kanssa. En myöskään ole ikinä kuullut mitään koulujen vertailua painotuksien takia. Jokainen oppilas on lahjakas omalla tavallaan, eikä oppilaita pitäisi missään nimessä vertailla. Suurimman osan nuorten mielestä kaikki koulut ovat samanarvoisia, oli sitten painotusta tai ei.

Kiitos.

Valtuutettu Mirita Saxberg (vastauspuheenvuoro)

Kiitoksia, puheenjohtaja.

Ja kiitoksia toivottavasti tulevaisuuden valtuutetulle. Oli erittäin loistava puheenvuoro sieltä nuorisoneuvostosta ja oikein selkeästi jäsennelly ja

mielestäni hyvä kanta, joka tukee sitä, että päätös tämän painotetun opetuksen lisäämisestä on erittäin oikea.

Ledamoten Mia Haglund

Kiitos, puheenjohtaja.

Itse suhtaudun hyvin kriittisesti luokkamuotoisesti järjestettyyn painotettuun opetukseen ja näin ollen myös tähän aloitteeseen. Tutkimustulokset osoittavat, että oppilasryhmittelyiden merkitys oppilaiden sosiaaliselle sekoittumiselle on huomattava. Eriytyminen on paitsi koulujen välinen niin myös koulujen sisäinen ilmiö, ja se vaikuttaa sekä koulun arkeen että oppilaiden keskinäisiin suhteisiin. Luokkamuotoinen painotettu opetus muodostaa koulujen sisälle yhteiskunnallista asemaa toistavia jakoja. Aikuisten tavat kohdata näitä erilaisia luokkia ja puhua niistä vahvistaa myös näitä jakoja. Tutkitusti painotusluokille päätyy opiskelemaan eniten ylempien yhteiskuntaluokkien suomenkielisten perheiden lapsia.

Mä ymmärrän, että on tiettyä erityistä ohjelmaa noudattavaa opetusta, joka kannattaa järjestää luokkamuodossa, kuten tänään aiemmin keskusteltu kielikylpy ja kaksikielinen opetus. Mutta on kuitenkin myös niin, että paljon siitä painotetusta opetuksesta, mitä tänään järjestetään Helsingissä luokkamuotoisesti, voitaisiin järjestää myös niin kutsutussa yleisluokkamallissa, jossa ei luovuteta painotetusta opetuksesta itsessään, mutta sitä ei vain eritellä erillisille luokille. Tällaiseen malliin siirtymistä esitti myös kaupungin viranhaltijat kasvatuksen ja koulutuksen suomenkieliselle jaostolle viime vuonna, mutta se kaatui äänekkään julkisen keskustelun jälkeen päätöksentekijöiden vastustukseen.

Mä olen tässä aloitevastauksessa kuitenkin tyytyväinen siihen, että siinä todetaan, että painotetun opetuksen vaikutuksia lasten eriytymiskehitykseen

arvioidaan. Painotettu opetus itsessään voi musta tuoda arvokasta lisää useamman lapsen koulupolkuun, mutta mä toivon hartaasti, että vielä koittaa se aika, että me voidaan tutkimustiedon valossa käydä uusi perusteellinen keskustelu luokkamutoisen painotetun opetuksen tarkoituksenmukaisuudesta, kun meillä on kuitenkin yhtenä tärkeimpänä poliittisena painopisteenä eriytymiskehityksen ja segregaaation pysäyttäminen ja purkaminen.

Valtuutettu Juhani Strandén (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Pidin valtuutettu Ebelingin puheenvuoroa erinomaisena. Mulla on molemmat lapset aikoinaan käyneet englanninkielisen päiväkodin ja ovat käyneet testit kuusivuotiaana ennen kuin hakivat kouluun, että pääsivät kaksikieliseen kouluun, mikä oli suomi-englanti painotteinen. Siellä oli tavallaan tietyt kriteerit, että sulla on peruskielitaito suomesta riittävä ja että sä osaat englantia riittävästi, että sä pystyt pärjäämään siinä opiskelussa. Voin sanoa, että aikoinaan PISA-tuloksetkin olivat aika hyvät. Tässä nyt näkee, mitä tässä on tapahtunut kaiken kaikkiaan. PISA-tulokset on romahtanut, ja ollaan menty tässä eteenpäin. Ei tämä ainakaan parempaan suuntaan tämä tilanne ole mennyt.

Valtuutettu Suvi Pulkkinen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Minusta valtuutettu Haglundin puheenvuoro oli todella hyvä ja minusta tässä keskustelussa painotetusta opetuksesta on kauhean tärkeä muistaa se, että sitä voidaan järjestää monella tavalla ja niitä tapoja voidaan arvioida kriittisesti ja analyttisesti ja lapsen edun kannalta ja koko yhteiskunnan segregaaation näkökulmasta miettiä, mikä on paras tapa. Se, että huomataan, että joku toinen tapa on parempi kuin toinen näillä mittareilla, ei tarkoita sitä, että painotettua

opetusta ei enää olisi tai se haluttaisiin lakkauttaa tai vastustettaisiin painotettua opetusta motivoituneiden, asioista kiinnostuneiden lasten ohjaamista kiinnostustensa mukaan. Tätä keskustelu toivon myös itse valtuustoon enemmän.

Valtuutettu Ozan Yanar (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja, arvoisa valtuusto.

Valtuutettu Strandén, ymmärsinkö väärin, mutta rinnasti eilistä kaksikielisen opetuksen pääsykoepäätöstä johonkin PISA-lukuihin. Se päätös tehtiin eilen kello 18.30. En usko, että siitä olisi ollut vaikutuksia vielä. Itse olin johtamassa kyseistä kokousta.

Haluaisin kompata valtuutettu Haglundin puheenvuoroa. Kyse ei ole siitä, että oltaisiin jotenkin painotettua opetusta vastaan, mutta mä olen luokkamuotoisuutta vastaan, ja kaikki asiantuntijat, jotka on tutkineet asiaa, ovat luokkamuotoisuutta vastaan. Eli jos mä olen vaikka soittamassa viulua musiikkiluokalla ja siellä on vaikka Timo mun kaverina siinä, miksi mun pitäisi opiskella bilsaa ja matikkaa myös tämän henkilön kanssa. Tällaiset luokat luo sisäistä segregatiota kouluissa, ja kaikki ovat sitä mieltä, että näitä asioita pitää tutkia. Kunpa kuunneltaisiin tutkijoita.

Valtuutettu Ted Apter (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Tästä käytiin viime vuonna verrattain aktiivistakin keskustelua. Se ei ollut ollenkaan niin, että ikään kuin kaikki olisi tutkijapuolelta ehdottomasti sitä luokkamuotoista painotusta vastaan. Siinä on se aspekti myös, että jos se kokonaan vietäisiin pois, se alueellinen segregatio voisi jopa kiihtyä nykyisestä. Sen takia se kokonaisuus, miten me tarkastellaan segregatiota,

on mun mielestä aidosti asia, mistä kannattaa puhua, keskustella, tutkia lisää.
Mutta se ei ole ihan niin mustavalkoinen kuin miten me ollaan tässä tänään
puhuttu asiasta.

Valtuutettu Mari Holopainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Myös nuorisoneuvoston edustajalla oli hyviä nostoja puheessaan, kun kerroit, että monilla nuorilla on kiinnostuksen kohteita ja niitä pitäisi tukea. Ajattelinkin, että jos me oikeasti haluttaisiin tehdä tämä hyvin eikä vain säästötoimenpiteenä, silloinhan me tarjottaisiin paljon lisää kaikkiin kouluihin mahdollisuuksia harrastaa. Tälläkin hetkellä tämä harrastamisen malli on kuitenkin hyvin suppea. Todella vähän on harrastustarjontaa. Sen sijaan, että me ruvettaisiin vähentämään esimerkiksi musiikin opetusta, meidän pitäisi tarjota yhä useammalle nuorelle mahdollisuus ideaalisti vaikkapa opiskella jotain instrumenttia koulun yhteydessä, koska kaikilla siihen ei ole myöskään varaa. Se on kallista, eikä välttämättä vanhemmat tue sitä harrastusta. Tavallaan tarjotaan lisää harrastusmahdollisuuksia useammalle nuorelle.

Tähän suuntaan toivoisin, että me mentäisiin tässä ja todella myös lisätään tarjontaa Helsingin harrastuksen mallin osalta.

Valtuutettu Petra Malin

Kiitos, puheenjohtaja.

Tässä keskustelussa on tullut hyvin esiin näissä aiemmissa puheenvuoroissa juuri äsken, että kun puhuttiin tästä painotetun opetuksen muutoksesta viime vuonna, silloin tarkoitushan ei tosiaan ollut lakkauttaa painotettua opetusta. Ilmeisesti sellainen käsitys on jonnekin jäänyt, koska itsekin törmään siihen vielä, kun ihmisten kanssa keskustelen. Sellaistahan kukaan ei ole koskaan

esittänytkään, että painotettua opetusta ei enää olisi, vaan on ollut kyse juuri siitä, että pitäisikö sen olla luokkamutoista vai enemmän sekamutoista tai integroitua. En ole varma, onko kaikilla tiedossa se, että tälläkin hetkellä jo osassa kouluista se käytäntö on se, että ei olla luokkamutoisesti, vaan järjestetään se muiden opiskelijoiden kanssa ja se painotus on erikseen. Eli tämä on jotain, mitä tällä hetkellä jo tapahtuu ja se ei ole aiheuttanut mitään katastrofia.

Mutta mä ymmärrän tosi hyvin, kun esimerkiksi monet taideaineiden painotetuilla luokilla olleet tai tällä hetkellä ovat ihmiset tulevat ja kysyvät jostain tietyistä tarkoista asioista. Varmasti on hirveän tärkeää tässä hetkessä, että me tuetaan kulttuurin ja taiteen opiskelua monin eri tavoin. Jos me tehdään jotain muutoksia, mä itse uskon, että on tosi tärkeää samalla katsoa, minkälaisia vaikka malleja, välineitä erilaiset painotukset edellyttää. Voi olla niin, että on jotakin tiettyjä painotuksia, joita on tosi vaikea toteuttaa nimenomaan yhdistetysti ja integroidusti. Mutta koska se on jo tämän hetken todellisuutta, selvästikin sitä voidaan myös monessa, monessa painotuksessa toteuttaa aivan hyvin myös tällä lailla, että se ei ole luokkamutoista.

Valtuutettu Eveliina Heinäluoma

Arvoisa puheenjohtaja.

Minusta tämä painotetun opetuksen keskustelu on aidosti aika moniulotteinen kysymys. Tähän segregaaation purkuun suhtaudun erittäin vakavalla tavalla ja ajattelen niin, että kaupungin täytyy tehdä hyvin monella eri saralla töitä, jotta kaupunki ei kehity eriytyneeseen suuntaan. Meillä on näitä huolestuttavia merkkejä tällä hetkellä monella suunnalla ilmassa. Se vaatii asuntopolitiikassa, koulutuksessa, meidän henkilöstöpolitiikassa, hyvin monella eri saralla toimia.

Mutta mitä tulee tähän painotettuun opetukseen, mielestäni valtuutettu Apter käytti hyvän puheenvuoron. Itsekin olen kyllä pohtinut sitä, että piirustuspyöydällä tai teoriatasolla ymmärrän sen ajatuksen, että painotetusta opetuksesta pitäisi pystyä luopumaan ja jakamaan sitä resurssia ja opetusta laajasti kaikille eri aloille. Mutta pelkään kyllä myös tätä valtuutettu Apterin huolta, että itse asiassa voiko se johtaa siihen, että segregaatio vain lisääntyy, kun meillä on kuitenkin todellisuudessa segregoitunut kaupunki jo tällä hetkellä. Koulushoppailua tapahtuu, ja sitä on tosi vaikea lähteä purkamaan tai täysin torjumaan.

Sen takia ajattelen niin, että tätä painotettua opetusta kannattaa kehittää ja niin, että mahdollisimman paljon eri alueilla, varsinkin näillä segregaatiohaasteista kärsivillä alueilla, olisi tätä opetusta laajasti mahdollista tarjota. Ja sillä tavalla pyrkiä tätä segregaatio-ongelmaa torjumaan. En kannata painotetusta opetuksesta luopumista varsinkaan kertaheitolla. Minusta se ei välttämättä ole yksiselitteisesti se ratkaisu.

Valtuutettu Sirpa Asko-Seljavaara

Arvoisa puheenjohtaja.

Minulle oli suuri yllätys, että tätä painotettua opetusta on Helsingissä näin paljon, mutta olen myöskin samaa mieltä kuin Heinäluoma ja monet muut, että sitä voisi lisätä. Sehän vähentäisi segregaatiota, jos jokaisella olisi oma painoalue, mihin hän voi mennä. Nythän nämä paikat ei riitä kuin ihan pienelle osalle. Mä olisin toivonut, että tässä aloitteessa olisi jonkinlainen ponsi niin, että saataisiin nähdä täällä salissa, kuinka paljon on sellaisia, jotka kieltävät tämän painotetun opetuksen, koska nyt näyttää siltä, että me kaikki sitä haluamme, emme kiellä.

Valtuutettu Marika Koski

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitos tästä ensimmäisestä puhemahdollisuudesta tällä valtuustokaudella. Eilen olin tosiaan siellä jaoston kokouksessa myös mukana ja ehkä pari korjausta ehdotusta tähän Mikan kommenttiin. Ensinnäkin siellä oli se, että kun puhuttiin tästä lahjakkuudesta, niin tällä hetkellä se arvio, että ne pääsykokeet ennustivat seuraavalle kahdelle vuodelle sitä kehitystä. Ei tosiaan koko koulumatkalle. Puhumattakaan sitä, että siellä oli myös mahdollisuutta syrjiä sen mukaan, että minä kuukautena lapsi on syntynyt tai ei ole syntynyt ja yliedustettuina tosiaan oli nämä kantasuomalaiset korkeasti koulutettujen lapset. Sikäli tämä pääsykokeesta luopuminen oli mielestäni hyvä asia.

Mutta kuten tästä on jo todettu, painotettu opetus ehkä itsessään ei ole ongelma, vaan sitä, että se todennäköisesti aiheuttaa segregaatiota erityisesti koulujen sisällä. Se, mitä meille viranhaltijat kertoivat, oli se, että osa tästä painotettuun opetukseen valikoitumisesta liittyy ihan koulushoppailuun, ja tämä ei ole Helsingin kaupungille kokonaisuudessaan hyödyllistä. Meidän ei tule kasvattaa voittajia ja häviäjiä, vaan vahvaa keskiluokkaa, koska se on hyvinvoinnin ja tulevien verotulojen kannalta kannattavin ratkaisu. Haluamme kouluttaa ihmisiä, jotka pärjäävät monikulttuurisissa ja monimuotoisissa yhteisöissä, koska se on keskeinen edellytys tulevaisuuden työelämässä.

Lisäksi siellä puhuttiin, että tämä painotettu opetus johtaa usein siihen, että ryhmät ovat hyvin samankaltaisia, mistä tulee riskiä myös siitä, että keskinäinen kilpailu kasvaa. Se on aiheuttanut uupumusta ja toisaalta myös nuorille sitä oloa, että he haluavat myös niitä monimuotoisia luokkia. Ei niin, että kaikki luokalla on tyttöjä tai poikia, vaan sitä, että oikeasti tehdään yhdessä erilaisten ihmisten kanssa.

Tähän segregatio...

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Segregaation torjuntaan olemme sitoutuneet kaupunkina. Taistelu on haastavaa ja edellyttää jokaisen kiven kääntämistä eikä vain niiden kivien kääntämistä, joista ei ole itselle haittaa.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Pahoittelen aluksi, etten huomannut mainita valtuutettu Koskea niiden joukossa, jotka veivät lahjakkaimmilta oppilailta mahdollisuuksia saada kykyjensä mukaista opetusta. Kun hän ei ollut varavaltuutettu vielä kauden alussa, niin en sitä huomannut.

On tosiasioden vastaista väittää, ettei lahjakkuudessa olisi eroa jo aikaisin. Pidän myös harhajohtavana apulaispormestari Sazonovin sinänsä tosi väitettä siitä, ettei painotettu opetusta olla lopettamassa. Tosiasia on kuitenkin se, että painotettu opetus, johon valitaan pääsykokeilla ja painotettu opetus, johon valitaan arvalla, ovat kaksi varsin erilaista koulutusta. Mielestäni meidän tulisi kannustaa ihmisiä käyttämään lahjakkuuttaan ja osoittaa tälle arvostuksensa. Se on koko yhteiskunnan etu. Jos julkinen koulutus toimii arpaperiaatteella, tarvitaan enemmän yksityiskouluja, jotta lahjakkaatkin saavat opetusta, joka vastaa heidän kykyjään.

Valtuutettu Heinäluoma piti pahana, jos kuusivuotiaita arvioidaan. Tähän liittyy yksi arvannon puolesta esitetty perustelu. Puhuttiin, miten stressaavaa kuusivuotiaalle on joutua pääsykokeisiin. Tämä perustelu on aivan suhteeton.

Jos verrataan yhden pääsykokeen stressiä siihen, mikä stressi syntyy, kun oppilas arvalla joutuu 6–9 vuodeksi sellaiseen opetuksen, joka on ylittää hänen oppimiskykynsä. Joka koulupäivä viikosta, kuukaudesta ja vuodesta toiseen on stressaava, kun opetetaan kielellä, jota ei täysin ymmärrä. Ja se ei ole vain kieliopetus, vaan kun opetetaan sillä kielellä, jota ei osaa, jotakin muuta, kyllä se vie itsetuntoa aivan eri tavalla kuin se, että joskus kuusivuotiaana ei jostakin testistä päässyt läpi. Pääsykoe varjेलisi tällaisen lapsen joutumasta vuosien stressiin, joten tämä stressiargumentti toimii tasan päinvastaisesti kuin on esitetty.

Meillä on vaikeuksia rekrytoida opettajia näihin. On vaara, että me menetetään näitä opettajia, koska totta kai jokainen haluaa opettaa niin, että kokee työllänsä olevan merkitystä, antaa parhaansa. On väärin mielestäni ajatella, että yhdenvertaisuus on sitä, että lopputulokset olisivat samaa. Yhdenvertaisuus on käsittääkseni sitä, että jokaista kohdellaan tasavertaisesti ottaen huomioon hänen kykynsä ja lahjakkuutensa ja ohjataan ihmisiä mielellään sinne, missä he ovat parhaimmillaan.

Lopuksi sanon vielä, että en ole vielä tavannut ketään virkamiestä tai poliitikkoa, joka olisi sitä mieltä, että häntä ei olisi pitänyt valita tehtävään osaamisensa ja koulutuksensa perusteella, vaan hänen saamansa tehtävä olisi pitänyt täyttää arpomalla.

Kiitos.

Apulaispormestari Paavo Arhinmäki

Arvoisa puheenjohtaja.

Matteuksen evankeliumissa Jeesus sanoi: ”Tulkaa minun luokseni te kaikki.” Ajattelen, että tämä on hyvä periaate myös tässä koulukeskustelussa. Kysymys siitä, että kaikilla on mahdollisuus tulla luokse, kaikilla on mahdollisuus

osallistua, kaikilla on mahdollisuus oman innokkuuden, kiinnostuksen perusteella hakeutua painotettuun opetukseen. Se itse asiassa voi parantaa koulutietä, oppimistuloksia laajasti, kun saa onnistumisen kokemuksia, saa motivaatiota tästä painotetusta opetuksesta.

Mutta samaan aikaan meidän pitää huomioida, että nykyinen järjestelmä pääsykokeineen ei anna tätä mahdollisuutta kaikille tulla luokse. Meidän koulujärjestelmä edelleen suosii kantasuomalaisia tai suomea, ruotsia äidinkielenä puhuvia korkeasti koulutettujen perheiden lapsia. Meillä edelleen koulutus on hyvin periytyvää, koska vanhemmat, joilla on osaamista, kielitaitoa, ymmärrystä järjestelmästä, osaavat ohjata, tukea, etsiä lapsilleen aivan toisen lailla mahdollisuuksia kuin sellaiset, joilla ei näitä kaikkia kykyjä ole. Kysymys ei ole siis lapsien lahjakkuudesta, vaan enemmänkin vanhempien valinnasta. Haluammeko siis kalvinistisen järjestelmän, jossa syntymä antaa sen polun, mitä pitkin kulkea, vai pyrimmekö rakentamaan sellaisen järjestelmän, jossa omalla innokkuudella, kiinnostuksella, halulla edetään?

Arvoisa puheenjohtaja.

Nähdäkseni päätös siitä, mikä eilen tehtiin suomenkielisessä jaostossa, että luovutaan kuusivuotiailla pääsykokeista, on aivan oikea. Silloin emme mittaa enää sitä, mikä on vanhempien koulutustaso, mikä on vanhempien tausta, koska se kaikkien tilastojen mukaan määrittää sitä, minkä tyyppisiä lapsia valikoituu näihin painotuksiin.

Arvoisa puheenjohtaja.

Minusta koulussa on hyvä olla ja tärkeä olla painotuksia, ja niitä on tärkeä olla nimenomaan siinä omassa lähikoulussa. On tärkeää, että kaikki vanhemmat, kaikki lapset tuntevat niitä painotuksia. Ei niin, että se on tietoa, jota osa saa, jota osalla on, jossa osan vanhemmista lapset vanhempien tuella ja

avustuksella hakeutuvat mahdollisesti johonkin muuhun kuin omaan lähikouluunsa. Siksi me tarvitsemme nimenomaan painotusten vahvistamista niissä meidän omissa lähikouluissa, meidän omissa lähiökouluissa. Ajattelen esimerkiksi Vuosaarta. Vuosaassa asuu yli 40 000 ihmistä. Se tarkoittaa sitä, että se on keskisuuren suomalaisen kaupungin kokoinen alue. Siellä on useita kouluja. Siellä on painotuksia. Mutta ajattelen sitä lapsimäärää, mikä Vuosaassa on, tarvittaisiin vielä lisää painotuksia sinne.

Toinen minusta tärkeä periaate on se, että emme myöskään koulun sisällä niitä lapsia, jotka ovat hakeutuneet johonkin painotukseen, on se sitten musiikkia, kieltä, liikuntaa, että he ovat vain keskenään. Suomalaisen peruskoulun, suomalaisen yhteiskunnan hienous on se, että erilaiset lapset ja nuoret kohtaavat. Siksi meillä voi olla yhtä aikaa painotettua opetusta, mutta osa opetusta on syytä tehdä niin, että lapset tekevät sitä, ne, jotka eivät ole painotetulle tai toisella painotuksella. Emme tarvitse painotusta kaikissa aineissa. Tarvitsemme sitä niissä, jotka ovat lasten kiinnostus.

Minusta suomenkielisen jaoston päätökset ja Helsingin kaupungin linja, jossa halutaan painotusta lisätä alueilla, on oikea ja segregaatiota ehkäisevä toimi.

Valtuutettu Seida Sohrabi

Arvoisat valtuutetut.

En valitettavasti ollut koko tätä keskustelua täällä, mutta sen haluan todeta, että eilen meillä oli kasvatuksen ja koulutuksen suomenkielisen jaoston kokous. Asiakohdassa kolme käsiteltiin kasvatus- ja koulutuslautakunnan suomenkielisen jaoston päätös oppilaan koulupaikan määräytymisestä ja oppilaaksi ottamisen perusteista suomenkielisessä perusopetuksessa 1.1.2025 alkaen. Koska en ollut ihan tässä koko keskustelussa, en tiedä, mitä kaikkea tässä on kerrottu, mutta kerron nyt oman tietoni tästä, kun olin paikalla.

Siellä tuli kaksi palautusta. Yksi niistä palautuksista oli Ebelingin, joka ei saanut kannatusta, ja toinen oli minun tekemä palautus, joka sai kannatuksen. Me olimme Jeremias Nurmelan kanssa, joka on myös kokoomuksen jäsen, siellä kokouksessa. Hän kannatti tosiaan tätä minun palautusta. Perusteluina meillä oli tosiaan se, yksi näistä perusteluista tai näin, mitä täällä on tuotu esille, tämä segregaatoin ehkäisy. Me emme olleet vakuuttuneita siitä, että tällä voitaisiin merkittäväällä tavalla ehkäistä segregatiota. Ja sitten kun nostettiin esiin yhdenvertaisuus, missä niin kokouksen aikana kuin tässäkin kokouksessa, Ebeling nosti hyvin esille tämän ongelmallisuuden, koska laajassa merkityksessä yhdenvertaisuus on aika subjektiivinen asia. Eli mahdollisuuksien tasa-arvo pitää taata kaikille ehdottomasti.

Tässä oli myöskin olemassa kolme vai neljä vastaehdotusta, jotka kaikki saivat kannatusta siinä kokouksessa. Mutta tämä meidän palautus, minkä me teimme, se ei saanut kannatusta, vaan se hävisi 3/6. Meidän palautusesitys kosketti sitä, että valintakokeita kehitetään suuntaan, jolla varmistetaan kielelliset oppimisvalmiudet kielen osaamisen sijaan. Eli lähtötaso varmistetaan, eli yhdistetään valintakoe sekä arvonta.

Kiitos.

Valtuutettu Ajak Majok

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Ensinnäkin haluan kiittää nuorisovaltuuston edustajaa, Rautaoja Emma, hyvästä puheenvuorosta. Oikein hyvin puhuttu.

Mä olen vähän hämmentynyt tästä keskustelusta ollut nyt hetken aikaa.

Valtuutettu Malin piti hyvän puheenvuoron siitä, että sehän on mahdollista Helsingin kouluissa olla painotetussa opetuksessa ilman, että henkilö, joka

soittaa viulua, joutuu koripalloilijan kanssa samaan painotukseen. Mun mielestä on hassua tämä ajatus siitä, että näistä oltaisi luopumassa.

Sitten tämä keskustelu lahjakkuuksista. Mä luen tällä hetkellä parhaillaan The Brain: A User's Manual by Marco Magrini. Siis ihmisenhän aivot on elastisimmillaan, kun he ovat pieniä, eli älykkyyksiä on monenlaisia. Tämä ajatus siitä, että joku on älykkäämpi kuin toinen tai tyhmempi kuin toinen ja se yritetään mitata samoilla mittakaavoilla, on musta todellakin hölmöä. Itse vaihdoin seiskaluokalla Kansainväliseen kouluun, eli menin suomenkielisestä koulusta englanninkieliseen kouluun. Jouduin tekemään testin, mutta kyllä se pitää paikkansa, että oppilaitoksissa pelataan Tetristä niin sanotusti siitä, että minkälaiset oppilaat, minkälaisilla taustoilla ja miten eri painotettuihin luokkiin pääsee tai kouluihin pääsee.

Eli se segregatio on kyllä läsnä todella monessa tapauksessa. Se ei ole mikään läppä, se ei ole mikään vitsi ja se ei ole mikään harhaluulo, vaan sen on todellista. Todellisuudet on erilaiset. Jos joku on pelkästään porvaritaustasta tai pelkästään duunaritaustasta, ei välttämättä osata tunnistaa niitä erilaisia todellisuuksia, mutta älykkyyksiä on myös monenlaisia. Mä ajattelen, että painotetun opetuksen mahdollisuus siinä, että on tämä luokkamahdollisuus sekä mahdollisuus tehdä niitä omia painotuksia erikseen se on jo mahdollista ja se on hyvä, että se on mahdollista.

Valtuutettu Sandra Hagman

Kiitos, puheenjohtaja.

Tätä keskustelua kun kuuntelee ja tätä segregatiota, yhdyn siihen, mitä valtuutettu Heinäluoma puhui, että segregatian poistaminen, purkaminen on poliittisesti todella vaikeaa. Se on nimittäin sitä sen takia, että tässähän on kysymys valkoisen keskiluokan peloista, ennakkoluuloista ja rasismista.

Meidän pitäisi purkaa niitä ennen kuin me pystytään oikeasti saamaan aikaan muutosta, koska niin kauan kuin näitä asenteita ei pureta, niin juuri tämä keskiluokka pyrkii keinolla millä hyvänsä saamaan lapsensa mahdollisimman paljon oman taustaisten ja omasta sosioekonomisesta asemasta tulevien lasten kanssa samoihin luokkiin ja kouluihin. Sitten voidaan hymistellä juuri niitä asioita, mitä Ebeling täällä on tuonut esille eli jotain oletettua lahjakkuutta ja muuta sellaista.

Meidän pitäisikin politiikkoina katsoa vähän pidemmälle tätä asiaa. Katsoa vähän laiveammin ja tehdä vastuullisia päätöksiä, joilla oikeasti tällaista kehitystä saadaan purettua

Valtuutettu Marko Kettunen

Kiitos.

Näyttää, että tässä keskustelussa on taas alettu keskustelemaan ehkä väärillä käsitteillä, kun on puhuttu kuusivuotiaitten lahjakkuuksista. Mä olen ihan samaa mieltä, että ne on hyvin vaikea siellä kohtaa havaita, mutta lähtötason analysointi on varmaan erittäin mielekästä, ja kuulostaa typerältä päätökseltä, mitä olette siellä jaostossa eilen tehneet. Kyllä se vaikeuttaa opettajankin opettamista. Jos siellä on natiivi englanninkielinen ja melkein natiivi suomenkielinen ja sitten on lapsi, joka lähtee nollatasolta, kyllä se hankalaa se kouluttaminen on. Ei siitä sen enempää.

Sitten tämä segregaatiokeskustelu. Tämä on vielä pöljempää täällä. Mä en oikeasti ihan ymmärrä...

(Puheenjohtajan välihuomautus.)

Tämä on vähän hassua minusta tämä keskustelu täällä siitä segregaatiosta. Mä en ymmärrä, miksi se olisi ongelma, että samalla lailla ajattelevat ihmiset

samanlaisista lähtökohdista ponnistavat ihmiset hakeutuvat toistensa seuraan ja haluavat samanlaisia asioita omille lapsilleen. Ei se ole mikään ongelma. Siitä ei pidä tehdä mitään ongelmaa, kun se ei ole ongelma. Mä ymmärrän, että segregaatio on ongelma joissakin tilanteissa, mutta sitä ei ole syytä sekoittaa joka ikiseen keskusteluun, jota tässä salissa käydään.

Sitten mitä tulee vielä tähän, että jos me lähdetään rajaamaan vanhempien mahdollisuuksia saada lapselleen parasta mahdollista koulutusta. Siitä saattaa seurata se ilmiö, mikä tässä jo mainittiinkin, että segregaatio mahdollisesti jopa pahenee, mutta se saattaa tarkoittaa myös sitä, että meiltä alkaa ihmiset muuttaa pois kaupungista, jos sitä valinnan mahdollisuutta ei ole olemassa. Se kannatta huomioida.

Valtuutettu Anna Vuorjoki

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä valtuutettu Ebeling puolusti lahjakkaiden lasten oikeutta päästä painotusluokille. Tähän mulla olisi kaksi huomiota. Ensinnäkin kuusivuotiaan lapsen taidot ei kerro yksistään lahjakkuudesta, vaan siitä, minkä verran hänellä on ollut mahdollisuus kehittää taitojaan. Lapset kasvaa erilaisissa ympäristöissä. Perheillä on erilaiset mahdollisuudet saattaa lapsiaan esimerkiksi kehittävien harrastusten piiriin. Eli pääsykokeiden perusteella me tiedetään, mitä lapsi osaa sillä hetkellä, mutta me ei tiedetä, mitä hänellä on potentiaalia oppia.

Toiseksi mä haluaisin kyseenalaistaa, miksi vain lahjakkaila lapsilla pitäisi olla oikeus kehittyä niissä asioissa, joista he on kiinnostuneita. Mun mielestä koulun tärkein tehtävä ei ole seuloa ja kehittää huippuja, vaan tarjota jokaiselle lapselle mahdollisuudet kehittyä omien kykyjensä puitteissa ja löytää itselleen tärkeitä asioita elämässä. Jos esimerkiksi keskivertoa vähemmän musikaalinen

lapsi oppisi ilmaisemaan itseään musiikillisesti ja kykenee nauttimaan musiikin tekemisestä entistä monipuolisemmin, eikö se ole ihan hyvä tulos? Se kysymys, miten opetetaan samassa luokassa taidoiltaan erilaisia lapsia, on pedagoginen kysymys. Ja mä uskon, että siihen meidän opettajilta löytyy ammattitaitoa.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Hyvä, että valtuutettu Arhinmäki muistaa joskus isoisänsä isää vai laskenko väärin, mihin kohtaan pastori Arhinmäki osuu hänen sukupuussaan.

Kannatan opetuksen laajentamista. Silloin useampi saa sitä opetusta. Vihervasemmistolla, ja valitettavasti se vihervasemmisto ulottuu aika laajalle tännekin päin, on sellainen ajatus, että tasapäistetään alaspäin. Mun mielestä meidän pitäisi tasapäistää ylöspäin, eli tarjota mahdollisuuksia mahdollisimman monelle ja ylöspäin eikä niin, että viedään mahdollisuuksia saada sen tasonsa mukaista ja kykyjensä mukaisia oppimismahdollisuuksia.

Sitten täällä oli puhe siitä, että miksi vain lahjakkailta olisi oikeus opiskella. Eihän siitä ole kysymys. Kyllä kaikkia pitää viedä ylöspäin. Mutta toisaalta tämä yhdenvertaisuusargumentti, mikä on saatu... Eikö ollut hienoa katsoa Pariisiin olympialaisia, kun kaikki Suomen urheilijat olivat yhdenvertaisia. Jos joku olisi saanut mitalin, silloin yhdenvertaisuus ei olisi toteutunut, koska silloin joku olisi pärjännyt paremmin kuin toinen. Mutta nyt saatiin yhdenvertaiset. Tätä kun jatketaan, se on hyvin mielenkiintoista, paljonko sitä seuraa jatkossa.

Valtuutettu Arhinmäki puhui sinänsä oikein siitä, miten tärkeää on huomioida lapsen oma kiinnostus ja halu. Tämä kiinnostus ja halu ilmenee varhain, ja se

tuottaa tuloksia. On hyvä, että ihmisiä palkitaan siitä, että he ovat kiinnostuneita ja halukkaita matkan varrella missä tahansa ikävaiheessa ollaan menossa. Anteeksi valtuutettu Arhinmäki on tuolla, mutta apulaispormestari Arhinmäki on tuolla.

Välihuuto!

Näin on. Apulaispormestari Arhinmäki otti tällaisen teologisen näkökulman. Kyllä siis tosiasia on se, että ihmiset eivät ole kaikki samanlaisia. Meidät on luotu erilaisiksi. Meille on annettu erilaisia lahjoja. Kaikki ovat yhtä arvokkaita. On hienoa, että jotkut ovat lahjakkaita toisissa asioissa ja toiset ovat toisissa. Meidän pitäisi iloita siitä, että me olemme eri tavalla lahjakkaita, koska sillä tavalla me saamme toisiltamme. Mutta se ajatus, että Suomen jääkiekkjoukkue pitäisi arpoa ennen MM-kisoja, ei ole varmasti kovin järkevä ajatus.

Kiitos.

Valtuutettu Mirita Saxberg

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos, valtuutettu Ebeling. Oli kyllä viihdyttävä puheenvuoro, ja oli siinä asiaakin.

Haluaisin ensinnäkin siis kiittää tästä hyvästä keskustelusta, joka aiheen ympärillä on käynyt. Tuossa justiin tulikin meillä puheenjohtaja pohtimaan, että kuinka tästä saatiinkin näin pitkä keskustelu, mutta hyvä on se, että aihe keskusteluttaa.

Haluaisin todeta tässä vaiheessa valtuutettu Haglundille, kun vetosi tähän, että on todistettu, että näihin painotettuihin opetuksiin hakeutuu lähinnä

tietynlaisista taustoista tulevia tietynlaisia lapsia. Kyllähän tämä on ihan tunnustettukin fakta, ja painotettuun opetukseen hakeutumisessa on eroja alueellisesti ja painotuksittain. Juurikin tämäntyyppistä ongelmaa nyt tänään päätämme lähteä selvittämään siten, että parannetaan viestintää. Tehdään sitä monikielisesti, jotta se saavuttaa yhä useamman huoltajan.

Sitten tähän keskusteluun, joka on liittynyt siihen, mitä tapahtuu ekaluokkalaisille. En ota siihen jaoston päätökseen sen enempää kantaa, mutta olen sitä mieltä, että ei yksikään lapsi ole lahjakas ja joku ei lahjakas. Joka ikinen lapsi on lahjakas jossakin asiassa. Sellainen arvottaminen ei kuulu missään nimessä kyllä meidän tehtäviin. Mutta otetaan huomioon, että tässä ei ole kyse ainoastaan huoltajien valinnasta, joka liittyy taustaan tai lasten hyväosaisiin lähtökohtiin, sillä kyllä tätä painotettua opetusta aloitetaan ihan seitsemännelläkin luokalla ja siitä ylöspäin. Eli kyllä nuoret ihan itsekin näihin hakeutuvat.

Valtuutettu Ozan Yanar

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluaisin lisätä yhden sivuhuomion tai yhden uuden näkökulman. Valtuutettu Malin sanoi aika hyvin, että on paljon kouluja, jotka järjestää painotettua opetusta ei luokkamuotoisesti. Eli sitä tapahtuu tällä hetkellä itse asiassa yllättävänkin paljon, ja me ollaan esimerkiksi sekä jaostossa että lautakunnassa kuultu, että on monia kouluja, jotka itse organisaation siirtyivät luokkamuotoisuudesta ei luokkamuotoiseksi. Joka siis tarkoittaa sitä, että aiemmin kaikki vaikka musiikin oppilaat on olleet samassa luokassa, mutta nyt ne on jaettu vaikka kahteen ja ne käy sitä musiikin opetusta yhdessä, mutta muissa aineissa ne on muiden kanssa samassa.

Jos jonkun mielestä koulun sisäisen segregaatoin poistaminen aiheuttaa kaupungin sisäistä segregatiota – se saattaa siis tapahtua – mutta silloin me tunnustamme ainakin, että koulushoppailu lisääntyy. Eli jos sisäisen segregaatoin poistaminen aiheuttaisi kaupungin välisen segregaatoin, sitten me ainakin tiedämme, että koulushoppailua esiintyy ja sille asialle pitäisi myös jotain tehdä.

Valtuutettu Shawn Huff

Kiitos, puheenjohtaja.

On ehkä vähän ironista, että edellisessä vaiheessa käsiteltiin aloitetta paremmasta virkakielestä ja nyt täällä on puhuttu aika kauan siitä, että koetetaan erottaa sitä, että mitä on painotettu opetus ja painotetut luokat. Ne on tosiaan kaksi eri asiaa. Hyvä, että valtuutettu Yanar avasi tämän asian eroa.

Mitä tulee sitten lahjakkuuksiin, täällä on mainittu muun muassa Suomen lätkämaajoukkuetta. Jos seurataan esimerkiksi ikäluokkamaajoukkueita, tässä on huomattu monesti semmoinen ilmiö, missä ikäluokkamaajoukkueessa suurin osa pelaajista on syntynyt alkuvuonna. Tämä oli myös mun oman ikäluokkamaajoukkueen kohdalla. Onko tosiaan niin, että kaikki urheilijat syntyvät siinä tammikuun ja toukokuun välissä? Vai olisiko niin, että kun ollaan nuoria, yhdellä vuodella voi olla tosi iso ero kehityksen kannalta?

Nyt jos me puhutaan kuusivuotiaista ja heidän valmiudesta oppia, kaikki ymmärtää, että oppilas, joka on syntynyt 1. tammikuuta, on vuoden edellä oppilasta, joka on syntynyt 31. päivä joulukuuta. Voiko olla, että tämä ero vaikuttaa siihen? Onko tosiaan niin, että palkitaanko me nyt lahjakkuutta vai palkitaanko me varhaiskypsyyttä, jos meillä on ikätesti kuusivuotiaille? Mä olen sitä mieltä, että me ollaan erilaisia. Kaikki ihmiset on erilaisia, ja varmasti löytyy lahjakkuutta, ja lahjakkuus varmasti löytää keinon. Mutta se, että me päätetään

siinä vaiheessa, kun oppilas on kuusi vuotta, että nyt sä olet parempi kuin tämä toinen, voi olla, että me ei ehkä palkita kaikkia meidän lahjakkaita lapsia.

Kiitos.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Täällä valtuutettu Strandén toi huolensa useamman kerran esiin kaksikielisen opetuksen pääsykokeista luopumisesta. Se on totta kai totta, että lapsilla, jotka on hakenut näille luokille, on myös vaihteleva osaaminen usein siinä toisessa kielessä, jota Suomen lisäksi hänen luokilla tarjotaan. Jotkut saattaa olla toiselta äidinkieleltään vaikka espanjankielisiä. Jotkut ovat käyneet varhaiskasvatuksen espanjaksi. Ja joillakin voi olla, että esimerkiksi englannin osalta ei ole juurikaan lähtökielitaitoa. Tämä on tietysti sellainen, joka saattaa vaikuttaa opetukseen jatkossakin. Eli tarvitaan ainakin tässä alkuvaiheessa enemmän ryhmiä mahdollisesti tämän luokan sisälle, jotta kaikki oppilaat saa sen alkukielitaidon mukaista tukea. Siinä mielessä ymmärrän tämän kieltenopettajien huolen. Päätettiinkin jaostossa, että edellytämme sitä, että tässä muutoksessa saadaan tukea. Ei nämä asiat itsestään tapahdu, ja ei se yksi opettaja voi moneen jakautua siellä.

Tietysti on niin, että mikäli lapsi on vaikka ollut varhaiskasvatuksessa ruotsin kielellä, hän nyt osaa kielikylvyn jälkeen sitä ruotsia jo valmiiksi enemmän. Mutta ei tällä ole tekemistä sen kanssa, että jotkut lapset olisivat jotenkin erityisen lahjakkaita ja toiset ei olisi lahjakkaita. Se nyt on moneen kertaan täällä hyvin todettu, että tämä testi on hyvin kapea ja lapsilla voi olla isoja harppauksia vuoden kuluessa. Jotkut on ujoja ja ei pärjää sen takia näissä testeissä.

Kiitos. Jätetään vähän voimavaroja myös tähän suureen kännykkäkeskusteluun, mikä on tässä edessä. Läsnäolomuutos. Vuorjoki, tilalle Valkama.

Valtuutettu Ajak Majok

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Totesin edellisessä puheenvuorossani, että luen parhaillaan kirjaa, jonka nimi on The Brain: A User's Manual by Marco Magrini, A Simple Guide to the World's Most Complex Machine. Eli yksinkertainen ohje maailman monimutkaisimpaan koneeseen. Täällä on todettu monta kertaa, että lahjakkuuksia, lahjakkuuksia, lahjakkuuksia. Viitataan tähän kirjaan: Main features: prediction, memory, plasticity, intelligence. Elastisuus, ennakoitavuus, älykkyys. Operation, senses, smell, taste, vision, hearing. Operaatio, miten sinun aivosi toimii. Erilaiset tuntoaistit. Frequent problems, yleiset ongelmat. Cognitive biases, kognitiiviset ennakkoluulot. Toistan jälleen kerran: A Simple Guide to the World's Most Complex Machine. Maailman monimutkaisin laite on ihmisen aivot.

Ajatus siitä, että tässä on jostain lahjakkuuksista kyse, että se näkyy jo varhaisessa iässä, on minun mielestäni aikamoista älyllistä telinevoimistelua tämä puhetapa. Mä toivon, että sitä ei käytetä erityisesti lapsista. Täällä on todettu jo useampaan kertaan, että Helsingin kouluissa on mahdollista olla vaikka kielellisesti intellektuelli ja ottaa sellainen painotus, ja samassa luokassa on ihmisiä, jotka on vaikka musikaalisesti intellektuelleja. He voivat tehdä niitten omia painopisteitä eri paikoissa, ja se toimii eri kouluissa.

Halusin viitata tähän kirjaan. Toivon, että luette.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutettu Huff on oikeassa siinä, että vuodella on suuri merkitys. On myös totta, että vuoden alussa syntyneillä on etua, mutta tästä ei seuraa se, että arvonta olisi ratkaisu tähän ongelmaan. Se vain aiheuttaa toisen ongelmaan.

Kiitos.

Valtuutettu Hilikka Ahde

Kiitos, puheenjohtaja.

Kysymyshän on herkkyyksikausista. Ei niinkään mistään lahjakkuuksista, vaan lapsella on tiettyjä herkkyyksia tietyn ikäisenä. Silloin jos omilla vanhemmilla on valmiuksia tunnistaa nämä herkkyyksikaudet tai varhaiskasvatuksen henkilökunnalla, silloin se lapsi saadaan oppimaan monia asioita. Esimerkiksi lukeminen on yksi tällainen asia. Mutta lukemisen oppiminen varhaisessa vaiheessa ei ennusta esimerkiksi koulumenestystä. Tämä on monta kertaa jo todettu.

Petra Malinille vielä sellainen, että jo 70-luvulla oli näitä painotettuja sekaluokkia. Omana lukioaikana oli valittavana kieli-, reaali- ja matematiikkalinjat ja sitten vielä näissä taideaineissa sai ottaa vapaaehtoisia tunteja.

Mutta hirveän tärkeää mun mielestä on se, että jos esimerkiksi lapsi oppii lukemaan neljävuotiaana, sitä taitoa ja kiinnostusta pidetään yllä. Itse törmäsin muutama päivä sitten semmoiseen tapaukseen, että lapsi oli neljävuotiaana oppinut lukemaan ja kirjoittamaan, ja opettaja koulussa toisella luokalla pisti opettelemaan aakkosia. Totta kai lapsi siitä vähän turhautui. Oli sijainen.

Täytyy sanoa, oli sijainen, ei opettaja. Koulutettu pedagoginen opettaja ei tätä tekisi, mutta oli vain sanonut, että kertaus on opintojen äiti. Tässä pitää kanssa ottaa huomioon silloin, kun esimerkiksi sijaisia palkataan, että ne ottaa myös tämän lapsen tason huomioon.

196 §

Esityslistan asia nro 14

Valtuutettu Sandra Hagmanin ja valtuutettu Seida Sohrabin aloitteet lasten kännyköiden käytöstä ja ruutuajasta

Valtuutettu Sandra Hagman

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Meillä on ollut meneillään ihmiskoe viimeiset kymmenen vuotta, vähän reilut. Olemme antaneet lapsillemme pääsyn nettiin, sosiaalisen median alustoille, väkivaltaisiin koukuttaviin peleihin. Siis lapsille, joiden aivot ja persoona ovat vasta kehittymässä. Lapset kohtaavat netissä seksuaalista häirintä ja hyväksikäyttöä, kovaa pornoa, teloitusvideoita, ulkonäköpaineita, raakaa väkivaltaa ja toisaalta sitä nopeaa mielihyvää tuottavaa ärsyketulvaa, söpöä ja ihanaa pumpulia, josta ei halua lähteä pois. Eli aivan juuri kuin maailman rikkaimmat somefirmat ovat tarkoittaneetkin. Upottavat lapsemme sisään.

Monissa perheissä vuorovaikutus on ohentunut kaikkien ollessa omilla ruuduillaan tai aikuisten ja lasten käydessä jatkuvaa neuvottelua ja kamppailua sopivasta ruutuajasta. Kaikki tämä rapauttaa perheiden hyvinvointia, lasten mielen kehitystä ja aivojen terveyttä. Nämä tuloksethan näkyvät meillä tilastoissa. Masennus, ahdistuneisuushäiriöt, tarkkaavuuden häiriöt, käytöshäiriöt, kiusaaminen, grooming, kaikki ovat räjähdysmäisessä nousussa. Emme syyttä puhu lasten ja nuorten mielenterveyskriisistä. Samalla lukutaito rapautuu ja kielen kehitys viivästyy. Palvelut ovat tukossa.

Liian pitkään ruutu-aikaa on käsitelty perheiden sisäisenä asiana, josta ei olla haluttu syyllistää muutenkin niin kuormittuneita vanhempia. Muutos on kuitenkin välttämätön, sillä jos pyrimme hoitamaan tätä kriisiä vasta sosiaalityön tai psykiatrian vastaanotoilla, olemme auttamattomasti myöhässä.

Näistä syistä tein ruutuaika-aloitteen, joka ilokseni on saanut myönteisen vastaanoton niin kasvatuksen ja koulutuksen kuin sosiaali- ja terveystoimen lausunnoissa. Ammatillaiset siis poikkitieteellisesti ja poikkialaisesti näkevät tämän saman ongelman olemassaolon ja ovat sitä mieltä, että meidän aikuisten on toimittava lastemme tulevaisuuden turvaamiseksi.

Haluan vielä nostaa esille iloisia muutoksen tuulia. Viime viikolla pääsin päiväkotikäisen vanhempana tänne kaupungintalolle koko kaupungin vanhempainiltaan, jossa oli aiheena aivoterveys. Siellä aivotutkija Nina Sajaniemi vastasi vanhempien konkreettisiin huoliin liittyen ruutuaikaan. Sama tutkija painotti, että meidän aikuisten vastuu on suojella lapsiamme ruutuajan ongelmilta ja ottaa aikuisuus tässä asiassa vakavasti. Tämä oli erittäin hieno tilaisuus, ja vastaavia tilaisuuksia on ilmeisesti tulossa ainakin aloitevastauksen perusteella jatkossakin eli yhteistyötä järjestöjen kanssa tämän asian taklaamiseksi. Lisäksi olemme todistaneet, että tänä syksynä kouluissa on tullut voimaan uudet kännykkärajoitteet ja muutenkin näyttää siltä, että eri toiminnoissamme aletaan nyt kunnianhimoisesti tehdä työtä ruutuajan suitsimiseksi. Tämä on tosi hienoa.

Me tarvitaan tässä ennen kaikkea kollektiivisen ajattelun ja toiminnan muutosta, ja se lähtee meistä aikuisista. Ajattelen, että kaupunki voisi vielä miettiä, miten se voisi vielä paremmin tukea vanhempia rakentamaan tällaista ruutuvapaata arkea kollektiivisesti. Voisiko olla esimerkiksi päiväkotijäsen- ja esikouluyhteisössä tai koululuokille jotakin systemaattisempaa mallia, joilla vanhemmat voisivat ottaa tätä asiaa haltuun. Sillä jokainen vuosi, joka voidaan viivästyttää esimerkiksi älylaitteiden, tiettyjen pelien tai somealustojen käyttöä, on hyväksi ihmisen kehitykselle.

Tässä yhteydessä haluan vielä erityisesti kiittää valtuutettukollegoita Seida Sohrabia ja Mari Holopaista aloitteistansa, jotka liittyvät tähän ruutuaikakysymykseen. Kiitos myös muille kanssavaltuutetuille, kanssa-

ammattilaisille ja kanssavanhemmille. Ajattelen, että yhdessä me pystytään tähän.

Kiitos.

Valtuutettu Seida Sohrabi

Hyvät valtuutetut.

Meillä on käsiteltävänä aloite, jolle olemme saaneet todella kattavan ja hyvän vastauksen kaupungilta. Kiitos siitä. On hienoa, että Helsinki ryhtyy kaikissa kouluissa aktiivisiin toimiin, joiden avulla selkeämmin puututaan kännykän käyttöön. Helsinki tulee myös vaikuttamaan lainsäädäntöön valtakunnallisella tasolla. Tätä on kaivattu pitkään. Hienoa.

Kuitenkin on samalla todettava, että on kestävämpää, että aluehallintovirasto on todennut vuonna 2018, että puhelinten hallussapito kuuluu perustuslain 15. §:ssä turvattuun oikeuteen. Mobiililaitteiden hallussapitoa kouluissa ei ole laissa erikseen kielletty, minkä vuoksi hallussapidosta ei voida määrätä koulun järjestyksäännoissa. Näin ei saisi olla. On aikuisten vastuulla taata lapsille ja nuorille parempi tulevaisuus. Tutkimusnäyttöä kännyköiden haitoista on aivan riittävästi niin Suomessa kuin maailmallakin. Kännykän jättäminen kotiin tai koko koulupäivän ajaksi kännykkäparkkiin on järkevin ratkaisu ja parasta lapsille. Lapsen etu on saada keskittyä, oppia ja kasvaa rauhassa. Sitä varten koulut ovat. Tarvitaan aitoja toimia, kännykät veks. Kännykän vähäinen käyttö tukee mielenterveyttä ja keskittymiskykyä.

Opettajan töitä tehneenä ja kouluarkea läheltä seuranneena pidän kännykkävapaita kouluja välttämättömänä askeleena kohti parempia kouluja, joissa lapset ovat läsnä, oppivat ja keskittyvät. Tällaisessa kouluarjessa arvostetaan perinteisiä oppimisen menetelmiä, kuten kirjaa, vihkoa ja kynää, jotka on testattu toimiviksi. Opettajana toimiessani oli ankea katsella koulun

käytävillä, kuinka lapset mieluummin katselivat kännykkäänsä kuin juttelivat opettajille tai ikätovereilleen. Tai kuinka oppitunnilla joutui sanomaan oppilaille 40–60 kertaa ”kännykät pois” ja aina otettiin taas taskusta ne kännykät.

Vaikka kännykät eivät ole ainoa syy huononeviin PISA-tuloksiin, on sillä oma roolinsa lasten heikkeneviin matematiikan, luonnontieteen ja äidinkielen taitoihin sekä liikkumattomuuteen. Vaikka tietoa ja mahdollisuuksia on nykyään runsaasti tarjolla, oppivat ja liikkuvat lapset paljon vähemmän kuin edeltävät sukupolvet, joilla oli vähemmän mahdollisuuksia.

Lasten aivot kehittyvät ja ne kehittyvät monia vuosia aikuistumisenkin jälkeen, kertovat tutkimukset. Me emme täysin tiedä, miten mobiililaitteiden runsas käyttö vaikuttaa aivoihin, mielenterveyteen ja kehitykseen. Mutta sen olemme jo nähneet, etteivät vaikutukset ole positiivisia varsinkaan nuorille ja kehittyville aivoille. On siis meidän vastuulla suojella lapsia kännykän haitoilta.

Kuten suomalainen viisaus kuuluu: kaikkea kohtuudella. Kun teemme päätöksiä, jotka perustuvat tutkittuun tietoon, olemme viisaampia. Siksi olen jättänyt järjestelmään ponnin, joka kuuluu seuraavasti:

Kaupunginvaltuusto edellyttää selvitettävän mahdollisuutta, että kasvatuksen ja koulutuksen toimiala toteuttaa lukuvuoden mittaisen kampanjan kaikissa Helsingin peruskouluissa digihyvinvoinnin edistämiseksi. Kampanja olisi linjassa uusien järjestyssääntöjen kanssa. Sen päätavoitteena on vähentää huomattavasti lasten ja nuorten puhelinten käyttöä koulupäivän aikana. Kaupunginvaltuusto edellyttää selvitettävän myös mahdollisuutta edistää digihyvinvointien laajasti kaupungin hallintorajat ylittävänä toimintana. Kirjojen, vihkojen ja kynän käyttö toimisi edelleen pääasiallisina oppimisen välineinä koulussa.

Keskittymiskykyä ja mielenterveyttä tuetaan osana digihyvinvoinnin tavoitteita.

Lopuksi haluan sanoa, että minä kannatan Sandra Hagmanin pontta ja kiitän myös yhteistyöstä.

Kiitos.

Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Ilmeisesti sanoin vain sen tavoitteeni, mutta en sitä... Ilmeisesti vastauspuheenvuorossa ei voi myöskään esitellä. Okei.

Vastauksena haluaisin sanoa tähän kollega Sohrabille, että tämä oli tosi tärkeä nosto tämä perustuslain tulkinta. Perustuslaki on ajalta, jolloin ei ole ollut älypuhelimia, ja on kummallista, että tämä omistusargumentti menee lapsen edun ja lapsen suojelun edelle. Tätä todellakin tulee tarkastella valtakunnan tasolla uudestaan.

Sitä voi tälleen ysärilapsena miettiä, että jos olisi itse voinut tuoda kouluun korvalappustereot, telkkarin, kameran, puhelimen ja laittaa kaikki ne pöydälle ja olla silleesti, että kyllä mulla on oikeus näitä käyttää, nämä on mun omia. Siitä voisi ehkä hahmottaa sitä, miten hassun korkean aseman kännykkä on saanut tässä keskustelussa.

Valtuutettu Laura Korpinen

Arvoisa puheenjohtaja.

Valtuutetut Hagman ja Sohrabi ovat kiinnittäneet huomioita sinänsä oikeaan asiaan, että ruutuaikaa pitäisi rajata, mutta oikeasti muutostyö pitäisi aloittaa kaupungista itsestään. Meillä on Helsingissä lukioita, joissa lapsilla ei ole enää ainuttakaan kirjaa. Tämä tarkoittaa sitä, että lapsi on koko päivän ruudun ääressä myös tehdessään läksyjään. Seurauksena lapsella kipeä pää, kipeät hartiat, kipeät silmät. Tässä taannoin Hesarissa kasvatuksen ja koulutuksen toimialajohtaja Satu Järvenkallas esitti kannanoton, että tuskin palaamme enää aikaan, jolloin lapsilla on kaikissa aineissa omat kirjat. Hänen sanomansa viesti siitä, että perinteiset kirjat olisivat jotenkin takapajuisia. Asia on mielestäni täysin päinvastoin. Olen sen vuoksi tehnyt ponnin, että:

Esitetään selvitettäväksi mahdollisuutta siihen, että kaupungissa lukioissa lapsille tarjottaisiin mahdollisuus painettuihin kirjoihin e-lisenssien sijasta.

Halusin vielä kommentoida perustuslakiasiaa. Tosiaan tämä kännykkäparkki on katsottu sopimattomaksi perustuslain 15. §:n perusteella, joka on omaisuuden suoja. Omaisuuden suojako nyt estäisi sen, että pyydetään lapset laittamaan kännykkä kännykkäparkkiin? Katoaako siinä heidän omistusoikeutensa? Tätä voi kyllä hyvin suuresti ihmetellä. Jos ajatellaan, että lapsille sanotaan ennen kuin he siirtyvät liikkasaliin, että ottakaa ulkokengät jalasta ja jättäkää ne eteiseen. Katoaako heiltä silloin niiden ulkokenkien omistusoikeus? Tämä on kyllä sangen erikoista tämä viranomaisten ajatusten kulku.

Kiitos.

Valtuutettu Seida Sohrabi (vastauspuheenvuoro)

Puheenjohtaja.

Haluan ensinnäkin kiittää Hagmania äskeisestä hyvästä puheenvuorosta sekä Korpista.

Koen, että tämä on ehkä sellainen asia, mikä itse asiassa ylittää kaikki puoluerajat tässä salissa, kun miettii, mitä puolueita me edustamme. Kuten tässä aikaisemmin sanoin, jos mahdollista, kannatan tätä Hagmanin pontta. Tähän lisäksi haluan sanoa, että kannatan Korpisenkin hyvää pontta.

Kiitoksia.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos hyvästä yhteistyöstä yli puoluerajojen tämän asian parissa.

Myös kasvatus- ja koulutuslautakunnassa tähän on otettu jo kantaa, ja silloin saimme yhdessä muutettua vastauspohjan siihen suuntaan, että kännykkäaikoihin ja kännykän käyttöön puututaan nykyistä selkeämmin. Tämä pohja ei täysin vastannut sitä henkeä ja oli aika varovainen. Saimme myös uutiset muutettua tämän meidän yhteisen kannanoton myötä. Ensin uutisoitiin, että Helsinki ei juurikaan halua asiaan puuttua, yhdessä kuitenkin päätimme, että meillä on tahtotilaa tehdä vaikuttavampia toimia. Kiitos siitä ja kiitos aloitteellisuudesta.

Ajattelen, että me tosiaan ollaan oltu vähän liian varovaisia. Tämä on tosi hyvä keskustelu myös omaisuuden suojasta. Ei voi olla, että se tulkinta on näin erilainen kännyköiden kohdalla. Itse asiassa kouluissa nyt on hyvin puututtukin asiaan. Etenkin alakouluissa ei ole tähänkään mennessä monissa kouluissa ollut käytäntöä, että kännykkä saisi olla esillä. Kyllä ne kännykät on pysynyt siellä repuissa. Vaihtelevammat käytännöt on ollut yläasteilla ja varmasti vielä toisella asteella. Mutta nyt myös yläasteilla kännykät pitää jättää ainakin sen oppitunnin ajaksi sinne laatikkoon. Sitten tietysti vielä nämä välitunnit on paljon rajoittamattomampia. Se on se keskustelu, mikä varmasti tässä on vielä edessä, että mitä tehdään välitunneilla.

Ruotsissahan on iso keskustelu myös käyty aiheesta ja käydään jatkuvasti. Siellä on hyvin selkeät ikään kuin suositukset annettu. Onhan Suomessakin erilaisten tahojen suosituksia, mutta ei ole ehkä näin kattavasti kansallisesti asiaan puututtu. Olisi tosi tärkeätä, että meilläkin olisi selkeämmät ohjeistukset ja myöskin tämä yhteiskunnallinen keskustelu vielä käytäisi tästä laajemmin, koska edelleen on paljon lapsia ja nuoria, joiden ruutuaika ylittää todella kaikki suositukset. Nämä keskiarvotkin huitelevat todella kovissa lukemissa edelleen.

Onhan se niin, että aika, mikä menee ruudulle, on jostain pois. Se on lukemisesta, liikkumisesta, ystävien kanssa olemisesta, fyysisessä kontaktissa pois. Ehkä myös perheajasta pois ja harrastuksista. Se on valtava aika, mikä kuluu ruutujen äärellä. Ihan välttämätöntä on, että me tässä yhteisellä työllä saadaan selkeämmät linjaukset asiaan.

Oli hyvä, että tähän vastaukseen on niin lautakunnassa kuin KH-vaiheessakin tehty lisäyksiä. Toivon, että tämä yhteinen tahtotila myös kantaa ja myöskin toimialalla tähän ohjataan selkeästi resursseja sen lisäksi, että toivon, että me saadaan tosiaan kansallisesti myös voimavaroja tähän työhön. Pitäisi uskaltaa tehdä vielä selkeämpiä liikkeitä ja tosiaan tukea sitä. Onko näin, että jos me saadaan yhä enemmän tutkimustietoa maailmalta, että vaikka alle 12-vuotiaalle ei välttämättä kannata ostaa kännykkää, joka on jo aika yleinen käytäntö esimerkiksi Ranskassa, mekin voitaisiin rohkeasti ottaa se vakavasti ja käyttää sitä tutkimustietoa ilman, että odotellaan vielä vuosikausia.

Sekin piti sanoa, että kannatan näitä hyviä ponsia, jotka Laura Korpinen, Seida Sohrabi ja Sandra Hagman myöhemmässä vaiheessa tulee tekemään. Ainakin tässä vaiheessa näitä kahta.

Kiitos.

Valtuutettu Jenni Pajunen

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät valtuutetut.

Digilaitteiden vaikutus lasten ja nuorten kehitykseen on tärkeä tutkimuskohde, ja tietoa niiden vaikutuksista saadaan jatkuvasti lisää. Esimerkiksi sosiaalipsykologi Jonathan Haidt osoittaa kansainväliseksi hitiksi nousseessa kirjassaan *Anxious Generation* eli ahdistunut sukupolvi yhteyden digilaitteiden käytön ja lisääntyneiden mielenterveysongelmien välillä. Lasten ja nuorten psyykinen oireilu on Suomessakin lasten terveydenhuollon suurimpia ellei suurin ongelma. Sosiaalisessa mediassa, erityisesti TikTokissa, on valtavasti lapsille sopimatonta ja vahingollista sisältöä, joka resonoi herkästi ahdistuneilla lapsilla ja voi ohjata heidän käyttäytymistään itseä vahingoittavaan suuntaan.

Liiallinen ruutu-aika on pois luovuuden, vuorovaikutuksen ja tunnesäätelytaitojen kehityksestä. Ruutuajan hallinta on tärkeä uusi kansalaistaito niin lapsille kuin aikuisille. Haidt antaa kirjassaan neljä suositusta: Yksi, ei puhelimia ennen lukiota. Kaksi, ei somea ennen 16 ikävuotta. Kolme, puhelimesta vapaat koulut. Ja neljä, lisää leikkiä ja itsenäisyyttä lapsille. Nämä kannattaisi ottaa käytäntöön myös Helsingissä.

Kansallisen aivoterveystoiminnan pilotti Helsingissä on hyvä avaus. Odotamme innolla sen tuloksia, jotta ne voidaan skaalata laajemmin. Digilaitteiden vaikutusten tutkimusta pitää jatkaa. Lainsäädäntö, opetushallituksen ohjeet ja Helsingin koulujen käytännöt pitää päivittää uusimman tutkimustiedon pohjalta ja kansainvälisiä esimerkkejä benchmarkaten. Myös digilaitteita ja sovelluksia kehittävien yritysten pitää kantaa vastuunsa.

Kiitos Seida Sohrabile ja Sandra Hagmanille hyvistä aloitteista ja myös erittäin hyvistä puheista tässä aloitekäsittelyssä. Kannatan kaikkia ponsia.

Kiitos.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/kaupunginvaltuusto>

Puhelin

+358 9 310 1641

Y-tunnus

0201256-6

Nuorisoneuvoston edustaja Ehan Wadud

Arvoisa puheenjohtaja, valtuutetut ja muut läsnäolijat.

Lasten ja nuorten digitaalisten laitteiden käyttö, erityisesti älypuhelimien käyttö, on aihe, joka huolestuttaa meitä kaikkia. Olemme kaikki tietoisia siitä, miten merkittävästi nuorten ja lasten arki on muuttunut digilaitteiden myötä. Lapset ja nuoret viettävät huomattavan paljon aikaa puhelimillaan eivätkä aina itse edes huomaa, kuinka paljon aikaa siihen kuluu. Elämme tilannetta, jossa nuoremmat sukupolvet ovat kasvaneet täysin digitaaliseen maailmaan, joka on hyvin erilainen, missä te aikuiset olette kasvaneet.

Tänään esitettävä ehdotus herättää varmasti paljon keskustelua ja huolta. On selvää, että lasten ja nuorten mielenterveysongelmat ovat viime vuosina lisääntyneet ja pahoinvointi kasvanut, mikä on huomattu myös tutkimuksissa. Liiallinen älypuhelimien käyttö voi olla yksi tekijä, joka vaikeuttaa nuorten keskittymistä, oppimista ja sosiaalista vuorovaikutusta. On kuitenkin todettava, että jos nuoret eivät pysty olemaan oppituntien aikana ilman puhelinta, olemme hälyttävässä tilassa. Tämä kertoo siitä, että yhä nuoremmat sukupolvet altistuvat riippuvuuteen ja digitaaliseen ympäristöön, joka on varhaisessa iässä todella haitallista. Ajatus siitä, että jopa päiväkotikäiset lapset käyttäisivät puhelimia, on absurdia, mutta samalla valitettavan todellinen. Tästä tiedämme, että ongelma ei rajoitu vain koulupäivään, vaan se juontaa juurensa myös vapaa-ajalle. Eli käytön hallinta on otettava huomioon kokonaisvaltaisesti.

Kun mietimme ratkaisua, kuten puhelimen takavarikointia, ennen oppituntia tai koko koulupäivän ajaksi, on tärkeää tarkastella sen käytännön toteutuksia. Miettikäämme tilannetta, jossa jokainen oppitunti aloitettaisiin sillä, että opettajat joutuisivat keräämään puhelimia. Tämä veisi arvokasta opetusaikaa ja saattaisi johtaa konflikteihin. Oppitunnin aloitus saattaa viivästyä ja oppilaiden

oppiminen kärsisi, jos jokainen tunti alkaa puhelimien keräämisellä ja palauttamisella.

Lisäksi meidän on otettava huomioon turvallisuusnäkökulma. Puhelin tuo monelle oppilaalle turvaa esimerkiksi hätätilanteissa, jolloin mahdollistaa yhteydenoton opettajiin, vanhempiin tai viranomaisiin opettajan saatavuuden puutteessa. Kriisitilanteissa, kuten esimerkiksi evakuoitilanteissa, voiko koulun vastuulle jättää sen, että kaikki puhelimet jäävät luokkaan ja oppilaat eivät voi ottaa yhteyttä tarvittaessa? Koululla ei ole myöskään velvollisuutta korvata oppilaiden rikkoutuneita tai vahingoittuneita laitteita. Tässä herää kysymys siitä, että kuka kantaa vastuun näissä tilanteissa.

Olemme myös kuulleet mielipiteitä nuorisolta. Teimme kyselyn, jossa tiedustelimme, että pitäisikö 6–16-vuotiaille nuorille asettaa puhelinkielto. 77 vastasi, joista 46 kannatti puhelinkieltoa ja 31 vastusti. Kun samaa kysyttiin toisen asteen opiskelijoilta, erityisesti lukiolaisilta, he sanoivat, että heillä on parempi ymmärrys ja itsehillintä siitä, milloin puhelimen käyttö on sopivaa. Kuten eräs kyselyyn vastanneista totesi, ei toimisi nykyään, kun tehdään kaikki koneella. Puhelimen sijasta selattaisiin vain jotain muuta läppärillä.

Toisin sanoen, pelkät kiellot eivät ehkä ole ratkaisu. Meidän tulisi luottaa oppilaisiin ja antaa heille mahdollisuus ottaa vastuuta omasta toiminnastaan.

Arvoisa puheenjohtaja ja valtuutetut.

Kysymys ei ole yksinkertainen. Ymmärretään, että lasten ja nuorten keskittymiskyky, vuorovaikutustaito ja mielenterveys ovat asioita, joihin meidän tulee kiinnittää huomiota. Mutta ratkaisu, joka perustuu pelkästään rajoituksiin ja kieltöihin, ei ole ehkä tehokkain tapa edetä. Meidän tulisi yhdessä pohtia tapoja, joilla voimme opastaa ja tukea lapsia ja nuoria terveempään ja

hallitumpaan digitaalisen maailman käyttöön. Sen sijaan lähemme pelkästään rajoituksen teille. Me olemme nuoria, ja meille tämä on jokapäiväistä.

Kiitos.

Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos, Wadud Ehan tästä puheenvuorostasi, jossa tosi liikuttavasti toit sisältä käsin esille niitä ongelmakohtia, joita tähän kännyköitten käyttöön, koukuttavuuteen ja muuhun liittyy. Tätä samaa näyttää myös tutkimus. Esim. tässä aiemmin valtuutettu Pajusen esiin nostaman Jonathan Haidtin tutkimukset, jossa sukupolvi zetaa tutkittiin ja siellä tulokset oli tosi hälyttäviä. Eli suuri osa näistä Z-sukupolven nuorista toivoi, että some-alustoja ei olisi koskaan edes keksitty ja silti he viettivät näillä alustoilla keskimäärin viisi tuntia päivässä. Puolet heistä ajatteli, että heidän mielenterveytensä kärsii näillä alustoilla ollessa ja etenkin vielä enemmän, jos oli seksuaali- tai sukupuolivähemmistöjen kuuluvia.

Eli me puhutaan tällaisesta ansasta, ongelmasta, että ihmiset eivät edes halua, että näitä on olemassa, mutta kuitenkin viettävät siellä merkittävän ajan valveilla olostaan.

Valtuutettu Marko Kettunen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Pikkasen tulee mieleen 50-luku ja Elviksen lanteet taas tässä keskustelussa. Ymmärrän toki huolia, mutta erittäin hyviä pointteja oli nuorisovaltuuston edustajalla, jotka kannattaa tosissaan miettiä läpi, kun näitä kännykän keräyslaatikoita aletaan sinne kouluihin järjestämään. Todellakin jotkut

puhelimet saattaa maksaa 2 000 euroa, ja siellä täytyy olla jotenkin selvitettyinä ne vastuut, että kun se sieltä häviää tai rikkoutuu sinne koriin laitettua, kuinka se sitten oppilaalle korvataan. Erittäin hyviä pointteja.

Valtuutettu Laura Korpinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Eiköhän aika monissa kouluissa ole lokerikot oppilailla, eli sinnehän sen voi jättää lukittuun lokerikkoon, niin ei ole ongelmia katoamisesta.

Kiitos.

Valtuutettu Veli-Pekka Dufva

Kiitos, puheenjohtaja.

Kännykkäkielto on mielestäni vuosikymmeniin paras yksittäinen muutos kouluissa. On palattu aikaan ennen älykännyköitä eli työrauhaan ja keskittymiseen opiskelussa.

Kannatan ilman muuta lämpimästi opettajana ja opettajankouluttajana valtuutettu Sohrabin pontta. Se tulee mieleen, että tähän tulevan hienoon Sohrabin kampanjaan olisi hyvä varata pidempi aika. Vaikutukset eivät näy tämänkaltaisista kampanjoista heti vuodessa. Itse asiassa tämä kirjaus pitäisi saada uuteen kaupungin strategian asti, jotta sen kanssa voidaan työskennellä pidempään. Vuosi on lyhyt aika. Ja hei, pidetään tämä kampanja kouluille mahdollisimman helppona. Ei liikaa turhaa raportointia ja kirjaamista. Kouluilla on hirveästi töitä nykyään.

Kannatan myös näitä kahta muuta pontta lämpimästi.

Kiitos.

Valtuutettu Pia Pakarinen

Kiitos, puheenjohtaja.

Tuon tämän hyvän keskustelun, jota runsaasti tässä kannatan, lisäksi käytännön näkökulman. Kovasti kuulen yrityksistä tämäntyyppistä viestiä, että kesätyöntekijät, TET-harjoittelijat tai nuoret työntekijät eivät vaan pysty.... Siis kännykkä on kasvanut käteen, ja eivät pysty osallistumaan sillä tavalla työhön kuin työelämässä vaaditaan. Eli jos ei me kouluissa tehdä tätä, miten se opittaisiin siinä vaiheessa, kun työhön tullaan. Käsitykseni nuorten kyvystä itsehillintään ei ole ehkä ihan niin hyvä kuin nuorisoneuvoston edustajalla tuossa.

Kiitoksia.

Valtuutettu Ted Apter

Kiitos, puheenjohtaja.

Koen, että valtuutettu Hagman ja Sohrabi on molemmat tehnyt tosi hyvät aloitteet. Tarpeettoman ruutuajan käyttäminen sinänsä on erittäin kannatettavaa, että sitä vähennettäisi.

Se, miten nuorisovaltuuston edustaja äsken puhui, musta se oli arvokas puheenvuoro monin eri tavoin. Tämä on monimutkainen kysymys. Tähän liittyy sitä, että meillä on paljon some-applikaatioita ja pelejä, jotka koittaa koukuttaa mahdollisimman paljon niitten käyttäjiä. Tämä liittyy nuorten hyvinvointiin, mielenterveyteen. Jokaisella on oikeus digihyvinvointiin, ja jokaisella on myös oikeus, että saa oppia häiriöttömässä tilassa. Sen takia itse koen myös sen, että kasvatuksen ja koulutuksen toimiala on lähtenyt erittäin hyvin tähän

proaktiivisesti mukaan, kun näitä aivoterveyskysymyksiä on ruvettu nostaa enemmän esille ja että se on tehty tavalla, missä vanhempien kanssa on käyty hyvää vuorovaikutusta. Mä koen, että sitten kun me saadaan vielä lisää tutkimustietoa, me löydetään varmasti keinoja, missä me löydetään joku hyvä tasapaino siitä, miten me vähennetään sitä tarpeetonta ruutuaikaa, mutta toisaalta mahdollistetaan myös oppiminen.

Valtuutettu Mari Holopainen (vastauspuheenvuoro)

Kiitos.

Valtuutettu Pakarinen toi esiin sinänsä hyviä huolia, mutta haluaisin korostaa, että eihän tämä ongelma koske vain nuoria, eikä tässä saa syyllistää nuoria. Me ollaan itse tietysti aikuisina luotu tämä ongelma. Ei olla puututtu. Ei olla ymmärretty puuttua lasten kännykän käyttöön riittävän ajoissa. Kyllä tämä ruutuajan koukuttavuus koskee myös todella laajasti ihan kaiken ikäisiä, aikuisia myös. Ja myöskin semmoinen ryhmä, joka varmasti tulee näkymään yhä enemmän, on ikäihmiset, joilla on paljon aikaa ja osa heistä käyttää todella paljon aikaa ruudulla erilaiseen melko passiiviseen toimintaan.

Apulaispormestari Daniel Sazonov

Kiitos, puheenjohtaja.

Kiitos valtuutetuille hyvästä keskustelusta.

Toimialan puolesta joitakin näkökohtia alleviivaisin, joita tässä on sivuttu, joita aloitevastauksessakin sivutaan, apulaispormestari Laisaaren sijaisena. Tässä on nostettu erittäin hyvin esiin niitä taustasyitä, miksi tämä vaatii huomion kiinnittämistä. Kyllähän tämä on, voi sanoa, että yksi niistä asioista, joka on dominoinut kouluihimme liittyvää keskustelua ja aivan syystä. Tosiaan jos katsoo ihan sieltä ylätasoa periaatteista ja tavoitteista kohti konkretiaa, meillä

on myöskin meidän toimialan ja meidän kasvatuksen ja koulutuksen toimen puolella selkeästi kirjattu, että tavoitteena on ohjata lapsia ja nuoria terveyden ja hyvinvoinnin huomioivaan digilaitteiden käyttöön. Sillä tavalla otettu se osaksi niitä perusperiaatteita, jotka työtä ohjaavat.

Täällä mainittiin niitä tiettyjä konkreettisia toimia, kuten esimerkiksi koko kaupungin vanhempainilta, missä tätä sivuttiin. Yksi toinen minusta erittäin keskeinen nosto, joka kuvaa sitä perusasennetta, on se, että esimerkiksi kaikille esiopetusikäisten huoltajille lähetetään tänä syksynä kirje, jolla kutsutaan huoltajia keskustelemaan aivoterveystyöstä ja rohkaistaan siihen, että lasten älykännyköiden hankkimista lykättäisiin myöhemmille vuosille. Eli selkeä viesti esiopetusikäisille, heidän vanhemmilleen, huoltajilleen siitä, millainen lähtö tähän asiaan kannattaa ottaa.

On myös hyvä, että nyt on tehty täysi päivityskierros koulun järjestyssääntöihin, jossa on viime lukuvuoden aikana viety lävitse se, että nyt kun tähän lukuvuoteen lähdettiin, kaikilla kouluilla on sellaiset järjestyssäännöt, että puhelimen voi ottaa oppitunneilla pois. Meillä toki valveutuneet, hyvät rehtorit, pedagogit ovat tätä jo soveltaneet. Sillä tavalla on ehkä ollut vähän myöskin kärjistynyt tämä kuva siitä, että kukaan ei voi tehdä kouluissa mitään. On hyvä, että meillä rehtorit ovat käyttäneet sitä valtaansa, joka heillä on. Opettajat ovat toimineet fiksusti niissä tilanteissa, rajoittaneet kännykän käyttöä oppitunneilla, kun se on ollut tarpeen. Nyt myöskin järjestyssäännöt antavat siihen selkänöjää.

Toki on myönteistä, jos hallitus nyt saa vietyä ja selkeytettyä tätä myöskin kansalliseen lainsäädäntöön. Sen haluan oikaista, että ei tässä ihan voimattomia olla tämä kännykän käytön edessä oltu, vaan siihen on jo aikaisemmin tartuttu. Mitä näihin oppimateriaaleihin tulee, niin meillä on kouluilla hyvin vahva autonomia näiden oppimateriaalien digitaalisten tai perinteisten valitsemiseen. Totta kai niitä päätöksiä tehdään myöskin

opettajakuntaa kuunnellen, mutta siellä voi olla erilaisia painotuksia tietenkin eri oppiaineissa ja oppiaineen sisälläkin.

Mutta itse ainakin ajattelen, ja se on ollut myös kaupungin peruseriaate, että kouluilla, viime kädessä rehtoreilla, on varsin vahva autonomia päättää materiaaleihin varatun määrärahan käytöstä. Totta kai tämä keskustelu varmastikin myös ohjaa sitä, mutta ajattelen, että siinä pitää olla, ja se on ollut myös toimialan peruslinja, että on tiettyä varovaisuutta siitä, että se ei ole Kalasataman keskusmeijeri, joka linjaa, mikä on oikeanlainen valinta oppimateriaaliksi jokaisessa Helsingin koulussa. Tällainen varovaisuus minusta pitää säilyttää ja myöskin luottaa koulun paikalliseen autonomiaan, koska siellä hyvin tunnetaan ne fiksut pedagogiset ratkaisut, jotka halutaan tehdä.

Perusvireenä se, että toimialalla suhtaudutaan tähän hyvin vakavasti. Tätä edistetään eri toimissa. Tämän edessä ei olla voimattomia, mutta kuitenkin pidetään mielessä se, että ei tehdä hätiköityjä, vaan tasapainoisia liikkeitä.

Valtuutettu Timo Harakka

Hyvä puheenjohtaja, hyvät kollegat.

Tämä keskustelu, jota nyt käydään, ei rajoitu tietenkään pelkästään Helsingin kaupunkiin. Se käydään jokaisessa Suomen kunnassa uskoakseni. Se käydään myös kaikissa pohjoismaisissa, eurooppalaisissa kaupungeissa kautta maailman. Tämä koukuttavien algoritmien maailman valloitus on sellainen datatalouden ilmiö, joka on tuottanut erittäin vakavia varjopuolia. Totta kai merkittäviä etuja, merkittäviä parannuksia, mutta myöskin näitä odottamattomia varsinkin mielenterveyteen liittyviä ongelmia.

Alkuperäisenä ajatuksena oli varmastikin saada aikaan kurilla pakottavia sääntöjä. Vähän hämmästyin sitä, että poliisikin haluttiin jo mukaan tähän kännykkäkieltoon. Siinä on tietenkin ongelmansa. Kaltaiseni liberaali ajattelee

helposti myös niin, että kun jokin kielletään, sitten piilotetaan ne kännykät, niitä salaa kuljetetaan ja keksitään kaikenlaisia muita kiertämiskeinoja. Sitten ollaan päädytty näissä ponsissa sinänsä ihan kannatettaviin ikään kuin suosituksiin, sääntöihin ja kampanjoihin, jotka ovat kuten sanoin kannatettavia. Mutta niissä se heikko puoli on, voin sanoa näin kahden koululaisen isänä, että eivät kaikki vanhemmat, ja varsinkaan ne vanhemmat, jotka sitä eniten ehkä tarvitsisivat lastensa koulunkäynnin yleiseenkin kontrollointiin, niihin juurikaan osallistu.

Olemme todellakin tilanteessa, jossa meidän tehtäväksemme poliittisina päättäjinä on tässäkin asiassa joutua ikään kuin siivoamaan jälkiä sellaisen vahvasti voiton tavoitteluun pyrkivän ehkä maailman, voisiko sanoa, voimakkaimman taloudellisen intressin jäljiltä. Kuusi jättiläisyritystä hallitsee koko Yhdysvaltain pörssiä. Niiden yhteenlaskettu markkina-arvo on 14 miljardia dollaria, joka vastaa, jos haluaa verrata, noin 15 % koko maailman bruttokansantuotteesta. Kuusi yritystä on sen kokoisia kuin 15 % maailman bruttokansantuotteesta. Näiden kaikkien yhtiöiden tärkein pääoma on data ja sen mahdollisimman tehokas hyödyntäminen tavalla, joka käyttää kaikkia mahdollisia suostuttelun, suosittelun, koukuttamisen, addiktion keinoja.

Uskallan väittää, että meidän käytössä olevat keinot eivät kovin pitkälle riitä tätä mahtia vastaan. Mutta mikään ei estä yrittämästä vielä ehkä astetta kunnianhimoisempaa yritystä kuin mikä näissä ponsissa tähän asti on ollut. Siksi ponteni kuuluu näin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää selvitetävän mahdollisuutta valmistella Suomen suurimpien kaupunkien ja eurooppalaisten pääkaupunkien yhteistä aloitetta, joka on suunnattu mobiiliviestimien käyttöjärjestelmien valmistajille. Niiltä edellytettäisiin, että tietyn ikärajan allittavien käyttäjien sovellusten asetuksissa olisi lähtökohtaisesti tietty aikaraja, esimerkiksi puoli tuntia.

Näin kannusteet ruutuajan suhteen käännettäisiin ylösalaisin. Vain perehtyneimmät vanhemmat kykenevät lisäämään ruutu-aikaa, kun nyt tietenkin tilanne on täysin päinvastainen. Käyttäytymistieteen taloustieteestä, jossa nämä kannusteet käännetään tukemaan tavoiteltavia asioita, on hyviä konkreettisia näyttöjä, ja tässä olisi ehkä siihen oikea paikka.

Kiitos.

Valtuutettu Ajak Majok (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, arvoisa puheenjohtaja.

Ja kiitos valtuutetut Hagman ja Sohrabi hyvästä aloitteesta.

Valtuutettu Harakka piti hyvän puheenvuoron tästä datan käytön kapitalistisesta puolesta. Mä haluan puhua siitä, että Helsingin on kaupunki, joka on julistanut ilmastohätätilan. Korporaatioiden, jotka tuottaa... Mikä tämä on suomeksi. Nämä linjat, jotka mahdollistaa sen, että me voidaan doom scrollata, sehän vie valtavasti maata, että pystyy luomaan näitä alueita. Suomen kieli kadoksissa tänään. Mutta alueita, missä voidaan mahdollistaa se, että nettiyhteys toimii. Se on ympäristökatastrofi myös tämä kännyköiden käyttäminen.

Jos pystyy tällä puheenvuorolla tukea pontta, kannatan sitä. Jos ei, haluan muistuttaa, että kaupunkina, joka on julistanut ilmastohätätilan, tämä on aika mielenkiintoinen asia pitää mielessä.

Kiitos.

Valtuutettu Sandra Hagman (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Halusin vain valtuutettu Harakalle sanoa, kun tuosta poliisista oli puhetta. Olen siis täysin samaa mieltä tai sehän nyt ei ole mielipidekysymys nämä faktat näistä suurista yhtiöistä ja koko tästä koneistosta, ja tulen kohta kannattamaan ponttasi sitten, kun puheenvuoroni tulee.

Mutta halusin sanoa, että poliisin rooliksi tässä oli ajateltu esimerkiksi grooming-ilmion esille tuomista. Vaikka voisi tulla vanhempainiltoihin puhumaan vanhemmille siitä, minkälaisesta ilmiöstä on kysymys, miten se näyttäytyy tai muista tällaisista netin rikollisista ilmiöistä. Ei todellakaan niin, että poliisit tulee ottaa kännykät lapsilta käsistä.

Valtuutettu Sandra Hagman

Kiitos, puheenjohtaja. Hyvät valtuutetut.

Nyt voin virallisesti sen oman ponteni täällä esittää. Eli juurikin tähän liittyen, kun kysymyksessä on tällainen yhteisöllinen ongelma. Monesti lapset sanovat vanhemmille, että mutta kun muillakin on, niin munkin pitää saada tämä Minecraft, mun pitää saada tämä älypuhelin tai milloin mikäkin. Tässä tarvitaan tätä yhteisöllistä otetta. Siksi on tehnyt tuommoisen ponnin tuonne, joka kuuluu näin:

Kaupunginvaltuusto edellyttää selvitetävän mahdollisuutta tukea systemaattisemmin vanhempia rakentamaan yhteisöllisiä ruutuaika- ja älylaitesääntöjä esimerkiksi päiväkotien, alakoulujen tai leikkikenttätoiminnan yhteydessä, koska ruutuaikakysymys on ensisijaisesti yhteisöllinen.

Eli juuri tämä, että tätä pidettäisi esillä ja nostettaisiin näitä mahdollisuuksia näissä foorumeissa, joihin vanhemmat kokoontuvat, vaikka eivät toisiaan tuntisikaan, mutta ikäryhmän tai jonkun muun lasten asioiden äärelle.

Kiitos.

Ai niin, ennen kuin lopetan, haluan osoittaa kannatukseni Harakan esittämälle ponnelle.

Kiitos.

Valtuutettu Timo Harakka (vastauspuheenvuoro)

Kiitos, puheenjohtaja.

Erinomainen selventävä puheenvuoro. Tarkennan vain tuosta äskeisestä puheenvuorostani lukua. Eli kuusi merkittävintä datatalouden yritystä, yhteensä niiden markkina-arvo on 14 000 miljardia dollaria, joka vastaa 15 % koko maailman bruttokansantuotteesta.

Kiitos.

Valtuutettu Mika Ebeling

Arvoisa puheenjohtaja.

Kiitän valtuutettuja Hagman ja Sohrabi hyvistä aloitteista. Valtuutettu Hagman ansaitsee myös erityiskiitoksen monipuolisista aloitteen perusteluista. Olette nostaneet tärkeän asian esille, ja toimenpiteisiin on tarvetta.

Kaikki esitetyt ponnet ovat mielestäni hyviä ja kannatan niitä kaikkia eli valtuutettujen Sohrabi, Korpinen Laura, Harakka ja Hagman ponsia.

Valtuutettu Harakka nosti esille tärkeitä näkökulmia. Poliitikkojen tehtävä on puolustaa tavallisia ihmisiä sellaisia toimijoita vastaan, joita vastaa ihmiset eivät kykene muuten puolustautumaan. Hänen pontensa herättää eniten punninnan

tarvetta. Mielestäni on erittäin mielenkiintoista hänen ajatuksensa, sillä toteutuessaan se ohjaisi nuoria todellakin käyttämään ruutuaikaan järkevää aikaa. Siis kannatan sitä harkittuani.

Kiitos.

Valtuutettu Terhi Peltokorpi

Arvoisa puheenjohtaja, hyvät kanssavaltuutetut.

Minä haluan kiittää myös aloitteiden tekijöitä aloitteista ja täällä tästä kaikesta hyvästä käydystä keskustelusta.

Olen miettinyt tätä asiaa aika paljon sekä yleisellä tasolla että omassa arjessa. Täällä muutama on viitannut jo omaan vanhemmuuteen ja omiin lapsiin. Viittaan itsekin siihen. Mä olen miettinyt aika paljon sitä, että missä menee lasten kyky vastata omasta tekemisestään ja minkä ikäiseltä lapselta ja nuorelta voidaan edellyttää sitä vastuuta. Meillä on iso perhe. Omissa lapsissanikin näen ja ympärillä lasten kavereissa hyvin selvästi sen, että eri lapsilla ja nuorilla on hyvin erilainen kyky ottaa sitä vastuuta omasta älylaitteiden käytöstä.

Valtuutettu Pakarinen nosti tuossa esimerkiksi työelämän ja nuorten kesätyöt ja ensimmäiset työpaikat, joihin tullaan. Se on hyvä esimerkki siitä, miten totutuista tavoista voi olla toisessa ympäristössäkin vaikea päästä eroon, vaikka olisi ohjeistettukin siihen, että ne kännykät pidetään sivussa ja poissa. Täällä on puhuttu tästä addiktoitumisesta jo useissa puheenvuorossa, ja näinhän se on. Meistä varmaan moni tunnistaa se itsessäänkin, miten addiktoivia kännykät ovat ja erilaiset älylaitteet laitteina.

Musta tässä keskustelussa on hyvä muistaa myös se, että me ei tiedetä, mitä muutaman vuoden päästä on tarjolla. Laitteethan voivat olla ihan jotain muuta.

Ne voivat olla meille päälle puettavia, meidän silmien eteen aseteltavia ja niin edelleen. Me saatetaan olla hyvin monenlaisten kysymysten edessä. Sen takia näihin ongelmiin ylipäätään olisi musta hyvä tarttua siinä vaiheessa, kun me vielä ehkä pystytään tekemään niitä päätöksiä.

Mä olen miettinyt aika paljon sitä, että mennäänkö me vahvempien mukaan vai halutaanko me huomioida heikompia. Musta tässä keskustelussa esimerkiksi valtuutettu Hagmanin ponsi on erittäin hyvä. Jos me pystytään tekemään yhteisiä sääntöjä, toimiminen on aina helpompaa. Esimerkiksi koulussa jos ei ole yhteistä toimintakulttuuria, esimerkiksi sijaisopettajana kouluun tuleva opettaja on todella heikoilla siinä, miten hän pystyy rajoittamaan lasten älylaitteiden käyttöä ja pystytäänkö niitä laitteita pitämään siellä pois. Jos yksikin lipsuu siitä yhdessä sovitusta toimintasäännöstä, kaikkien, jotka tulee ulkopuolelta siihen toimintaympäristöön, on huomattavasti vaikeampaa saada se auktoriteettiasema ja toimia sen mukaan.

Meillähän ympäristö ylipäätään on tänä päivänä semmoinen, että meillä on valtavan paljon ärsyketulvaa. Sehän johtaa myös siihen, että me kaivataan niitä ärsykeitä. Silloin kun on semmoinen hiljaisempi hetki, hirveän helposti saattaa tulla semmoinen olo, että jotakin ärsykettä tarvitsisi saada. Tähänhän se addiktio pitkälti perustuu.

Hallitushan on antamassa eduskunnalle ainakin lainsäädäntösuunnitelman mukaan viikolla 50 perusopetuslakimuutoksen, jossa olisi mahdollisuus rajoittaa mobiililaitteiden käyttöä koulussa. Mä pidän tosi tärkeänä, että valtakunnan tasolla lainsäädännössä katsotaan se, miten tätä pystytään säätämään koko Suomen tasolla. Koska niin kuin valtuutettu Harakka toi esille, tämä ei todellakaan ole pelkästään Helsingin kysymys, vaan tämä on kaiken kaikkiaan valtakunnallinen kysymys.

Tuosta kirjattomuudesta haluan vielä todeta yhden asian. Mä näen sen tosi isona eriarvoisuuskysymyksenä. Mä olen nähnyt itse omien lasten luokkien kohdalla sitä jo, että osa vanhemmista hankkii itse ne kirjat, jos niitä kirjoja ei ole käytössä, koska kaikille lapsille se pelkkä sähköinen ei vain kerta kaikkiaan toimi. Kyllä pitää mahdollistaa erilaisten oppijoiden oppiminen silloinkin, jos se pelkkä sähköinen ei riitä.

Valtuutettu Laura Korpinen (vastauspuheenvuoro)

Arvoisa puheenjohtaja.

Sanoisin tähän asiaan, että jotkut vanhemmat ostavat kirjat lapsilleen. Nyt ainakin osassa lukioista on valittu sellaiset e-kirjat, joista ei edes ole paperiversiota. Eli edes rahalla tästä ei pääse, kun valinnat on tehty niin kuin ne on tehty.

Valtuutettu Terhi Peltokorpi (vastauspuheenvuoro)

Tämä nyt ehkä vähän meni sivuun tämä valtuutettu Korpisen puheenvuoro siitä, mitä mä tarkoitin. Mä puhuin lähinnä perusopetuksesta. Mutta lukioissa toki ongelma on paljon laajempikin, jos käytetään laajasti sähköisiä materiaaleja. Siinäkin pitää tietenkin muistaa se, että opetussuunnitelma on valtakunnallinen ja on useita eri oppimateriaaleja, jotka täyttää ne valtakunnalliset opetussuunnitelman tavoitteet. Eli se ei ole este sinänsä, että jos jostakin kirjasarjasta ei löydy muuta kuin e-kirja. Kyllähän toisen kirjasarjan paperikirja voi silti palvella, ja se ei tätä mun esille tuomaa ongelmaa eriarvoisuudesta poista.

Valtuutettu Timo Harakka (vastauspuheenvuoro)

Hyvä puheenjohtaja.

Kyllä mä haluan tehdä nyt merkittävän eron sen välillä, että mikä on hyödyllistä ruutu-aikaa ja digitaalisuuden hyödyntämistä ja sitten se, joka on tähtää ennen kaikkea tähän addiktiivisuuteen. Se viesti, että me kokisimme, että nämä digitaaliset oppimisvälineet ja keinot kouluissa ovat myöskin sellaisia, joita tulisi karttaa, on minusta täysin väärä. Siksi en voi kannattaa tätä valtuutettu Korpisen pontta.

Me emme ole vielä edes nähneet niitä kaikkia hienoja mahdollisuuksia, joita tekoäly pystyy tuottamaan entistä yksilöllisemmän ja aivan loputtoman kärsivällisen opettajan ja opastajan keinoihin, ja siksi niitä pitää pikemmin kannustaa kuin pyrkiä rajaamaan.

Valtuutettu Nita Austero

Arvoisa puheenjohtaja, arvoisat kanssavaltuutetut.

Täällä on pidetty hyviä puheenvuoroja. Kuten aiemmissa puheenvuoroissa on todettu, liiallinen älypuhelinien käyttö lisää lasten ja nuorten psyykkisiä haasteita, vuorovaikutuksen haasteita, tunne-elämän säätelyn vaikeuksia sekä aggressiivista impulsiivista käytöstä. Kännyköiden käyttö heikentää tutkimusten mukaan myös lasten ja nuorten keskittymiskykyä, mikä heijastuu oppimiseen. Kännyköiden käyttö heikentää oppilaiden oppimiskykyä, mutta samanaikaisesti se haastaa myös opettajien tekemää työtä ja opettajilla kuluu turhan paljon aikaa kännyköistä huomauttelemiseen. Meidän tulee mahdollistaa myös opettajille työrauha sekä rakentaa luokkaympäristö, jossa opetus ja oppiminen on mahdollista.

Me ollaan nyt sen äärellä, että yhä useammat lapset ja nuoret on riippuvaisia älylaitteista, eikä lapsilla ja nuorilla ole itsellään valmiuksia tai kykyjä rajata ruutu-aikaansa, vaan siihen tarvitaan aikuisten, kuten vanhempien ja eri ammattilaisten tukea ja apua. Meidän aikuisten tehtävä onkin suojella lapsia ja

nuoria heidän kasvuaan ja kehitystään haittaavilta tekijöiltä, kuten liialliselta ruutuajalta.

Kiitos.

Valtuutettu Seida Sohrabi

Arvoisa puheenjohtaja.

Haluan selittää tätä ehdottamaani kampanjaa tai toistaa sen, minkä aikaisemmin tässä sanoin. Harakka nosti esille, että se ei tavoita kaikkia vanhempia. Siinä ponnassa, jonka olen ehdottanut, sanotaan nimenomaan, että tämä kampanja koskettaisi kaikkia Helsingin kouluja. Eli se voisi olla vaikka esitemuodossa, mutta pointti on se, että se on niissä kouluissa tämä kampanja. Sitten siihen itse kampanjaan, että kenen kanssa se olisi luontevaa tehdä. Se olisi hyvin luontevaa tehdä Aivoliiton kanssa, sillä toimiala tekee yhteistyötä Aivoliiton kanssa kansallisen aivoterveysohjelman 2023–2029 puitteissa.

Sitten nostaisin myös esille sen, että Yle uutisoi eilen siitä, mitä Tampereella on tehty. Tampereen kouluissa ohjeistetaan tänä syksynä oppilaat jättämään kännykät parkkiin kaikkien oppituntien ajaksi, ja opettajat ovat mielissään tästä muutoksesta. Tosiaan vielä sekin Tampereesta, että kännykät on laitettu vanhoihin laskuri- tai laskinpakkeihin. Eli voidaan sanoa, että ainakin siinä voidaan säästää, jos meillä kouluista löytyy näitä vanhoja laskuripakkeja. Ei tarvitse erikseen kännyköille niitä ostaa, koska ne koot ovat aika lailla laskureissa ja kännyköissä samankokoisia.

Sanoisin vielä sen lopuksi, että nämä kaikki ponnet omani mukaan lukien ovat hyviä ja kannatettavia.

Kiitos.

Valtuutettu Shawn Huff

Kiitos, puheenjohtaja.

Haluaisin ehkä ensin antaa sisältövaroituksen varsinkin nuoremmille, että saatan kuulostaa keski-ikäiseltä mieheltä, joka heristelee nyrkkiä kuistilta seuraavan puheen aikana. Yksi parhaimmista asioista maajoukkueessa oli kiello. Se oli kännykkäkiello silloin, kun syötiin yhdessä joukkueen kanssa. Tämä tehtiin siksi, että yhteisöllisyys syntyy yleensä väleissä. Silloin kun ollaan yhdessä eikä ole muuta tekemistä, on pakko puhua, keksiä jotain, oppia tuntemaan ne ihmiset ympärillä.

On ilmiselvää, että kännykät vievät meidän huomiota. Itse asiassa ne pitäisi varmaan kieltää myös aikuisilta, mutta liberaalissa yhteiskunnassa meillä on oikeus käyttäytyä hölmösti. Myös kouluissa on ilmiselvää, että oppitunneilla ei pitäisi olla älylaitteita. Se varastaa huomiota. Se on aivan selvä asia. Uskon myös, että älylaitteet pitäisi ottaa talteen koko koulupäivän ajaksi, koska yhteisöllisyys syntyy väleissä. Yhteisöllisyys syntyy välitunneilla, ruokatunneilla, silloin kun me kohdataan ihmisiä siellä koulussa.

Niin kauan kun algoritmit päättää, kuinka paljon ja mitä me katsotaan somesta, se tarkoittaa, että se ei ole turvallista kaikille. Silloin meidän täytyy käyttää niitä työkaluja, mitä meille on tarjolla. Tylyys on luovuutta, ja joskus se, että kieltää, on rakkautta.

Kiitos.

Valtuutettu Marika Koski

Arvoisa puheenjohtaja, arvoitetut kanssavaltuutetut.

Kannatan valtuutettu Hagmanin pontta siitä, että ruvetaan systemaattisemmin tukemaan vanhempia rakentamaan yhteisöllisiä ruutu-aika- ja älylaitesääntöjä. Tämä olisi itse asiassa keskustelu, mitä mä olisin toivonut meidän koulujen vanhempainiltoihin. Se, että joku olisi tuonut keskustelussa esiin sen, että me yhdessä sovittaisiin siitä, mitä sovelluksia meidän lapset käyttää ja kuinka paljon. Koska tosiasia on, että lapset eivät välttämättä edes itsekseen haluaisi sinne, mutta he menevät sinne sen takia, koska pelkäävät jäävänsä ulkopuolelle, koska kaikki muut ovat siellä. Jos pystymme sopimaan, että kukaan ei käytä, kukaan ei pelkää jäävänsä ulkopuolelle.

Lisäksi kannatan valtuutettu Harakan pontta, sillä tämä ei todellakaan ole paikallinen ongelma, vaan riskit koskevat kaikkia, sillä nykyisen kaltainen mielenterveyden heikkeneminen vaikuttaa laajamittaisesti ihan kaikkialla. Tarvitsemme laajaa yhteistyötä, jotta voimme vaikuttaa suuryritysten toimintatapoihin lainsäädännön keinoin.

Kiitos.

Ledamoten Nora Grotenfelt

Tack, ordförande.

Älylaitteiden haasteelliset puolet liittyvät niiden käyttöön sekä koulussa että vapaa-ajalla. Kouluissa liialliseen käyttöön on helpompi puuttua, kuten olemme tänään kuulleet. Sitä osataan jo Helsingissä rajoittaa tai käyttää suunnitellusti hyödyntäen niiden hyviä puolia. Sen sijaan suurempi ongelma on lasten ja nuorten älylaitteiden runsas käyttö vapaa-ajalla. Tämä on viheliäisempi ongelma, sillä vapaa-ajalla meillä aikuisilla ei ole kovin paljon rakenteita, joiden kautta voisimme vaikuttaa asiaan. Vanhemmat usein häviävät taistelun, kun työkaluja ei tunnu olevan riittävästi tai jopa ei ollenkaan.

Kannatan tämän takia valtuutettu Hagmanin pontta, jonka tavoitteena on vanhempien voimaannuttaminen ja yhteistyön lisääminen.

Esimerkkinä voin kertoa, että Islannissa, jossa asuu vajaat 400 000 ihmistä, on taklattu tätä samaa ongelmaa uudella menetelmällä. Kaikkien koulujen vuosikurssikohtaisissa vanhempainilloissa vanhemmat keskustelevat ja sopivat keskenään esimerkiksi kellonajasta, jonka jälkeen kukaan lapsista ei pelaa tietokonepelejä eikä käytä älypuhelinlaiteita. Tämänkaltaisia tempauksia tarvitaan täällä Helsingissäkin vanhempien kasvatustyötä tukemaan.

Iloksi voin kertoa, että ruotsinkielisellä puolella toimiala on lähtenyt mukaan tiiviiseen yhteistyöhön Hem Och Skola -järjestön kanssa eli Suomen vanhempainliitto, mutta ruotsin kielellä.

Kiitos.

Valtuutettu Terhi Peltokorpi

Lisään pari asiaa vielä, kun en äskeisessä puheenvuorossa ehtinyt kaikkea sanoa.

Ensinnäkin haluaisin komppata valtuutettu Harakan puheenvuoroa siinä mielessä, että kyllähän älylaitteista on paljon myös hyötyä. Mä en ainakaan omalla puheenvuorollani sitä myöskään toisaalta tarkoittanut. Esimerkiksi oma 10-vuotiaani ei missään tapauksessa pelkän koulussa englannin opetuksen avulla osaisi sillä tavalla englantia kuin miten hän on älylaitteiden ja VR-lasien ja muiden avulla oppinut puhumaan. Samoin moni muu taito ja tieto. Kyllä lapset ihan käsittämättömän hyvin, osa heistä, oppii formaalin oppimisalueen koulujen ulkopuolella non-formaalisti näiden älylaitteiden kautta erilaisia tietoja ja taitoja.

Tässäkin mä viittaan kuitenkin siihen, mitä mä äsken omassa puheenvuorossani tuolta edestä puhuin tästä vahvimman vai heikoimman mukaan menemisestä. Sen takia musta tämä on vähän vaikea kysymys. Tunnustan sen ihan vanhempanakin.

Sitten toinen asia, tämä vanhempien kesken sopiminen. Se on hirveän helppo sanoa, että sovitaan luokan vanhempainillassa säännöt, mutta jos siellä on muutamakin vanhempi, jotka ei sitoudu niihin sääntöihin, se ei vaan toimi. Tai jos siellä on muutama vanhempi, jotka on sitä mieltä, että kun niille vaan sanoo että laitetaan se kännykkä reppuun, kyllä ne lapset pitää sitä koko koulupäivän ajan siellä repussa. Siinä tulee muille vanhemmille vähän semmoinen olo, että no meidän kasvatusvastuu on mennyt tässä ihan pieleen, kun meidän lapsi nyt ei pidä sitä kännykkää siellä repussa. Me voidaan kauniisti toivoa, että vanhemmat sopii keskenään, mutta ihan oikeasti siihen tarvitaan vähän jotakin vahvempaa tukeakin aika monesti.

Valtuutettu Pentti Arajärvi

Arvoisa puheenjohtaja.

Tässä keskustelussa on kovasti pohdittu lähinnä ehkä mielenterveyden ja muun kannalta keskeisiä asioita. Keskustelun alussa pohdittiin myös juridisia näkökohtia, ja jäin hieman ihmettelemään, että millähän valtuuksilla ELY-keskus ottaa tähän kantaa. Jos oikein muistan, näin mainittiin.

Omaisuuksien suoja on tietysti Suomessa olemassa, ja se on sinänsä periaatteessa vahva, mutta omaisuuden suoja ei tarkoita sitä, että omaisuutta saa käyttää rajoituksitta. Jos halutaan esimerkkejä, kaavoituksella rajoitetaan maaomaisuuden käyttöä tai liikennesäännöillä rajoitetaan liikennevälineiden käyttöä. Näitä esimerkkejä löytyy loputtomiin. Se ei sinänsä ole mikään argumentti. Kysymys on siitä, että mihin sitä käytetään sitä vehjettä.

Jos katsotaan perusopetuslakia, perusopetuslaki sekä säätää lapselle oikeuden opetukseen että lapselle velvollisuuden osallistua opetukseen. Siinä on enemmän ehkä pohdittu sitä, että pääseekö lapsi kouluun ja onko lapsella velvollisuus olla koulussa. Se, että seuraako opetusta, sitä nyt on tietysti varsin vaikea säätää. Tosin muistan, että aikanaan omana kouluaikana oli voimassa vuodelta 1872 oleva koulujärjestys, joka velvoitti oppilaan seuraamaan herkeämättä opetusta. Mutta se taidettiin kumota vuonna 1985, kun perusopetuslainsäädäntö tuli voimaan.

Sen sijaan se vahva, jos juridiikkaa haetaan, se vahva pointti, joka lapsen oikeudesta opetuksen saamiseen on olemassa, on lapsen oikeuksien sopimus, joka säätää lapsen edun kaiken lasta koskevan päätöksenteon perustaksi. Sen mielenterveyttä ja psykologiaa ja muuta tällaista koskevan keskustelun perusteella, mitä täällä on käyty, voidaan sanoa, että lapsen edun perusteella jo voidaan aika pitkälle mennä tässä kännykän käytön rajoittamisessa.

Valtuutettu Mari Holopainen

Kiitos, puheenjohtaja.

On varmasti niin, että on erilaista ikään kuin hyödyllisempää ja vähemmän hyödyllistä aikaa ja esimerkiksi äänikirjat ehkä olen itse kokenut lasten ruutuajan ainoaksi selväksi eduksi. Mutta en allekirjoita sitä, kuten valtuutettu Harakka sanoi, että olisi jotenkin huono asia, että myös lukiolaisille, joilla nyt erityisesti on e-kirjoja tarjolla, tarjottaisi myös mahdollisuus näihin painettuihin kirjoihin. Aika moni aikuinenkin tarttuu siihen painettuun kirjan aina silloin tällöin, ja ei ole välttämättä kiva aina seurata ruudulta tekstiä.

Eihän näin ole myöskään alakouluissa eikä yläkouluissakaan tällä hetkellä. Kyllä niissä edelleen löytyy painettuja kirjoja. Siinä varmasti tietyt edut on, jolloin ei samalla ole se tietokone auki ja siinä helposti tulee tehtyä jotain

muutakin siellä ruudulla. Mutta totta kai e-kirjat on myös tullut jäädäkseen, mutta jonkinlainen tasapaino ja mahdollisuus myös ainakin osittain näihin painettuihin kirjoihin on hyvä olla myös lukiolaisilla.

Mutta hyvä ponsi kyllä valtuutettu Harakalta itseltään, erittäin kannatettava.

Valtuutettu Hilikka Ahde

Kiitos, puheenjohtaja.

Mä luin tänään artikkelin, taisi olla Hesarissa vai missä oli, että suomalaiskouluissa kiusattiin viime vuonna enemmän kuin pitkään aikaan. Eli tämä kiusaaminen lisääntyi nyt ensimmäistä kertaa yli vuosikymmeneen. Pitkään asiat meni hyvään suuntaan, kunnes tapahtui 2023 käänne. Tämä näyttää olevan vielä globaali ilmiö. Tässä artikkelissa pohdittiin syitä ja esitettiin kaksi syitä. Toinen on se, että lapset ja nuoret viettää yhä enemmän aikaa netissä ja somessa. Tämä somekiusaaminen on pienempi ilmiö kuin kasvokkain kiusaaminen, mutta somessa vastaan tuleva sisältö voi rohkaista koulussa tapahtuvaan kiusaamiseen. Esimerkiksi kun nuoret katsoo näitä nöyryytysvideoita, ja jos tulee tykkäyksiä, on vaarana, että lapset ottaa mallia. Toinen mahdollisuus kiusaamisen lisääntymiseen on yhteiskunnan polarisoituminen ja aikuisten suoltama vihapuhe, mutta ei siitä nyt tässä yhteydessä.

Tämä on erittäin hyvä aloite. Kiitos tästä aloitteesta, minkä olette tehneet. Sopii hyvin tähän tunnustukseen, jonka Helsinki juuri sai eli UNICEFin lapsiystävällinen kunta. Henkilökohtaisesti mä kuitenkin olen Harakan ja myös nuorisoneuvoston Wadud Ehanin kanssa samaa mieltä, että kiellot ja rangaistukset puhumattakaan poliisista ei kyllä toimi. Mä aina muistuttaisin tätä vanhempien vastuuta. Jotenkin tuntuu, että unohdetaan kokonaan se, että päävastuu kuitenkin on siellä vanhemmilla.

Mä en kannata Seida Sohrabin pontta kuitenkaan, koska kuten apulaispormestari Sazonov kertoi, ruutuajan rajaamisen ja digihyvinvoinnin teemat sisällytetään jo nyt olemassa oleviin rakenteisiin ja oppisisältöihin eri ikäryhmät huomioon ottaen. Esimerkkejä tällaisista rakenteista ovat siis päiväkotien, koulujen, oppilaitosten omat opetussuunnitelmat ja kasvatuksen ja koulutuksen tuottama oppijan digipolku. Mä en näe tarvetta erilliselle kampanjalle, koska kouluissa on kuitenkin rajalliset resurssit ja voimavarat. Tämä kampanja vie näitä perusopetuksien resursseja.

Valtuutettu Sandra Hagman

Kiitos, puheenjohtaja. Kiitos, hyvät valtuutetut.

Kiitän lämpimästi tästä monipuolisesta keskustelusta, jota tässä illan kähmyssä on täällä käyty. Vuosia tästä asiasta paasanneena olen oikeastaan aika liikuttunut siitä, miten yksimielisiä me olemme tästä asiasta ja miten huoli lasten ruutuajasta koskettaa meitä kaikkia. Mä ajattelen, että yksistään tämä keskustelu on viesti vanhemmille, kaikille meidän ammattilaisille, kaikille toimijoille, että me otetaan tämä asia vakavasti.

Aina on tietenkin vanhempia ja toimijoita, joihin Peltokorpi viittasi, jotka ei lähde mukaan kaikenlaisiin juttuihin, mutta kollektiivisen viestin täytyy olla selkeä ja selvä, ja se me ollaan tehty. Sen on myös nyt tehnyt sote-toimiala ja kaskon toimiala, jossa on lähdetty näihin tämän aloitteen tavoitteiden mukaisiin toimenpiteisiin, kuten monikieliseen viestintään ja kampanjointiin näiden asioiden puolesta.

Haluan oikeasti vielä hehkuttaa sitä, miten hieno tämä keskustelu on ollut, koska oikeasti vielä pari vuotta sitten tällaista keskustelua ei oltaisi voitu käydä. Ammattilaisina me ollaan tiedetty nämä ongelmat jo vuosia. Näistä on puhuttu ammattilaisten kesken, mutta varsinaisesti suurta julkista keskustelua ei

erinäisistä häveliäisyssyistä ehkä ole uskallettu käydä. Mutta hienoa, että se oli tänään mahdollista ja ollaan yhdessä rintamassa tämän asian edessä.

Nuorisoneuvoston edustaja Ehan Wadud

Kiitos keskustelusta.

Täällä on ollut hyviä näkökulmia, ja mä kannatan kännykän käytön rajoitusta, mutta mä toivon myös tätä turvallisuusnäkökulmaa, koska jonkun tilanteen sattuessa... Jos mietitään vanhempia. Jos vanhemmat ei saa yhteyttä nuoriin ja jos on vaikka löytänyt uutisartikkelin, että koulussa tapahtuu jotain, vanhemmat huolestuu ja vanhemmat tietenkin haluaa yhteyden lapsiin.

E-kirjoista kun puhuttiin, digilaitteiden käyttöön. Toivon, että jos oppilas pyytää fyysistä versiota, myös toteutetaan ja annetaan hänelle, koska kaikki oppilaat ei välttämättä opi e-kirjojen avulla. Esim. itse se on ollut merkittävä muutos, koska peruskoulussa me käytettiin vain kirjoja ja nyt lukiossa meillä on vain e-kirjoja. Se on todella muuttanut mun omaa opiskelua.

Kiitos.

Nuorisoneuvoston edustaja Emma Rautaoja

Täällä on tullut aivan mahtavia pointteja juuri tästä asiasta. Nuorena ylävastelaisena voin itse sanoa, että tosi paljon koulutyötä on siellä netissä läppäreillä. Ja vaikka meiltä kielletäänkin ne puhelimet, tosi harvoin mä näen, että meidän tunneilla on saatu yhtään mitään tehtyä. Esimerkiksi kemian tunnilla yhdessä vaiheessa, kun istuin takarivissä, näin muiden oppilaiden läppäreitten näytöt. Siellä ei tehty mitään muuta kuin pelattiin. Vain tosi harva teki sitä oikeata työtä. Se on tosi iso ongelma. Vaikka tehdään jotain ryhmätyötä, esimerkiksi mä en ole itse päässyt joskus välttämättä eteenpäin,

kun mun muut ryhmäläiset ei tee mitään muuta kuin pelaa siellä läppäreillä. Se on tosi iso ongelma kaikkialla.

Mutta myös haluan, että muistetaan se, että niin kuin Ehan tässä aikaisemmin sanoi, puhelimet ja se netti, miten saa muihin yhteyttä, voi tuoda oikeasti tosi isoa turvan tunnetta tosi monelle. Jos joku hätätilanne tapahtuu, saa yhteyden muihin, varsinkin jos opettaja ei ole just silloin saatavilla.

Myös netin käytön lisääntyminen voi johtua siitä vakavasta koronapandemiasta, minkä koko maailma koki silloin vuonna 2020 ja siitä eteenpäin. Silloin kun kaikki pysyi kotona ja kaikki rupesi menemään sinne nettiin, kaikki kouluhommat oli siellä netissä ja sitten se vaan jämähti siihen. Ei saatu enää kunnan kirjoja, vaan kaikki oli netissä ja kaikki sai läppärit. Korona on voinut saada sen aikaan. En nyt sano, että kaikkea on korona aloittanut, mutta se voi olla tosi iso osa sitä.

Itse kannatan tätä, koska mäkin haluaisin saada koulutyöt tehtyä ja ne kirjat kyllä vaikuttaa vähän mukavammilta.

Kiitos.

Valtuutettu Seida Sohrabi

Kiitos, puheenjohtaja.

Haluan vaan sanoa Ehanille ja Emmalle, että aivan loistavia puheenvuoroja.

Tämmöinen vielä lisäys, että vaikka itsekin olen jollakin tavalla voisin sanoa nuori, ehkä te olette sen verran nuoria, että te ette muista, että on käytetty lankapuhelimia. Ja jotkut lankapuhelimet tai en tiedä, onko se oikea sana lankapuhelin, mutta piti ihan laittaa se sormi sinne ja sitten piti kierrättää näin ja muuta. Sillä saadaan kyllä yhteys vanhempiin, jos vaikka kännykät ihan täysin

kielletäisiin. Mä olen elänyt sitä aikaa, kun ei ollut lainkaan kännyköitä millään tavalla ja kyllä vanhempiin saatiin yhteys.

Vielä sen haluan todeta, että on ollut aivan loistava keskustelu. Se, että on puoluerajojen ylittävä tämä ponsi ja keskustelu ja yhteisymmärrys ja kunnioittava puhetapa, hyvin tervetullutta.

Kiitoksia paljon.

Valtuutettu Ilkka Taipale

Olisin vain heittänyt yhden huulen, mutta heitetään ensi kerralla.

197 §

Esityslistan asia nro 15

Valtuutettu Nora Grotenfeltin aloite varhaiskasvatuksen vuosityöaikapilotiksi

Ledamoten Nora Grotenfelt

Tack så mycket, ordförande.

Haluan kiittää perusteellisesta käsittelystä, vastauksesta ja kaupunginhallituksen lisäyksestä, jonka mukaan keskustelua aloitteen sisällöstä jatketaan. On tärkeää, että tutkimme perusteellisesti kaikkia keinoja, joilla voisi olla myönteinen vaikutus varhaiskasvatuksen työssä viihtyvyyteen ja henkilöstön mahdollisuuteen hoitaa työtehtäviään hyvin. Muuhun ei ole Helsingissä varaa.

Kiitos.

Valtuutettu Jenni Hjelt

Kiitos, puheenjohtaja.

En pitkitä kokousta kovinkaan pitkästi, mutta totean vain sen, mihin viitataan tuossa kaupungin vastauksessa, että kyse on kuitenkin kunnallisen opetussalan virka- ja työehtosopimukseen liittyvästä asiasta, jonka mukaisesti ei käsittäkseni tällä hetkellä varhaiskasvatuksen opettajien osalta voida sopia vuosityöajasta, joten jätetään tämä asia työmarkkinajärjestöjen keskusteltavaksi.

Kiitos.

Helsingin kaupunginvaltuuston keskustelupöytäkirja on yleiskielinen litteraatti kaupunginvaltuuston kokouksessa käydystä keskustelusta. Keskustelupöytäkirja on litteroitu videoidusta kaupunginvaltuuston kokoustallenteesta.

Keskustelupöytäkirjaan ei litteroida kaupunginvaltuuston puheenjohtajan puheenvuoroja.

Kaupunginvaltuuston pöytäkirja löytyy Helsingin kaupungin verkkosivuilta paatokset.hel.fi.

Diskussionsprotokollet över Helsingfors stadsfullmäktiges sammanträde är en allmänspråklig transkription av diskussionen som förts vid sammanträdet.

Diskussionsprotokollet har transkriberats ur videoinspelningen av stadsfullmäktiges sammanträde.

Stadsfullmäktiges ordförandes anföranden transkriberas inte i diskussionsprotokollet.

Stadsfullmäktiges protokoll finns på Helsingfors stads webbplats paatokset.hel.fi/sv.